

പാക്കൈനാർ

[ഒരു പത്രമലയാള വണ്ണക്കാവ്യം]

[With introduction, biography and notes
by P. K. Govinda Pillai M. A.,
T. Sankunni Menon M. A.
and K. V. M.]

(PBD)

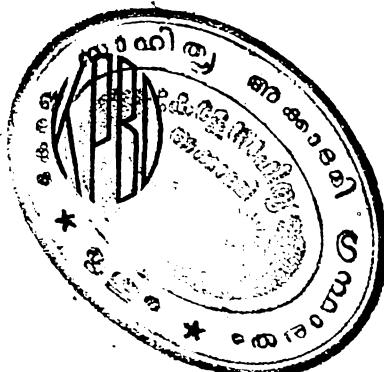
by
മിക്കാൻ ദ.

പാരമ്പര്യം

[കേ പച്ചമലയാള വണ്ണക്കുട്ടി]

സ്രൂഷകൻ,
കവിതിലകൾ

കണ്ണൂർ നാരായണമേനോൻ ബാറി.എ.

കമ്മ്ലാലയാ ബുക്ക്‌സിഡോ,

1951—ക്കനം പതിപ്പ്.

ചില 1 ക. 4 സ.

മിക്കിടക്കണ

ചീപ്പൻ	കെ. വി. എം.
അവകാരിക	സാഹിത്യരിഖണി
പാ. കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള എം. എ.	പി.പാൻ
(കവിയുടെ ജീവചരിത്രം).	
തേരുവിൽ ശങ്കരിമേനോൻ എം. എ.	

Printed at the Kamalalaya Printing Works
Trivandrum.

അവതാരിക

‘പാക്കനാർ’ എന്ന സുരൂസിലുമായ നാമധ്യയഞ്ചക്ടിച്ചില്ലാത്തവരോ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്റെ അപദാനങ്ങൾഡ ചിലതെങ്കിലും കേട്ട് സിച്ചിച്ചില്ലാത്തവരോ മലയാളികളിൽ ആരക്കിലും ഉണ്ണായിരിക്കുമെന്ന തോന്നുനില്ല. ഇന്നും സഹ്യദയരസനാഗ്രഹിക്കിൽ നന്തനംചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പാക്കനാരുടെ അത്ഭുതകമകളിൽ പലതും. പറയവംശത്തിൽ ജനിച്ച ആ മഹാപുത്രങ്ങൾ ആചണ്ഡാളം കേരളക്കരയിൽ ആരാധ്യനായിത്തീർന്നിരുന്നു. ജനനശോഷണം കുലശോഷണം, മാനസം അറിവും ആശം രോഗം മഹാനാക്കുന്നതും എന്നാണ് തിനും ഉത്തമേഖലയിൽനിന്നും പാക്കനാർ. പറയൻ്തു തുലിലെ പറയൻ പാക്കനാരുടെ വാശജനാബന്ധം, പാക്കനാർ ജനിച്ച കലത്തിൽ പിറന്നവനാബന്ധം, അതുനും അഭിമാനപൂർവ്വം ഉൽപ്പോഷിക്കുന്നണ്ടും. ചില ചൊല്ലാഷണകൾ നട്ടുകൂടി ശ്രദ്ധിക്കാം.

“പാക്കനാരുടെ വംശാക്കിന പായക്കടല്ലൂ
പിറന്നതോന്ത
വാക്കിനാഃരോധമിന്ന കിഞ്ചന തോല്ലൂയില്ലതു
നിശ്ചയം.”

(ഒജേന്റുമോക്കം പറയൻ്തുതുൽ)

“പറയിപെറിയുന്നതാം പാക്കനാരെന്ന
പുകഴുംനോതു
പറയമ്പുന്നുംനേക്കുടാലവിയാതാങ്ങമില്ലിപ്പോരം

മരകൾ നാലിലുമുള്ള മതമെല്ലാമവന്നുള്ളിൽ
മറങ്കാതിയല്ലെന്ന മറവിയും തരിച്ചില്ല.

* * * * *

പാക്കനായടെ വീംഗലേശമതിൽപ്പിറന്നവ

നേജ് ഞാൻ

വാക്കിനാരോടുമെത്തി നേത്രമടക്കി

മാരകയില്ലെന്നോ..

(സദാപ്രവേശം)

പാക്കനാരെന്നാൽ ദിവ്യൻ പറയൻ പണ്ടിളവായി
പാൽക്കടലിൽ പിറന്നോൽ ബാലചന്ദ്രനെന്ന

ഹോലെ..

വാക്കെകാണ്ട് പറഞ്ഞെങ്കു വാക്കുപതിയെ

ജജയിപ്പുണ്ണി—

നീക്കലുത്തിൽ പിറക്കുന്ന പറക്കുട്ടം മതിയാകം.

നാക്കെകാണ്ട് പറയുന്ന ജനത്തിൽഗ്രേഷ്യതകാണ്ട്
നാനുവന്നിശ്ചന്തതിനു പറയുന്നുപേരിട്ട്.

(കംഭക്രമണവധം)

പാക്കനായപ്പിറന്നജാതിയിലുത്തവിള്ളുവ

നേജ് ഞാൻ

വാക്കിനായെന്ന തോഴ്യൈല്ലാതെ നീക്കമില്ലതു

നിർണ്ണയം..

(കീചകവധം)

പാക്കനായടെ വിമലകലമതിലത്തിരയേന

പിറന്ന ഞാൻ

പാക്കവെററിലെ നൽക്കേം പരാമത്തപ്പ

വിയങ്ങലേ..

വാക്കുകാണ്ടപറഞ്ഞു ബോധവിശ്വാസമായും

വരത്തുമെൻ

നാക്കുകാണ്ടപദിഷ്ഠമായതിനേതുമില്ലവികല്ലിൽ.

• (ഹരിശ്ചന്നുചരിതം)

ഇങ്ങനെ പാക്കനാരെപ്പറി നന്ദ്യാത്മക പറ
ഡൻ സാദിമാനം സൃഷ്ടിക്കുന്നതു കാണാം. തന്നെയല്ല,
പാക്കനാർ ദിവ്യനം, സകല വേദരഹസ്യങ്ങളിലും അറി
ന്നതവനും പരമാത്മത്തപ്രകൃടി ഉപദേശിക്കാൻ സമ
യ്മം ആണെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പറ
ഡാനുള്ള സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടാണ് പറയൻ എന്ന
ബുദ്ധാവു പേരുന്നല്ലോകിയതു് എന്ന സത്സമാക്ഷി
നന്ദ്യാത്മക പറയൻ പറയുന്നു.

തമിഴനാട്ടിലെ കേരളിരോമൺസിയും പറയമെന്ന
തമാവും ആയ നദിനാത്മക ജൈവ്യസ്വീകാരണങ്ങൾ
അംഗിക്കുന്നുണ്ട് പാക്കനാർ എന്ന തോന്തിപ്പൂക്കുന്നു.
രണ്ടുപേരും ഒരു വകുത്താണ്. നദിനാാവര അനും തമിഴും
നാട്ടിലെ ഗ്രൂവമണ്ണയും മരം നിന്തിക്കുയും പീഡിപ്പി
ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ കേരളീയനായ
പാക്കനാരെ ആധ്യാത്മികനന്ദ്യത്തിലിമാർപ്പോലും ആഭരിച്ചി
രുന്ന എന്നാണ് കാണുന്നതു്. നദിനാർ അതിഭക്തനാ
യിരുന്ന എന്ന പ്രസിദ്ധനാണ്. പാക്കനാർ വേദാന്ത
തത്പര്യത്തിനും കമ്മ്യോഗിയും അതാനിയും എല്ലാം ആ
യിരുന്ന എന്ന മഹാബുദ്ധമണ്ണയും അന്ന സാദം സമു
തിച്ചിരുന്ന എന്നുള്ളതു് നമ്മുടെ അഭിമാനംകൊള്ളും
ബുന്ന തെ വസ്തുതയാകുന്നു. കേരളീയത്മക ഗ്രന്ഥപ്രക്ഷീപ്താ
നമോ, പാക്കനാരിൽ പ്രത്യുക്കണ്ണപ്പുട്ട യോഗസിലിക്ക
കൊണ്ടാണ് ഇതു നിലയ്ക്കുന്നതു് ഇവയുടെ കാരണങ്ങൾ

ക്രാച്ച വിമർശക്കോട്ടില്ല. ഒരു പദ്ധതിയിൽ അതിനു തിക്കാം.

എന്നാൽ ഈ മഹാസർവ്വ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ചാരിത്രികമായ ഒരു അഞ്ചാനം നമ്മൾ ലഭിക്കുന്നില്ല. എന്തിമല്ലെങ്കിട്ടുടന്തെ അവബന്ധത്തിൽ മരഞ്ഞകിടക്കുന്ന ദേശജീളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ജീവചരിത്രം. എന്തിമല്ല ക്ഷണം പ്രായോഗ ചരിത്രവസ്തുകളിൽ അതിന്റെയോക്കി യും ഭാവനകളും കലൻ പുലന്നപോതന്തമാണ്. അവ കിൽനിന്നു ചരിത്രസ്ത്രീതമാകും വേർത്തിരുത്തുക്കൂടും ശക്തിയും സഹാദ്ധമാസങ്ങൾ ഭസ്തുമെന്തു. എന്നായാലും പാക്കനാർ ഒരു ചരിത്രപുരഖനായിരുന്നു എന്നതിൽ സംശയം തോന്നുന്നില്ല. ശ്രീമാൻ കണ്ണൂർ നാശാധനമേഘനാൻ അവർക്കും എന്തിമല്ലതെന്ന അവശ്യമാക്കി മാത്രമാണ് “പാക്കനാൽ” എന്ന കാവ്യം രചിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പാക്കനാരപ്പറവിയുള്ള എന്തിമല്ലം ചുവടേ
ഒച്ചൻ്നന്.

ഒരു ശ്രൂവമന്നാൻ (ഇദ്ദേഹം ശ്രീ രക്ഷാചാര്യസ്വപ്ന മികളിട്ടു മുഖവായ ശ്രീ ഗോവിന്ദപാഠരായിരുന്നു എന്നാണു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടതു.) നാലു ജാതികളിലായി നാലു പുത്രമാരാജായി. ശ്രൂവമണ്ണുമീറിയിൽ ഒരേയായ ആരു വരംചെറിയും ക്ഷതിയന്നുമീറിയ ഉണ്ണായ ആരു വികുമാഡിത്രുനം വൈവാഹിപ്പിയിൽ ഉണ്ണായ ആരു ഭട്ടിയും ശ്രദ്ധിപ്പിക്കിയ ഉണ്ണായ ആരു കർമ്മത്രാഹരിയും ആയിരുന്നു. വികുമാഡിത്രുൻ ഒരു മഹാജനാശം ചക്രവർത്തിയായിത്തീന്തിന്ത്രം മുസിലംമാണുണ്ടും

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊച്ചാരത്തിൽ വരരച്ചിയും വന്ന
ചേന്ന്. ഒരു ദിവസം ചക്രവർത്തി വരരച്ചിയോടു “രാമാ
ധാന്യത്തിലെ പ്രധാനദ്ദോക്കം എത്താശ” എന്ന
ചേരാം ആണിച്ചു. തങ്കകാലം വരരച്ചിക്കു് അതിനും ഉത്തരം
പറയാൻ സാധിച്ചില്ല. നാലുത്താനംഡിവസത്തിനകാ
അന്തിന്നത്തരം കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നു് രാജാവു കളിച്ചു.

സമ്മാന്യപ്രാരംഗതനാനും വിവ്രാതനായിരുന്ന
വരരച്ചിക്കു് അതിന്റെ ഉത്തരം അററിയാൻ കഴിയാതെ
തിൽ അതിയായ ലജ്ജയും വ്യസനവും ഉണ്ടായി. രാജകു
ഖാനാഞ്ചിലെപ്രധാനപല്ലു.. കുന്നയുടെ കാരിന്തും അദ്ദേഹ
വരക്കവിയുടെ അവി ഭൗതികമായി തെത്തുവളരെ വേദനപ്പെട്ടിക്കയും

ചെയ്യു. അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നും ഇരക്കി പല സ്ഥല
അമുളിലും ചുററിസ്തുവരിച്ചു് പലരമായി ഇതിനെപ്പറ്റി
ചർപ്പുചെയ്യു. ഒരു ഫലവുമണായില്ല. നാലുതാംഡിവസം
ഒരു വനമല്ലുണ്ടിലെത്തി. അവിടെ ഒരു ആളിന്റെ
ചുവട്ടിൽ കിടന്നു. ഉടൻതന്നെ ക്ഷീണാധിക്രൂണിമിത്തം
നിറ്റാധിനനാകകയും ചെയ്യു. വെള്ളപ്പുന്തു് അദ്ദേഹം
ഉണ്ടാം. അപ്പോൾ ആളിന്റെ മുകളിൽ വസിച്ചിരുന്നു
വനദേവതവമായും അരകാശദേവതമായുംസംഭാഷണംചെയ്യു
ന്നതു് അദ്ദേഹം കേട്ടു. അവരുടെ വാക്കുകളിൽനിന്നും
രാമാധാന്യത്തിലെ പ്രധാന ദ്ദോക്കം “രാമം ദശരമം
വിഭി” എന്ന തുടങ്ങന്നതാണെന്നും, അനും ഒരു പരച്ചി
ക്കുന്ന ക്രതിനാന പ്രസവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അരു ക്രതു്
തണ്ണും (വരരച്ചിയുടെ) ഓമ്പുയായിത്തീരുമെന്നും വര
ച്ചി ഗ്രമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹ്രദയം സഞ്ചനാഷ
ജണകാപാകലുമായി. എന്നായാലും ഉടൻതന്നെ രാജയാ

காலிலேக்க திரித். ரத்த-ஊடிவஸங்களை ரஜீக்கிய ஸமஸ்தி ஏதுதி ராமாயனாத்திலே புயான ஜோகம்
 “ராமஂ சமரமா வில்லி
 மாம் வில்லி ஜங்காமதஜாம்
 அரயோல்புமகவீம் வில்லி
 சத்து தாத, யமாஸுவஂ”.

அதுவென்ற புஸ்தாவித்து, அதிகென பத்துவியத்திற் வழாவழாவித்து கேரத்துப்பிசைக்கியும் வெற்று. சுதுவ த்தியும் ஸமஸ்தம் வழுதெ ஸங்கோசித்து.

ஏனால் தாந் பாத்திரை விவாஹம் வென்றுள்ளி வாசமென அதுகாரமேவதகத்துக்கூட வாக்கும் வரதவிடியுடெ நிதியத்த வல்லுாத ஶல்புத்துத்திகைாள்கிதன். அதுகளத்தினென்றிப்பித்துப்பால்மாதுமே பங்குபீசுள்ளக்கண்டு தனிக்க ரக்ஷங்குத் தீர்மானம் அநேகமத்திறை தோனி. விஞ்ஞமானித்துகென அதிகை பேரிப்பித்து. அது பெள்ளக்கண்டாயிதன்றிகால் கொல்லுான் ராஜாவு தயாராயில்லை. கண்ணிகென பிடித்து ஸிரஸ்தியில் கோலுவித்துக்க தாத்தி வாசப்பிள்ளித்துப்பால் தனித் வத்து நடியில் ஒழுகலாந் ராஜாவு கல்லித்து. அப்புகாரங்களை நடத்தப்பட்டு ஏன்று பரயேங்கள்திப்பேலோ.

ஒங்கள்கிழுகை மிட்டுயாயிப்புரினமிக்கமோ? காண்ணிக ஜீவாபாயம் ஸஂகவித்தில்லை. ஒன் பிவஸம் கால மூவாம்பூஞ்சீ நடியிற்க குழிக்கைகிறாண்டியப்போர் அது வாசப்பிள்ளித்துப்பால் அது கடவுள்களைவிடுவிடுத்து. அதிதில் கிடை கருத்து பியாம். பெள்ளக்கண்ணிகென ஏடுத்திட்டு தல யிற்கின்ற கோதுவித்துக்க வலித்து

കളിൽ. പിന്നീട് തന്റെ ഗ്രഹത്തിലേക്കു കണ്ണതിനും കൊണ്ടുപോയി യമോചിതം വളര്ത്തി. ആ കണ്ണതു വളർത്തിയും യഥവന്നതിലേക്കു കാലുന്നി. അങ്ങനെ തിരികെ, ഒരു ദിവസം വരദചി യാത്രാവിന്നനായി, ആ മൂഖമണ്ണഗ്രഹത്തിൽ ചെന്നേവൻ. അവിടെവച്ചു് ആ മൂഖമണ്ണബാലികയുടെ അമ്യവാ പരയക്കിടാത്തിയുടെ അഴുക് കാണാനും ബുല്ലിവെവെവും അറിയാസം വരദചിക്കു സാധിച്ചു്. അവളും അദ്ദേഹം അന്നരക്കുനായിത്തീസും. അവിരേണ്ടും ആ കമാരിയെ പരിഞ്ഞി ക്കുകയുംചെയ്തു.

വരദചി ഭാവത്രുജീവിതം നയിച്ചു് കുറച്ചുനാടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഭാത്തുയുടെ തലയിൽ ഒരു പ്രണത്തിന്റെ പാടു കണ്ടു. അതിന്റെ ആഗമം ആരാത്തത്തിന്റെപ്പോരുംആ പേണ്ടു വസ്തുമീകരിക്കുമ്പോൾ. കട്ടി ആകാശദേവതമാർ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുന്ന പരയബാലികതന്നു ദൈനം അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി. ലഭജാവിവശനായിട്ടു് അദ്ദേഹം വാസ്തുവസ്ഥിതിയെല്ലാം ഭാത്തു ദേ അറിയിച്ചു്. അനന്തരം വരദചി സ്വപ്നഭാവിട്ടു് മിക്കവാറും കേരളക്കരയിലാണു കഴിച്ചുകൂട്ടിയതെന്നു പരയപ്പെട്ടുന്നു. ആ ദൈത്യികര അനുമതത്തു സമ്പാദം ആരംഭിച്ചു്. സമ്പാദവേളയിലാണു് അവക്കു സന്താന അദരം ഉണ്ടായതു്. പ്രസവിക്കാരാക്കവോരും ഭാത്തു ദൈ കാട്ടിൽ കൊണ്ടുപോക്കുകയും പ്രസം നാമാനുഷനും. വിച്ഛും “കണ്ണതിനു വായുണ്ടാ” എന്നു ചോഡിക്കുകയും, വായുണ്ടെന്നു ഹറിത്താരു “വായു” കല്പിച്ചിട്ടണഞ്ഞിൽ ഇരയും കല്പിച്ചിട്ടണകും, വിട്ടേഴുപോതു്” എന്നു വരദചി പരയക്കും.

ചെങ്ങളും പതിവയിൽനാം. തന്റെ ഓമനവേദതല്ലാണ് ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഒട്ടും മനസ്സില്ലായിരുന്നുകൂടിലും ഭർത്താവിനും അഭിരാഹിപ്പിക്കാനീയവും അതായാണീയവും ആയിരുന്നിന്തിനാൽ, ഉപേക്ഷിച്ചപോതുക്കുന്നു ചെങ്ങൾ. അങ്ങൾ നെ കുമ്മേന പതിനൊന്ന് സന്താനങ്ങളിൽ പ്രസവിച്ചു അഭാവം സമയത്തുനാനു പരിപ്രായവും കഴിത്തു. പറ്റി ഞാമരത്തെ കണ്ണിനെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ “വായില്ല” എന്നും അമ്മ കൂളിം പറഞ്ഞു. എന്നാലുകൂടിലും കൊണ്ടുനടക്കാൻ സമ്മതിക്കുമ്പോൾ എന്നായിരുന്നു സന്താനവത്സലയായ മാതാവിന്റെ വിചാരം. എന്നാൽ ആ കണ്ണിനു വായില്ലാതായിരുന്നിന്നും. അതിനെ അടഞ്ഞതു കന്നിൽ വരുച്ചി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അതിനെയാണ് “വായില്ലാക്കുന്നിലപ്പും” എന്ന പറയുന്നതും.

മുൻപറഞ്ഞെത്തെ പതിനൊന്ന് കണ്ണതുക്കുഞ്ഞേയും പതിനൊന്ന് ജാതിക്കാർ എടുത്തു വളരെയിംഗാധികാരി. അവർ പല ജാതിക്കാരായി വളരും.

“മേളത്തോളഗ്രിമോത്രി, രജക, നൃത്യനുർ-
ത്രച്ചുന്നം, പിന്നു വഞ്ഞേണാൻ,
വായില്ലാക്കുന്നിലപ്പും, വച്ചതല മതവും
നായർ, കാരയ്ക്കുമാതാ,
ചെമേരു കേളുപ്പുകുറൻ, പെരിയ തിരവര-
ക്കുത്തും ഹാണനാജം,
നേരേ നാരാധാരാന്തര, മടനക്കവും
ചൂത്തും, പാക്കുനാൽ.

ഇങ്കുന്നെന പത്രണ്ടപേരാണ് “വരുച്ചിയുടെ സന്താനങ്ങൾ. “പരത്രിവൈററ പതിക്കുലം” എന്ന പറയുണ്ടും ഇവരെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്. സന്താനങ്ങൾ ഇതും

ଉଣିକାଯତିଳାରେଷେ ବାଜଚିଯୁ ଡାଙ୍ଗୁଯୁ ସଂପଦ
ପରିତ୍ୟାଗିକହାୟି ସମ୍ବନ୍ଧିତୁଳା ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ.

ବାଯିଲ୍ଲାକେନାଲିପ୍ରେନ ଶତିତ୍ୱ^୧ ପତିକାଳାବେଳେ
ମାତ୍ରାପିତାକଳେଟ ଗ୍ରାଲୁତନିରୀ ନିଷ୍ଠାରିଯାୟି ଯହୁଗ୍ର
କମ୍ବଲେତେବୁଗ୍ରାମୋତ୍ତରୁଟ ଅନ୍ତରିକ୍ଷକ୍ରମାବଳୀଯି
ଇଳା. ଅରଗ୍ରଜାତିକାର ଅବିଟ ପ୍ରବେଶିପ୍ରିତ୍ୟନି
ଅନ୍ତର୍କଳାବେଳେଟିରୀ ଅର୍ଥକ୍ଷେପନ୍ତରାବୁଳୀଯିଲେଗା.
ଏକାତ୍ମ ଆବରଲ୍ଲାଂ ବେଶ୍ଵରକଳାଯୁକ୍ତରାଗା^୨ ଅଶ୍ଵାମୀହୋତ୍ରି
ଅବ୍ୟାଯୁପ୍ରେକ୍ଷଣି. ଅତିଳାରେଷେ ଅରକଳାମୋ
ଅରୁଦ୍ଧରୁବାସିକଲୋ ଅର୍ଥକ୍ଷେପଠିର ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣିଟିଲ୍ଲ.

ପରିଣାମପେରିଯ ପରିଯ ଏକତ୍ରିବ୍ୟାତି ପରି
କାଯିତରାଗ ଯହୁଗ୍ର ଅରୁଦ୍ଧାଗା^୩ ପାକନାର. ପାକନା
ରମ୍ପରାର ପଲ ଅରତ୍ତକଳେଟିଂ ପାରାଦାଳା^୪. ପିଲା

ଶ୍ରୀଵମନର ଗଂଗାଲ୍ଲାକରଣିର ପୋଯ
ପାକନାର- ପ୍ରେରାର, ଇକଳିକେନାଳ୍ଲାବତନାତିକାଯି ପା
କନାର ତରୁର ବକ୍ତିଯୁ କୋଟିତରାବ୍ୟୁ.
ଶାଶ୍ୟିତରାବ୍ୟୁ^୫ ବଡ଼ ଅରପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାୟି. ଶ୍ରୀଵମନର
ତିରିପ୍ରବନ୍ଧପ୍ରେରାର, ପାକନାର ତରୁର କଳୁତନିତ
ନିରୀଳ ଅତି ବଡ଼ ବଜନିକାଣିତ୍ୱ. ଗଂଗାଜଳଂ ଏବି
ବେଶ୍ଯଂ କଣାବେଳାଙ୍ଗଂ ମନଶ୍ଶ୍ରୁତିଯିତ୍ତିବକ୍ଷତ୍ର ଗଂଗା
ଲ୍ଲାକରଣିରୀ^୬ ଦ୍ଵାରାରେଖାକାଣ୍ଡ ପାକନାର ବିଶିଳିକିତ୍ୱତ୍ୱ.
ନୁକ୍ତରେ ଅରୁଦ୍ଧରୁକରଣେହାଯ ଅନବ୍ୟା ତୃତ୍ୟକାଳେ
କରନ୍ତାବ୍ୟତ ପାକନାର. ଏକାତ୍ମ ଅରୁଦ୍ଧରୁକ
ଅରୁଦ୍ଧରୁକ ରଣ୍ଡ କାନ୍ତୁକରଣେ ମାତ୍ରମେ ଶ୍ରୀମାନ୍ କଣ୍ଠର
କାରାଯଣମେନବୁର ତରୁର “ପାକନାତ” ଏକା
କାବିତରି ପରାମର୍ଶିକଣାଲ୍ଲା. ଅରୁ ଚୁବରେ ପେମ୍ବରାମ:-

(1) പാക്കനാർ ദിവസവും പത്ര മറങ്ങരാ ഉണ്ടാക്കി. അവ പത്രങ്ങളിൽ ഒരു വീട്ടിൽ കൊണ്ട് ചെന്ന് ആവശ്യമുള്ള മറങ്ങരാ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളു വാൻ പറയും. വീട്ടക്കാർ ഒന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്തെങ്കിലും അതിനെന്റെ വില ചോദിച്ചാൽ പാക്കനാർ അതിനും സാധാരണയിൽ കവിതയെ ഒരു വില പറയും. ടെപിൽ “നിങ്ങൾക്ക്” വില ഭോധിച്ചിട്ടില്ല. എൻ്റെ മറം നേപ്പത്രം തിരിച്ചു തന്നേക്കുണ്ടാണോ” എന്ന കലാര്ഥക്കുട്ടം. പാക്കനാർ മറം എന്നിട്ടി കുണ്ടും വിചാരിച്ചു് അവൻ ഒന്നെങ്കിലും കൊണ്ടുപോയി അന്നതെതെ ചെലവുകഴിക്കം. ഇതായി ഒന്ന് അദ്ദേഹത്തിനെ പതിച്ചു.

(2) പാക്കനായെ ഇഷ്ടങ്ങേവത ശിവനായിരുന്നു. അതുനാം ദരിദ്രനായ പാക്കനാരിൽ അപാർമ്മതീഡ വിക്ക് അലിവുംതാനി ശിവനോട് പാക്കനാരെപ്പറ്റി

അന്നനു വേദചെയ്യാ—

ലന്നത്തെച്ചുലവു കഴിയുമീവണ്ണം

എന്നബന്ധം വലകെന്നോ

നന്നിതു നിന്കുഴൽ തൊഴുന്നവക്കാത്താൽ”

എന്ന ചോദിച്ചു. അതിനും, പാക്കനാക്ക് പണ്ടത്തീ നോട്” അല്ലവും അരയെല്ലാം പ്രത്യുത വെരുച്ചു് ഉള്ളഭാഗം അതു പ്രത്യക്ഷമായി കാണിച്ചുതരാമെന്നും ശിവൻ അതുഭിച്ചെത്തു. മറം ഉണ്ടാക്കാതിനും പാക്കനാർ വെട്ടാൻ ചോക്കു മുളയിൽ അനവധി സ്വന്നണാം

ണയങ്ങളിൽ റത്നങ്ങളിൽ നിന്തുവച്ചിട്ട്, ആ അതിലെ
തികരി അക്കന്മാർ ഒളിച്ചുനിന്നും. പാക്കനാർ വന്ന മുള
വെട്ടിയപ്പോൾ സപ്രശ്നവും റത്നങ്ങളിൽ പുറത്തു ചൊടി.
പാക്കനാർ സംഭവമിച്ചു. മഴവും അവിടെ ഇടിട്ട് അപ്പേ
ക്കും എടിത്തുടങ്കി. കാരണം ചോദിച്ചു രണ്ട് നായാട്ടുകാ
രോട് “അതെല്ലാക്കാല്പിയെക്കണ്ട് പേടിച്ചു് ടാട്ടക”യു
ണ്ണന്മാർ പാക്കനാർ മരപടി പറത്തു. പുലിയേയോ
കുട്ടവായേയോ കണ്ണിട്ടായിരിക്കും ടാട്ടനാതെന്നു നായാട്ടു
കാർ പിച്ചാരിച്ചു് ആ സ്ഥലത്തെയ്ക്കു ചെന്നു. അപ്പോൾ
അവിടെ സപ്രശ്നങ്ങളിൽ റത്നങ്ങളിൽ കന്നങ്കിടക്കു
ന്നതു കണ്ട് അവർ അരളുത്തപ്പെട്ടു. അവർ അതു
മഴവനും ശേഖരിച്ചു് രണ്ടായിട്ട് പക്കവച്ചു് എടുത്തു.
കുറേ നടന്നപ്പോൾ അവർക്ക് രണ്ടുപേക്കും ദിതയുടും വൻ
കയ്യുലാക്കണമെന്നു മോഹം ഉണ്ടായി. പകരു ഇതു
കൊണ്ടുപോയാൽ വല്ലവരും കാണാമെന്നും ഇരട്ടായിട്ട്
പോയാൽ മതിയെന്നും നിയുക്കിച്ചു് അവർ അവിടെ
സിരിയും അരിവയ്ക്കും അതരംഗിച്ചു്. അരിവച്ചു് ആരംഗിച്ചു്
അതിൽ വിഷം ചേര്ത്താണു വച്ചതു്. മറ്റൊ ആരം
അയാളെ വെടിവച്ചു വിഴീ. ധനം മഴവൻ കയ്യിലാംയി
എന്നു് സന്തോഷിച്ചു്. പിന്നീടു് ആ വിഷമിത്രിതമായ
അന്നം ക്രഷിച്ചു് അവാളിൽ മരിച്ചു. അങ്ങനെനു “അതെല്ലാ
ക്കാല്പി” എന്ന പേരു് അനുപത്തംമായി. പാവത്തിക്കു്
ശിവൻ പരത്തെതിരെന്നു പൊരുവാനുപ്പെട്ടു.

ദ്രാനമുഖനായിട്ട് പാക്കനാർ വീട്ടിൽ ചെന്ന
ചേര്സ്. നെന്നു ചെയ്യാൻ തോന്നാതെ വിഷശ്രീനായി
അവിടെയിരുന്നു. പിന്നീടു് കാരണം ആരാന്ത താഴ്യ
ചേരാടു് വാസ്തവം എല്ലാം പറത്തു. പാക്കനാർ മറം

കുന്നം ഉണ്ടാക്കാതെ വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ട് അട്ടതു പീടിയും താമസിച്ചിരുന്ന നന്ദുരിബാലിക അദ്ദേഹ തത്ത വിളിച്ചു കാരണം ഫോടിച്ചു. പാക്കനാർ സകലതും അറിയിച്ചു. ഫോറോ അറിയോ കൊട്ടക്കാമെന്നു് അന്തെ ശജനം പറഞ്ഞിട്ടു് പാക്കനാർ സപീകരിച്ചില്ല. ഒരു വിൽ പാശകാച്ചിയിൽതു് കൊണ്ടക്കൊട്ടതു. അദ്ദേഹം അതു വാങ്ങിക്കടിച്ചു. അനന്തരം “അവിടേതെങ്കിലു് മംഗളം ഭവിക്കും. ദോഗ്രനായ തെത്താവു് വന്നുചേയും. എന്തെങ്കിലും ആവത്രം വന്നുചേയ്യും എന്ന ഓർജ്ജം എന്നു് എന്നു് പാക്കനാർ പറഞ്ഞു. ഫോക്കേവാൾ പാക്കനാൽക്കു ഭാൽജ്ജും. അന്തർജ്ജനം പാലുകൊട്ടതു യച്ചു.

താമസിക്കാതെ അന്തർജ്ജനത്തിനു് അതിയേഖ്യു നായ ഒരു തെത്താവു വന്നുചേയ്യു. എന്നാൽ വളരെ നാട്ടു അവർ ദിവതിമാരായി സുഖം അനുഭവിക്കുന്നതി നമ്മുടു് നന്ദുരിയെ പാശകടിച്ചു. ആക്കം വിഷമിട്ട ക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അന്തർജ്ജനം ഭിംഗിമശയായി വാവിട്ടു കുറ്റത്തുഫോയി. തെത്താവിന്നും ദേഹം ചീത കിൽ കൊണ്ടുവച്ചു. ഭസ്തുമാഡിവത്തിൽ മുക്കിയ സാധ്യി യുടെ ഏലയത്തിൽ പാക്കനാർ അന്ന പറഞ്ഞിരുന്ന ദിനസഞ്ചാരക.

വാക്കും ഔർമ്മവന്നു. അവരു പാക്കനാ രേ സുരിച്ചു. ഉടൻതന്നെ പാക്കനാർ അവിടെ വന്നു. “തീണ്ടീകൊലം പറയ, പോട, പുറത്തു തല്ലകൊണ്ടീടു്”മെന്നു പലജം പറയുന്നതോന്നും വകുവ ഫൂതു അദ്ദേഹം പട്ടം പട്ടം തന്ത്രംചേന്നു് ആ ശവശ്രീ രത്തിൽ കൈകൊണ്ടു തൊട്ടിട്ടു്—

“സുറിക്കെഴുത്തു നാഡതന്നിരിക്കമാണെങ്കിലും
മറയ്ക്കു തീസ്റ്റപോയിതെന്നിരിക്കിലുംതെളിഞ്ഞിനി
തിരക്കി നന്മ ചേരന്നാറിത്തിരിക്കമാടൽത്തേടികാ—
തിരിക്കുകൊണ്ട് എഴുതാനാരയ്ക്കുയാലെണ്ണീക്കുന്നീ.”

എന്ന പറഞ്ഞു. ഉടൻതന്നെ നമ്പുതിരി ചെഹത്രാംയു
ക്കതന്നായി കള്ളുമിച്ചിച്ചു് എഴുന്നേറ. അന്തർജ്ജനം
ആനദപരവയ്ക്കായി പാക്കുന്നാരെ സ്ഥിച്ചു. അപ്പോൾ
“ഇതെല്ലാം അവിടുത്തെ സദ്ഗുണങ്ങളുടെ ശക്തികൂല
മാണു സംഭവിച്ചതു്. മഹാരാജത്തു് എന്നുകൊണ്ടു്
ഈ സാല്പ്രമാധുകയില്ല” എന്ന പറഞ്ഞിട്ടു് അവിടെ
നിന്നും പാശനാർ യാത്രയായി.

ശ്രദ്ധമാണു് ‘പാക്കുന്നാരു’ എന്ന കവിതയിലെ
കമ്പ. എന്നാൽ ശ്രീമാൻ കണ്ണൂർ പ്രസൂത കമ്പയെ
കവിതാഗ്രംബാംകൊണ്ട് സരസവിം ആദ്ദൂഃഖകരവും ആക്കി
യിട്ടുണ്ടു്. ആ നമ്പുരിയുവതിയുടെ
യാഖ്യങ്ങളുടെ ആകാരവർണ്ണനയും, അനന്തരം നമ്പു
ശമീറ്റുച്ച തിരിപ്പവതികളുടെ കേളീവിലാസവ
ശ്രദ്ധയും, ‘പാക്കുന്നാരു’ എന്ന പേജുള്ള കമ്പ
യിൽ അതു അത്രാവശ്യമല്ല. ശ്രൂംഗാരസം തുളന്നുന്ന
അതു വർണ്ണനങ്ങൾ, ആ നമ്പുതിരിയെ നായകനാക്കി
പ്രദേശകം ഒരു കമ്പ രചിച്ചിരുന്നുകിൽ കുട്ടത്തു ഉച്ചി
തമാകമായിരുന്നു. ഇവിടെ പാക്കുന്നാരുടെ മാധാത്മ്യം
വിശദമാക്കുന്നതിനു് പറയപ്പെട്ടുനു ഒരു ദേശാന്തംമാത്ര
മാണു് നമ്പുതിരിബാലികയുടെ കമ്പ. എന്നാൽ ‘പാക്കു
ന്നാരു’ എന്ന കാവ്യം വായിക്കുന്നും നമ്പുതിരിക
പ്രായ്യു് അഞ്ചുവിൽ കവിതയെ ഒരു ശ്രാധാന്തംമാത്ര
മാണംവപ്പെട്ടുനു. അതുകൊണ്ടു് മുന്തു പറഞ്ഞ രജക്ക്

വർദ്ധനകളും ഒഴിത്തും ചിന്തനീയമാണ്” എന്ന പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടിരിഡബതികളുടെ കേൾവിലാസവർദ്ധനത്തിന്, അനന്തരമുള്ള അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ ഭർത്രവിയോഗസന്താപത്തെ കുടുതൽ എങ്ങം സ്വീകാര്യവാൻ ഉള്ള കഴിവുണ്ട്” എന്നുള്ളതു സത്രമാണ്. അങ്ങനെ ഒരു ഒഴിത്തും അതിന്റെ പരിധിയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ ‘പാക്കനാൽ’ എന്നാണ് കാവുത്തിന്റെ പേരു എന്ന വിചാരിച്ച് ആരോഗ്യം ദാഷാലഘവത്തോടു കൊണ്ടു അല്ലോ അനന്തചിത്തും ആ സംഗതിയിൽ തോന്നിപ്പുകുന്ന എന്നേ * ഉള്ള. “നിരക്കശൈക്വയസ്” എന്ന സ്ഥാധാനിക്കാം.

ആശാന്ത കണ്ണട്ടിരിന്റെ ഇതിലെ കവിതാരീതി സരസ്വതി ലഭിച്ചു, പ്രസന്നവും ആണ്. “അതുകൊ ശ്രീടി നോക്കിയാൽ പാക്കനാരാണ്” ഭാഷാലഘവത്തോടു കൊണ്ടു കവിതാചാര്യത്തും പ്രമാണമാനത്തോടു അർഹയിക്കുന്നതു” എന്ന് നാലു ഭാഷാകവിതാരീതി

കാവുങ്ങളെ താരതമ്യപ്പെട്ടത്തിക്കൊണ്ട് സഹാദയാഗ്രഹിയായ ശ്രീ: എ. ഗോപാലമേനോൻ എ. എ. അവർക്കര അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് അനന്തതമാണ്. സംസ്കാരം സ്വീകാര്യത്തിലെ അമാവാപത്തു മലയാളത്തിലാണ് ഇതു കാവും രചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് കവിക്കും അല്ലോ ഷ്ടൈരം വന്നിട്ടില്ലെന്നില്ല.

“മരയവർകളിൽ മുഖമായങ്ങമെരെപ്പുകളി—
പ്രയാജമവന്നും വബ്യാക്കണ്ടാൻ കേടുപോലെ
പരയുമല്ലവനാവിൽ ധാക്ക നീ തെററേരേരും
കരയുവതിനു നീരിൽത്താൻമകൻ പേടുത്തായേ”
എന്ന നീട്ടേണ്ടിവന്നു.

* ഒരു ദിവസം ഒരു പാരിപ്പിൽ ഉപഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

“വദജ്ഞതരിൽ മുമ്പാക്കേര വാഴു -
മവന്നെറ മാഹാത്മ്യമറിക്കുപോലെ
ചൊല്ലുന്നുനും മമ നാവിൽ വാഴുക
വാഗംബാ നീ തെരുവുകൾ തീരമാറാൻ”

എന്നുള്ള ചെറിയ മൺിപ്രവാളഭ്രംബക്കത്തിൽ ആ വലിയ
ഭ്രംബക്കത്തിന്നെന്റെ താൽപര്യം തുക്കാൻ വയ്ക്കുതെന്നില്ല.
എന്നാൽ ആ പച്ചമലയാളഭ്രംബക്കത്തിന്നെന്റെ മാധ്യമം
മൺിപ്രവാളത്തിനെ ലഭ്യമാകാൻ പ്രയാസമാണ്.
പ്രത്യേകിച്ചു “ഒരു അഴക്” കണ്ണുരിന്നെന്റെ ഭാഷാഭ്രംബക്ക
ത്തിനു “നമുക്കു ദർശനിക്കാൻ കഴിയുന്നാണ്”.

“പുല്ലിനോക്കം മുതലവികനീ
പാകനാക്കായതില്ലോ -
തെളില്ലിനോക്കംപോഴത്തുല്ല എ
വവന്നേള്ളായ വന്നേ
തെല്ലുന്നല്ലാരണിയുമലരോ
കളുംമൊയ്യന്നതല്ലി -
നാല്ലിനോല്ലാമഴല്ല വന്ന -
ത്രന്ന വാർക്കുന്നതലാണോ!

ഈ പഭ്രത്തിൽ “പുവന്നേള്ളായ വന്നേ”,
“നല്ലാരണിയുമലരോ”, “അല്ലിനോല്ലാമഴല്ല വള്ളത്രന്ന
വാർക്കുന്നതലാണോ!” എന്നിതുയും കേവലം സംഖ്യാധന
കളാണ്. സംഖ്യാധനകരിക്കരുണ്ടോ പാകനാക്കം
മുതലു “പുല്ലിനു സമാംബാം”. അതിലുംതു “അവനു
അല്ലതു അല്ലവും ഇല്ല” എന്നുള്ള ഒരു കാൽം മാത്രമേ
ധാര്യന്നുള്ളൂ. ഇതു “പച്ചമലയാളത്തിനെ നിർബന്ധം
പിടിച്ചുതുക്കാണു വന്ന കഴുപ്പുമല്ലേ എന്ന തോന്നാം ..

പക്ഷേ, കണ്ണുരിഞ്ഞർ കാലം വെണ്ണല്ലിനവുമുള്ളം മറദം സരസങ്ങളായ പച്ചക്കറി യോഗ്യമണ്ണാ എഴു തിത്തകത്ത് കാലമായിരുന്ന എന്ന നാം ടാങ്ക്സാം. അവർ സ്രൂപശരാവുത്തതിലെ രണ്ട് വരിക്കുംണ്ട് ഒരു സംഖ്യാധനവെള്ളുന്നതു് ഒരു സാധാരണസംഭവായി തന്നെ. അനാത്ര കവിതാരീതിക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് സംഖ്യാധന കരി ഫോജിച്ചുവരുന്നു. ഇന്ന് നമ്മൾക്ക് അല്ലോച്ച കൂടായിട്ട് തോന്നുംവെന്നേ ഉള്ളീ.

പച്ചമലയാളത്തിൽത്തന്നെ എഴുതാൻ കണ്ണുരിന്റെ ദൈഹം അനുഭവിക്കേണ്ടിവനി അപ്പുംകാരിക്കു. കുന്നഭാരം മുമ്പു സുചിപ്പിച്ചുവള്ളോ. എന്നാൽ അദ്ദേഹം കാവ്യം മുഴുവൻ പ്രതിയിഃക്കരപ്രാസം ദിക്കിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ക്രാതെ,

പാരമ്പര്യാട്ടിപ്പൂചിയുമഴക്കാ-

നംഖു നല്ലാർക്കെള്ളും

പേരുവാട്ടിൽ കഴല്ലിന തൊഴം-

മാമലപ്പെപ്പതലാളേ!

നേരമ്പോകം പറക്കിലിതിനി.

പ്പാക്ക നാം പാക്കനാരെ-

തതാരവൻതാൻ തരമെഞ്ച തൊട്ട്-

ക്കുന വന്നേറുമ്പേ.

ഈംഗ്ലീഷ് തുടിയിക്കരപ്രാസം മേൻ അനവധി പദ്ധതിക്കും ഉല്ലരിക്കാനണ്ട്.

ശാതുകേട്ട പാരതരു ചെണ്ണക്കിടാവി-

നാതുപോഴു താമല്ല ചോരതന്നാൽ

ശാതുകേട്ടിക്കൊട്ട പാഞ്ചക്കിടിക്കാ-

നതിനൊട്ടും മടിക്കാട്ടിടാജ്ജുടും നീ

എന്നീ പദ്ധതിൽ മത്തുമാക്കരപ്പാസം ശ്രോഢിക്ക
നണ്ണാട്.

എന്ന വവൻ നിന്നു മതൽ കൊതിയരെടു-
തേതാട്ടവന്നാണവച്ചു

നിന്നിടാതേ തിരിച്ചു ഒഴു വലിയ തിടു-
ക്കത്തിനാലങ്കു വെച്ചു

അന്നാളിലും മാത്ര മുളച്ചു മുതലുകളിലി-
ന്നതു വേരെന്നറച്ചു

പൊന്നനന്നപ്പരാച്ചു പെരിയൊരുലഘും
വിട്ടുടർവ്വെച്ചുടിച്ചു

ഇതിൽ എഴിലും ഇതുപരെതാനിലും “ച്ചു” ശബ്ദം
കൊണ്ടു കളിച്ചിരിക്കുവാൻം.

ഉണ്ണോ നേരത്തുടക്കം തളിരോടമരടി-
ക്കം ചൊടിക്കം ചൊടിക്കം

കൊണ്ണിൽക്കേരെക്കുടക്കന്നഴക്കമൊരു മിടു-
ക്കം മുടിക്കം മുടിക്കം

കണ്ണാലുരുക്കാവിടിക്കന്നഴലു കിടച്ചിടി-
ക്കം പിടിക്കം പിടിക്കം

കൊണ്ണാഞ്ഞേടും നടയ്യും മുടിയഴിയിട-
യുംനടിക്കം നടിക്കം.

ഈവിടെ അരാധുംപാസയമക്കുറി കൈകോത്തുകളും
ക്കന്ന മനോഹരമായ കാഴ്ചയാണ് നാം കാണുന്നതും.

ഈക്കുന്ന ശബ്ദാഖ്യംവെരങ്ങുളിലും ശബ്ദാലങ്കാരങ്കൾ
ഈലും അതിരകവിന്തു ആസക്കിയുലും കണ്ണുരിന്നുവും
കവിതാദേവിക്കും അത്യംഗാംഗീയും കരഞ്ഞുപൊയിട്ടുണ്ടും
എന്നതിൽ അത്യുത്തപ്പുട്ടവാനില്ല. എക്കിലും ആ ഭേദി

എത്തുവിറിപ്പം, പദവിന്നുസ്ഥാത്തിംകൊണ്ടുതന്നെ അതുപുറവിന്നും സ്വപ്നസന്ധിയും മധുരഗീലയും അണം”.

സംസ്കാരശബ്ദസ്ഥിർംകൂട്ടാതെ അന്തേക്കം സർസക്ക് ഇങ്ങ പദ്ധതികൾച്ചുകൊക്കു, ദ്രിതിയാക്ഷരപ്രാസം സവ്വത്ര ദിക്ഷിക്കു കൂടാതെ തുടർന്മാക്ഷരപ്രാസം അണ പ്രാസം യമകം മുതലായവയെ മധുര മോഹനമാംവള്ളം ചേത്തിണങ്കുകു എന്നിങ്കുനെ അലോഹ ചുക്കന്നോരു നാം കണ്ണുരിഞ്ഞു കവിതാരിപ്പിൽത്തിൽ ആദ്യമുള്ളപ്പട്ടപ്പോക്കൻ. അത്മപുഷ്ടിക്ക്” അല്ലെം സ്വന്ത വന്നവോയിട്ടുണ്ടുകൂടിലും അത്മവൈകല്യം രഹിതത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. അഞ്ജിപ്പുരമനീയമായ ഒരു ശൈലി കണ്ണുരിനു വരുമായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ താദുരമായ കവിതാരിതി മാത്രമല്ല കണ്ണുരിന്റെ ഭാഷാകാവ്യപരിക്ക് മേഖലേച്ചുന്നതു്. അദ്ദേഹം കവിതാരചനയിൽ ഉത്സുകനായിരുന്നു പ്രായേണ പുരാണക്രമകളെ മാത്രമായിരുന്നു കവികൾ കവിതാരചനയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തിരിയുന്നതു്. അങ്കുനെയിരിക്കു, കേരളീയമാണാരെ നായകനാരാക്കി കവിതകൾ എഴുതുകയും കേരളീയരിതികളിൽ മറ്റൊരു കൊണ്ടുവരുകയുംചെയ്യുതു് ഒരു പുതുമതനേന്നയായിരുന്നു. ഭാഷ കേവലം മലയാളമായിരുന്നു; മലയാളത്തിലെ മഹാപുരാണമാരായിരുന്നു കമാനാർക്കുന്നും. മലയാളികളുടെ രീതിയും സന്തുഭായവും പട്ടവെട്ടംമറ്റൊന്നും അണതിൽ ഉടനീളും നിശ്ചലിച്ചും ഇരുന്നു. ഇങ്കുനെ കണ്ണുരിഞ്ഞു ഭാഷാകാവ്യപരിക്കു പലതുകൊണ്ടും പുതുമയും പ്രാധാന്യവും അർഹമിച്ചിരിയുന്നു.

ഇന്ന് നാം ശ്രദ്ധ പച്ചമലയാളരീതി അനുകരിക്കുന്നേ എന്നാൽ ചോദ്യം സംഗത്തൊണ്ട്. കണ്ണൂർബിന്ദു
സമകാലീനനാരിൽപ്പെല്ലും ആജന്തന
മനിപ്പവാഴ. പച്ചമലയാളത്തിൽ കവിത രചിക്കുന്ന
തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സമർപ്പിക്കായിരു
നിട്ടിപ്പ്. ഇന്ന് അങ്ങനെ ഒന്ന് എഴുതാമെന്ന വിചാരി
ക്കാൻപോലുമുള്ള സാഹസം ആക്കാണംബാധക? കണ്ണൂർബി
നണ്ണായിട്ടുള്ള മുളക്കുള്ളപറവി അല്ലോ ഇന്നു സുചിപ്പിച്ചു
വല്ലോ. ഇന്ന് അതു അനുകരിക്കാൻ തുനിയുന്ന
ആരംക്ക് അസാധാരുമായ മുളക്കുള്ള അനുഭവിക്കേണ്ടി
വരും. സുചിപ്പിത്തയും വളരുകെട്ടം അതിമുള്ളില്ലായ്ക്കു
വരാതെ നിരുത്തിയില്ല. ഇതയും ബുദ്ധിമുട്ടി പച്ചമല
യാളത്തിൽ നാം ഇന്നു കവിത രചിച്ചാൽ എന്നാണ
തുതാത്മത? അതിനേന്നും —

“ഭാഷയറിവതന നല്ല മനിപ്പവാളമതക്കിലോ
ക്കുഞ്ഞംവാവനല്ല, മരിച്ച ഭാഷനമായ”വരും.”

എന്ന നമ്പ്രാർ പറഞ്ഞതുപ്പോലെ മനിപ്പവാള
തതിൽ രചിക്കുന്നതായിരിക്കും സുകരവും സുഖതവും.
സുവം, ഭിംബം മുതലായ വാക്കക്കോളം പ്രസിദ്ധമുള്ള,
ഈയും, അല്ലതു തുടങ്ങിയ വാക്കകൾ. സംസ്കാരവാക്കകൾ
ഈൽ പലത്തും നമ്മുടെ രക്തത്തോട് ചേർന്ന ലയിച്ചുകഴി
ഞതിരിക്കുന്നു. അവയെ മാറ്റുക കുറേ മുളകുളംതന്നെ
യാണോ. എന്നമാത്രമല്ല, മലയാളികൾക്ക് സംസ്കാര
ഭാഷ ഒരു അനുഭാവയല്ല. മലയാളഭാഷയെ അംഗേക്കം
ആരാണ്ടുകൾക്കൊണ്ട് പോഷിപ്പിച്ചും അതിമസവന്നമാ
ക്കിയും തത്പര്യിതമാക്കിയും വന്ന സംസ്കാരഭാഷയെ
കൈ അനുഭാഷയെന്ന് അവഗണിച്ച് അക്കരുന്നതു”

എ തുത മൂലത്രക്കിയാണോ എൻ്റെ വിശ്വാസം അനവസരാച്ചിത്തങ്ങളും അതിഭർമ്മംപരങ്ങളും കറിക്കുകയും മായ സംസ്കാരവാക്കുകയും മാററിനിൽക്കിയിട്ട് ഭാഷയോടു സുവാശി സമുച്ചിതാഖിഃപുനിണ്ണങ്ങനു സംസ്കാരവും ക്കുകയും സാമ്രംഖ്യിക്കുകയും ഒരു സുദരം മണി പ്രധാനരീതി അവലംബിക്കുന്നതാണ് അനുത്തമമെന്നു എന്നു കയറുന്നു. ഇന്ന് ഭരിപക്ഷം മലയാളസാഹിത്യകാരന്മാരം ആ പരമാവധിക്കുടിത്തനോധാരം പാലംചെയ്യുന്നതും. കേവലം ഗ്രാമ്യഭാഷയിൽ എഴുതാൻ ചെലും ശ്രദ്ധിക്കുന്നണ്ട്. അതു ഭാഷാഭഗവതിയുടെ ഓന്തസ്സിനു മനിക്കാൻ ഉതകുന്ന ഒരു സന്തുദായം മാറ്റുമാണെന്നു ചുജക്കുത്തിൽ പറയാൻകൂട്ടു.

ഈ നിയുമ് “പാക്കനാൽ” എന്ന കാവ്യത്തിൽനിന്നും പാക്കനാലുടെ സപ്തഭാവം എൻ്റെനു നമ്മക്ക നോക്കേണ്ടി യിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വലിയ റിവക്കേറും അതാനിയും അരയിക്കുന്നു. സകല ജാതിക്കാരം അദ്ദേഹം പാക്കനാലുടെ മഹത്ത ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. ഒരു നിത്യപണ്ഡിതാശാലയിൽ, ഷ്ടാമകമ്മ്യേയാഗ്രിയുംക്കിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പത്രം മുകളം ഉണ്ടാക്കിയും കൂടു മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെലവിനും ഒരു മും ഉണ്ടാക്കി വില്ലേണ്ട അവവൾ ഒരു ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളതും. എന്നാൽ ഒരു മും മാറ്റു ഉണ്ടാക്കിയാൽ കറെ സമയം ചെറുതേ കൂട്ടേണ്ടിവരും.

“നിയതം കൂടു കുമ്മ തപം
കുമ്മജ്ഞായോഹ്യുകമ്മണ്ണാം.

.....

തന്മാഭസക്തി സത്തതം
കൊണ്ണും കുമ്മ സമാപ്പരും.”

എന്നുള്ള ഗീതാവചനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സദാ
നിയതമായ കമ്മം ചെയ്യുകാണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് ഇക്കർ
മെന്ന് അദ്ദേഹം കരതി.

അനുയാസം

യദ്യപിഡാഹരി ശ്രദ്ധ-
സ്ത്രീയും വൈദികവാദം
സ യത് പ്രമാണം കരതെ
ലോകസ്ത്രീവത്തേ.”

ശ്രദ്ധയും അചാരിക്കുന്നതാണു മറ്റൊരു ക്ഷേത്രം പ്രധാനിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് “ലോകത്തെ കമ്മവിഭവമാക്കുന്നതു” യോഗ്യവുമില്ലപ്പോ. എന്നെന്നാൽ അന്ന പാക്കാരു അത്യുന്നം അരബരിച്ചുവന്ന അനവധി ജനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് കമ്മം ചെയ്യുന്നതു “അനുബദ്ധം” എന്നായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് കമ്മം ചെയ്യുന്നതു “ലോകമിത്തേതക്കുടി ഓക്കെ ആംകൊണായിരിക്കുന്നു” എന്നേയുള്ളൂ. അതുതന്നെല്ലാ യിന്നു പാക്കാരു അന്നയുംചുത്തു. എന്നാൽ പത്തു ഏതത്തിനും വില വാങ്ങിപ്പാലെത്തു “എന്ന സംശയിക്കാം. അങ്ങനെന്ന വാങ്ങിയാൽ അന്നത്തെ ചെലവിനു കഴിവെന്നു മിച്ചുവരും. നാളുതേക്കു കയ്യത്തുതന്നാണു” വിരക്കര രായ അഞ്ചികളുടെ അഭിമതം. കയ്യിൽ കാശിരിക്കുന്നതു പല അവളുടുകൾക്കും മേതുവും മനസ്സിന്റെ ശാന്തിയെ ഭജിക്കുന്നതും അണ്ണം “എന്നു” പാക്കാരു പുണ്ണമായി വിശപ്പിച്ചിരുന്നു. ജനങ്ങളിൽ അധികം ഘോഷം യമ്മൻസ്വയില്ലാത്തവരും അതുപോലീകളും വന്നു നാശപിക്കുന്നതും അണ്ണം മുറ കളിക്കൊണ്ടും അദ്ദേഹം അറിയുകയും അറിയിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിക്കാൻ തത്പര്യം നോക്കുക—

“കൊറിന്നവേണ്ടതൊഴിക്കു മുതലിന്നവേണ്ട
ചെരും നമ്മകളുമരത്തിന് ഒവരത്തോളാ
തെററും തീമിച്ചിയെടുത്തൊരവകൾനിന്നു
തെറരന്നിതേരെമുതലഭൂത വന്നുള്ള മെന്നും”

ചെലവിനും അതുവരുംജുള്ളതിൽക്കവിഞ്ഞതു മുതൽ
(യന്ന) വേണ്ടാ. അതും അഴക്കമരത്തിനു വേരാണോ. മുതലഭൂതവങ്ങട മനസ്സും ഇരുപ്പരന്നിൽനിന്നും അകന്ധ
പോകുന്നു. കൂളൻ വീട്ടിൽ കയറി. നിലവത്തിൽ
വരുമുറിഞ്ഞു, വെള്ളംകയറി. കുപ്പൽ മുങ്ഗി. ഇംഗ്ലൈ
നെ എഴുപ്പുണ്ടം ധനികയടക മനസ്സും രാഖാവിധത്തിൽ
ഉഴലുകയാണോ. നാം വിചാരിക്കുന്നതുംപാലെയല്ല
കാഞ്ഞമൊന്നും വരുന്നതും. പെട്ടുനും ധനികൻ ദരിദ്ര
നും ദരിദ്രൻ ധനികനും അത്യിത്തീരുന്നു. പാമരൻ
വിഭ്രാന്തി വിഭ്രാന്തി പാമരൻ അത്യിബുദ്ധിക്കുന്നു. കീതിസിന്ദനാര ഭജ്ഞിത്തി വന്ന പൊതുയുന്നു. ഭജ്ഞി
ത്തിമഹാര സദ്ധ്യയ്ക്കും അനാഗ്രഹിക്കാണുംവെള്ളുന്നു. ഇംഗ്ലൈ
നെ ധലത്തും നാം എന്നും കാണുന്നണണ്ടും. എല്ലാം

“പുമാതുന്ന കളികളാണിത്തിക്കൽ മുങ്ഗി-
പ്പോമേതവനുമഴക്കിട്ടാഴിയുന്നതല്ല
അതു മാതിരിയ്ക്കുമലഞ്ഞു വലഞ്ഞിടായ്ക്കും
നാമേത്രുമേ കൊതിയതിൽ കുത്തായ്ക്കുവേണും.
എന്തെ കിട്ടുത്തുപോഴുമതിൽക്കവിഞ്ഞതാ-
നുനെനക്കിലും വരുവതിനും കൊതിച്ചിട്ടാതെ.”

നീനിലും അസക്തിയത്തും. കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു
മുള്ളിപ്പുടകു. അരയ്ക്കും അതിരില്ല.

.....എറനേക്കി നടക്ക പിന്നെ
കുളിനേനാത്തപടിയോക്കയെമെന്നരിയും”

യമ്മമാസരിച്ചു നടക്കക്ക. പിന്നെ എല്ലാ
ശ്രദ്ധപരേഷ്ഠപോലെ. തന്നെയല്ല—

“നർക്കന്താൻ മുതൽ നേരുവതല്ല, വത്തു—
പോകന്നേനേരമത്തുക്കുട വരുന്നതുണ്ടാ.....”

കൊട്ടക്കുന്നതാൻ മുതൽ, സവാലിച്ചുവജ്ഞിന്തല്ല.
എത്ത് മരണാസമയത്തു കുട വരുന്നതല്ല. “നർക്കക,
നൽകക ഓന്ന് തിരിച്ചു ചോദിക്കുന്നതു” എന്ന വിഖ്യ
കാനൗഡപാദികൾ “സവാർ പ്രതി” എന്ന ബംഗാളി
കവിതയിൽ പറയുന്ന ആരാധനതന്നും വളരെ
മുമ്പു പാക്കൊക്ക ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതു.

പാക്കൊക്ക തത്പര്യംമിത എതാണ്ട് മേൽ
വിവരിച്ചുപകരമാണ്. അദ്ദേഹം അടിയുറച്ച ഒരു
സിവിക്കുന്നാണ്. വിരക്കനം കർണ്ണയാഗിയും ആണ്. എന്നാൽ അതാന്തരത്തിൽ അന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു സദ്ഗ
നായി ആരം ഇല്ലായിരിക്കുന്നതാണ്. നന്ദൂരിബാലിക
യുടെ ഭർത്താവിനെ ജീവിപ്പിച്ചതിൽനിന്നും അദ്ദേഹ
തതിൻറെ സിലിംഗവെഡവും അന്നുംപകാരതയ്ക്കരണ
യും വിശദമാകന്നു. എന്നാൽ ആ സിലിംഗം—ഉത്തര
ജീവിപ്പിച്ചതു—തന്റെ ശക്തികൊണ്ടില്ലെന്നും ആ
നന്ദൂരിയുടെ സദ്ഗുണസ്വത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യ
കൊണ്ടാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നാണ്. അതിന്ത
നിന്നും പാക്കൊക്ക മഹാചൃത്യങ്ങാചിതമായ വിനയം
നുംകും അറിയാരാകുന്നു. അതു നമേം ആനൗഡപ്പിക്കുന്നു
അതുതെപ്പുട്ടുള്ളകയുംചെയ്യുന്നു.

പാശ്ചാത്യരുചികൾക്ക് മഹനീയജീവിതത്തെ സർസല്ലൂട്ട് തമായ കവിതയിൽ നമ്മുടെ മുന്നിൽ ആവിഷ്ടരിട്ട് തിന്മലയാളികളായ സഹദയലോകം ഉപനംഗം. ശ്രീ: കണ്ണട്ടൻ നാരായണമേനോൻ അവൻ കള്ളാട്ട് തുതജ്ഞരായിരിക്കും. കവിതയിൽകൂടി താത്പരികമായ ഒരു ഉന്നതലോകത്തെക്കുറിച്ച് ഉയരാൻ അദ്ദേഹം സഹായിച്ചിരിക്കും. ഏതാലും കവിതകരക്കും സാഹിത്യത്തിൽ ശാസ്ത്രത്തിനു ശാസ്ത്രപതികമായ ഒരു സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരിക്കും.

മൈവകരമ്പും, } വിഭ്രാവിനോദ,
24-6-'51. } പി.കെ. ഗോവിന്ദപുരി, എം.എം.

കു പിതില്യകൾ ക്ഷണിക്ക്.

“ഉള്ളിൽ, പീജി, തൊട്ടവുണ്ടി, തുടങ്ങിയോടു പാരിയിൽ വരുമ്പോൾ അനുഭവിച്ചുവരുമെന്നു ചെയ്യാൻ മുദ്ദായ നാളിതിനു പോകവത്തെനിന്നാണീ—
യുഞ്ഞായമിന്നു വെരുതേ വശഭ്രാക്കവുന്നോ?”

സംതൈ—മുള്ളിൽ, പി. ജി. രാമയർ, എടവിൽ
ക്കാതികുള്ളുമെന്നോൻ, കൊട്ടാരത്തിൽ ശാഖി തുടങ്ങി
അഞ്ചു വശ്യവച്ചപ്പുകളായ കവികൾ തനി പച്ചമലയാള
അനിൽ കവിതകൾ രചിക്കവാൻ തുടങ്ങിയ നിലയ്ക്ക്
അംഗീകാരം പ്രസ്തുത പദ്ധതിയിൽക്കൂടി പോകുന്നതു വശ
ഭാക്കവാഴനാ എന്ന കണ്ണൂരിന്റെ പ്രധിതമഹോദാ
ശക്കിക്കാനുണ്ടാക്കിയെ അതിൽ അഞ്ചുത്തെന്നവകാൾ
മില്ല. എന്നാൽ ഭാഷാരിതിയിലും കടമാവസ്തുവിലും
‘ചൊല്ലാൻ’ നല്ല മലയാളമതിക്കലപ്പെന്നുണ്ടാതെ
ആരാട്ടവിട്ടെത്തെ വിഭാത്തമട്ടിൽ’ മനോധരംമായ കവി
തകൾ രചിച്ച വെന്നിക്കൊടി നാട്ടാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള
കവികളിൽ പ്രമാഘവം പ്രധാനവുമായ ഒരു സ്ഥാനം
ആർജിച്ചിട്ടു രഹാളാണു കവിതിലുകൾ കണ്ണൂർ നാരായ
ണ്ണമേഖനാനുന്നു് എല്ലാവരം സമ്മതിച്ചേരു തീരു. മല
ധാരമായും കലവറയിൽ മങ്കിക്കിടന്നിരുന്ന മോഹന
ഔദ്യോഗിക്കാരിയും പഠനരാജാവും തിരഞ്ഞെടുത്തു പൊടിത്തുചേരു
രജപ്പത്തായ മാല്പ്പരജ്ജംഭാക്കി കൈകരളിൽവെച്ചു തുക്കാൽ
ക്കാൽ കാണിക്കുവെക്കവാൻ കഴിവുണ്ടായ ഇന്ന് കവിക്കു
മലയാളികൾക്കു് ഒരു കാലത്തും മറക്കവാൻ പറഞ്ഞുപില്ല.
പ്രാമാണിക്കുപോലും നിത്യോപയോഗത്തിൽ കൈകൊഞ്ഞു

ചെയ്യുന്ന സംസ്കാരപദ്ധതികൾ ഒരൊറ്റ എല്ലാ കൈവകാതെ, ചതുമലയാളത്തില്ലെന്നപേരിൽ ചെന്തമിഴ കോരിത്തുാരിയാതെ, കൈരളിയുടെ അവത്സ്യം അഭിമാനവും പുലത്ത്‌മാരും അവളുടെ തനിസ്പത്രത്വത്തു പോതമാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും ആ കൂടി കുറിയിൽ പയറിയവക്കേ അറിഞ്ഞുകൂട്ടും.

ഈ രീതിയുടെ ആദിത്തജവാദ കണ്ണർ നാരാധാരമേന്നാൻ—മലയാളികളുടെ കണ്ണർ—കോഴ്സ് വഷ്ടം 1036-മാണ്ടു മിട്ടുനമാസം 11-ൽ കല്പ്പാണിയുള്ള യുദ്ധം തഹശീൽമാരായിരുന്ന കോമരത്തു തുണ്ണൻനായജ ദേശം പുതുനായി ജനിച്ചു.

നേരുനിവാകമലർമ്മനി വെടിത്തു വാഴ്തും
നേരുനിക്കണ്ട മലർവിലുനേരുവന്ന വന്നുണ്ട്
തനേനി നേർപ്പകതിതന്നുരക്കത്തു—
ഇരുമേം നിന്നുക്കയ കാലിനു കൈതൊഴുങ്ങുന്നു.
എന്നും

കാർക്കഡലി, കൈതൊഴാം തു—

ക്കാലിച്ചു കനിഞ്ഞെന്നെന്നായുരകത്തുമേ!

കാലിച്ചും കനിവെവാട്ടു പാരിതു

കാക്കം തുക്കണ്ണർക്കയ്ക്കു ലാക്കാക്കു.

എന്നും തന്റെ പല തുതികളിലും സ്വരിക്കുന്ന ഉണ്ടകത്തുമും പരവെദവമായുള്ള കണ്ണർ കട്ടംബും, തുള്ളിവപേരും കുറിക്കും അരേഴു നാഴിക തെക്കായി കിടക്കുന്ന ഉണ്ടക്കാണാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും. ബാല്യത്തിൽതന്നെ നാൽക യണ്ണൻകട്ടിക്കും അസാമാന്യരൂപായ കവിതാവംസനാഞ്ചാരിയിൽനാം എന്നാണു പറയുന്നതുകൊട്ടിക്കുള്ളതും. ആപ്രം ചേർക്കു

സൂളിലും പിന്നീട് തൃപ്പിവപേരുകൾ മെസൂളിലും പറിച്ചുണ്ടും ഉന്നതവില്ലാത്രാസത്തിനു മഡിരാൻഡി സർവ്വകൾക്കാലാക്കാളിജിൽ വേദന്. അവിടെന്നിനും 1058-ൽ ബി. എ. പാസായി. മഡിരാൻഡി സർവ്വകൾക്കാലയിൽ നിന്നും പുരഞ്ഞവന്ന അന്ത്യത്തേ ബിത്തുഡിയാൻഡി കണ്ണൂർ തന്നെ അതിൽനന്നു. ഒരു പാക്കു കമാവസ്തുവിലും ഓഷ്യാ സീതിയിലും ഒരു തന്നി മലയാളിന്തമുള്ള തന്നെ കവിതാവാസനയാതിരിക്കും മേഘോനെ മലയാളംതന്നെ എഴുഫുറിക്കുമായെടുക്കുവാൻ പ്രവർപ്പിച്ചതു്. പിന്നീട് സപ്പരിഞ്ഞ മത്താൽ അദ്ദേഹത്തിനും സംസ്കരിതിയിലും അടിശുച്ച പൂർണ്ണപുത്രി സന്ധാദിക്കുവാനും, കാളിഭാസത്തികളുായ രഹ്യവംഡം, കമാരസംഭവം മുതലായവ അനന്തരകാലങ്ങളും ഒഷ്യാന്തരീകരണം ചെയ്തു കൈരളിക്കു മത്തഞ്ഞുട്ടുവാനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ബി. എ. കാരനായ നാരാധാരമേഘനാൻ പാസായ ഉടനെ കോഴിക്കോട്ട് പോലീസ് റെക്കിനിഗ്രേസൂളിൽ വേദന്(ജോജ്ഞാന്തരാടക കീഴിൽ) പരിശീലനം നടത്തി. അനന്തരം അദ്ദേഹം കൊച്ചി പോലീസ് സുപ്രഖ്യാതി സിലെ മെറസ്റ്റൂക്കാക്കായി നിയമിതനനായി. എന്നാൽ കവിതാവാസനയും പോലീസുവക്ഷ്യും തമ്മിൽ അനുപാതത്തില്ലാത്തിട്ടായിരിക്കാം, അന്നത്തെ റവമെന്റ് സെക്രീട്ടു അദ്ദേഹത്തിനും താസീൽഡാർപദം നൽകിയതു്. ഒരുപക്കു, താസീൽഡാരയിൽനാ തന്നെ അട്ടുന്നേയും താസീൽഡാർ ഉദ്ദോഗാത്തനെ വഹിച്ചിരുന്ന തന്നെ പിതാമഹനായിരുന്ന തൃപ്പിവപേരുകൾ വടക്കുക്കരപ്പുള്ള അംഗിയിൽ കൊച്ചുത്തുണ്ടുമേഘോന്നേരയും പാരമ്പര്യം അദ്ദേഹത്തിൽ പുലന്നതോ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തെ അതു

കിച്ചുതോ അരയിരിക്കണം. ആ ജോലിയും അദ്ദേഹം തനിനു് എത്ര അഭികാമ്യജായി തോന്നിയില്ലെനു് എംബേ ഹത്തിനേരു അനന്തരകവിതകളിൽനിന്നും ശരിയാറു നാതാണു്.

“യക്ഷാധിനാമനിധിയും ധമരത്തി റിക്ഷാ-
രക്ഷാധികാരവുമിതന്തിനെന്നിക്കവേണ്ടാ”

എന്നായാലും അദ്ദേഹം താസിൽപ്പാരാധിത്തനെ ഏഴ് ചുഡിലെ എല്ലാ താലുക്കുകളിലും ജോലിഗ്രൂപ്പേക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ‘കട്ടിയുറ കവിതയും, ചതുരംഗവും, മാനുഷ വുമണ്ണങ്ങിൽ ലോകം ഒരു സ്പർശമാനം’നു കവിതനു അസ്ഥാവിഷ്ടിട്ടുണ്ട്. കവിതാലോകത്തിൽ സഖവിച്ചും ചതുരംഗലോകത്തിൽ വിഹരിച്ചും, ഉഞ്ചമുരക്കുമുഖപേ ക്കുച്ചു് തൈദാസിനമന്നോഭാവത്തൊട്ടുകൂടി കഴിത്തുകൂട്ടുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു ചുമതലാഭോധയത്തൊട്ടുകൂടി ഭരിക്കേണ്ടു നു താസിൽപ്പാർ ഉദ്ഭ്രാഗം അഭികാമ്യമായില്ലെങ്കിൽ അതിൽ അഞ്ഞതമില്ല. ഈ അലസതകാരണം അദ്ദേ ഹത്തെ മേലുദ്ഭ്രാഗ ന്യാശാർ പലവിധത്തിലും കുറരെപ്പു ടത്തുകയും, പിശ ത്രിക്കാരിയ ചില്ലറ റിക്ഷകൾ കൊടുക്ക കയുംചെയ്യിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധിമാഡാം സത്യസന്ധനമായ അദ്ദേഹത്തിനു കവിതാദ്രാഘം ചതുരംഗദ്രാഘം ഉണ്ടാ യിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഉദ്ഭ്രാഗമണ്ണലഭാളിലെ ഉയൻ പദവികൾ അനാഭിഖാമായിരുന്നു. പബ്രക്ക വലിയ തൈദുര്ഗസ്ഥൻ മാത്രമായിരുന്നു കണ്ണുരെക്കിൽ ഇനു് അദ്ദേഹത്തിനേരു പേര് ആരും സ്വരിക്കുകൂടി ചെയ്യുമാ യിരുന്നില്ല. എതായാലും അദ്ദേഹം അയുംവത്തെങ്കു വയസ്സു തികയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ അട്ടഞ്ഞാൻ പററി പ്രിരിത്തു. ദിവാൻ ബാനർജ്ജിയായിരുന്ന കാലത്താണു്

അാദ്ദേഹം ഉദ്ദോഗത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞതും. പിന്നീട് കരുതുകാലം പാലിയം മാനേജരായി ജോലിനോക്കുക ആംവയ്യിട്ടുണ്ട്.

സുഖത്തിലും ഭിമത്തിലും പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടു റിപ്പോർട്ട് സഹാഗ്രഹിനിപദം അലക്കരിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമില്ലായതു കൊമരത്തു കട്ടിപ്പൂരാഡാമയ്യും തീരുമാനം. ഉദ്ദോഗജീവി തത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചതിനാദേശം അദ്ദേഹം തൃപ്തിയും പെന്തുരിൽ തിരുവന്നാട്ടിക്കേൾത്തിനും അടിത്തും ഒരു വീടുപണിയിച്ചും ആ ആദ്ദേഹത്തിനും അവിടെ താമസമാക്കി. ഉഞ്ഞം ഉറക്കെടും ഉപേക്ഷിച്ചു ചതുരംഗ ശൈലിയും കവിതയുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയ അദ്ദേഹത്തിനും, ശീപിതചന്ത്രയ്യും ഒരു നിജീയമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ, ആരഞ്ഞാഗ്രാ അധികകാലം നിലനിന്നില്ല. ശരീരത്തിനും ശക്തിയില്ലായിരുന്നവുകിലും മനസ്സിനും ഉമുഖവും ഉറള്ളപസ്തലതയുമിണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, കട്ടിലും കിടക്കുംബാറും ആയാരമാക്കാതെ അദ്ദേഹം ഒരു കട്ടിയെ ശൈലിയും അനുസ്ഥാദിതചിത്രങ്ങായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. പാക്കു 1111 എല കള്ളക്കർട്ടം—ശത്രിഞ്ഞർ നാലുംബിവസ്തുക്കിൽ—കണ്ണുരിനേയും കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മരച്ചുകൂടിയതു. ഓക്കു കൈരളി അദ്ദേഹത്തെ ഇന്നും ചുന്നിട്ടില്ല.

ജീവിതാവസ്ഥാനവരെ കണ്ണുന്ന പല കവിതകളും രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ കണ്ണുരിനേ ചതുരംഗ താരും അനുതന്നെ പിടിപെട്ടില്ലായിരുന്നവുകിൽ, ചൈകരളിയ്യും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും പല വിലപിടിച്ച മാല്പ്രാശംകൂടി കിട്ടുമായിരുന്നേനെ. രാജ്യാംഗം, രജിസ്ട്രാർ ദിവസം ഉഞ്ഞം ഉറക്കെടുമാച്ചിച്ചു, ചതുരംഗാ കളിക്കാതു കാണണ്ടോരാം, ഒരുപാക്കു അദ്ദേഹം

അതിനു ഭ്രാന്താബന്ധനങ്കുടി നമ്മക്ക് തോന്തിപ്പോക്കു
ഹിന്ദുവർത്തമാനക്കടലാസിൽ ചെസ് (Chess) പാക്കറി
യിൽ പലപ്പോഴം കണ്ണുതും പജകാരനാക്കാൻശേഖ്.

1065-ൽ പരേതനായ ശ്രീ. സി. പി. അച്യുത
മേനോൻറു കഥലമായ പത്രാധിപത്രത്തിൽ ‘വിഭ്രാ
വിനോദിനി’ ഉള്ളയംചെയ്തു. അന്നുത്തത്തിനാശം കണ്ണുകു
നിരന്തരമായ സാഹിത്രസപ്തംജ്ഞം^५ ഒരങ്ങിയതു^६..
സി. പി. അച്യുതമേനോൻ കണ്ണുതും അത്താലെല്ലാവിത
നാരാധിനാം. 1068-ൽ കൊച്ചുപ്പുകു താസിൽദാരം
കിരിക്കബോൾ കൊച്ചുപ്പുകു തന്നുരാക്കാൻ, വെബ്മണി
മഹാൻ മുതലായ മഹാകവികളുമായി അംഭത്തു പരിചയ
പ്പെടുന്നതിനു സാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനാശം ശ്രദ്ധനാട്
ത്തിൽ ചില കവിതാപരീക്ഷകരും കൊച്ചുപ്പുരിയവച്ചു
നടന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹനുള്ളിൽ ഒരു പരീക്ഷാലിലാണ്
കണ്ണത്തിക്കുട്ടൻതന്നുരാൻ സന്നിഹിതനോപാലം നാടകം
രചിച്ചതു^७.

ശബ്ദത്തിലും അത്മത്തിലും കണ്ണുരിന്ന് നിഘ്നയു
ണ്ണായിരുന്നുകിലും ശബ്ദനിഘ്ന കുറേ അതിനുകവിശ്വാസി
അനു എന്നുപറയാം. പച്ചമലയാളത്തിൽ കവിതാര
ചന്ദ സാധിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ളിൽ പാടവം അ
ഞ്ഞതാവധമായിരുന്നു. അക്കാദ്ധത്തിൽ കണ്ണത്തിക്കുട്ടൻ
തന്നുരാനോപാലും അംഭത്തു ന്യാനമേ ലഭ്യമായിരുന്നു
ഈതു. ഓഷധിയിൽ തയക്കാറാം നിമ്മിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹ
ത്തിനു തുല്യനായി വേരാരാഖ്യപ്പെടുത്താനില്ല. സംസ്കാര
ക്രമങ്ങൾ പരിശാഷപ്പെടുത്തുന്നതിലും അദ്ദേഹം
അതിസമർത്തനായിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ജീവിതം സജാ
ക്കീരിക്കപ്പെടിയാക്കാൻപ്രാസന്നതിനു^८ അദ്ദേഹം നിർബന്ധം

സം പിടിച്ചതുകൊണ്ട് വിസ്തരം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ലെല്ലാം. എകിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമുഖം അനാമാദനാർധമാന്തരനെയായിരുന്നു. പ്രധാനമായി കവിതാരചനയിലും അദ്ദേഹം ശുഭിച്ഛിരുന്നതും; എന്നാൽ ഗഭ്രചനയിലും പിന്നോക്കമായിരുന്നില്ലെന്ന അതും ചെരുപ്പേരിങ്ങാരതത്തെപ്പറ്റി എഴുതിയ വിസ്തൃതത്മായ നിത്യപണ്ണതിന്റെനിന്നും വിശദമാക്കുന്നു.

കണ്ണുരിന്റെ കവിതാപാദവത്തെ കേരളീയരല്ലോ ഇക്കക്കണ്ണും പ്രശംസിച്ചിരുന്നു. മലിരാഗിയിൽവച്ചു തീപ്പുട് കൊച്ചിമധാരാജാവു് 1094-ാമാണ്ട് കന്നിമാസത്തിൽ തന്റെ ഷഷ്ഠി പ്രജ്ഞപൂർത്തി ആരോഹണം ചെയ്തു. ആ അവസരത്തിൽ നടന്ന ധർമ്മബാധിയിൽവച്ചു് (1) പന്തുള്ളതു കേരളവമ്മതനുരാൻ (2) വള്ളതേതാര നാരാധാര മേനവൻ (3) കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുന്നി (4) കണ്ണുരി നാരാധാരമുന്നവൻ (5) ഉള്ളിരി എസ്. പരമേശ്വരരായർ (6) വരവുർ ശാമുദ്ദേശൻ എന്നീ അവധേക്ക് ‘കവിതിലക’ ബിജദം സമ്മാനിക്കേപ്പുട്ട്. ആ സദാദിനത്തിലാണു് അപ്പുന്നതനുരാൻ; സി. വി. രാമൻപിള്ള ഇതലാധിവക്ഷ സാമ്പിത്രുക്കൾവൻ എന്ന ബിജദം ലഭിച്ചതും എന്നുകൂടി ഇച്ചിട പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളിട്ടുണ്ട്. അങ്ങെനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സജജ്ഞനാരാധ്യായ കവിതാദേവി, രാജകീയപ്രസാദംകൊണ്ട് ‘തിലക’ ഭ്രജിതയ്യി പരിശോഭിച്ചു.

കണ്ണുരിന്റെ തുതികൾ.

(1) കോമപ്പൻ, (2) കണ്ണൻ (3) പാക്കനാർ (4) ശക്തൻതനുരാൻ (ഇവന്നാലും കുടിച്ചേംതും) (നാലുഡാഷ്ടാ

കാവ്യങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ ഒരു ഘൂസുകമായി പിന്നീട്
പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടുണ്ട്). (5) അജാമിളമോക്കും (6)
സംബന്ധം (7) മരക്കുത്തു് (8) ഒരു രാത്രി (9) അകവും
ചാത്തൻ (10) നാരാണത്തുനാന്തർ (11) വട്ടതലനായൻ
(12) ഒരു വിദ്രു എന്നീകാവ്യങ്ങളും (13) കിരാതം പതി
നാലുവും തിരഞ്ഞെടുപ്പാടു് (14) ഘൃതനാമോക്കും
വഞ്ചിപ്പാടു് (15) സുഖദാപസുദാപാവ്യാനം വഞ്ചി
പ്പാടു് എന്നീപുഞ്ചകളിൽ കണ്ണുരിക്കേണ്ട സ്വത്തനുത്തരിക്കു
ണ്ണാണ്. എന്നാൽ മറ്റൊക്കവികളോട് ചേർന്ന് അദ്ദേഹം
പല കവിതകളിൽ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തു് കുട്ടകവി
തകളിൽ കവികൾ അത്യുന്നം സംസ്ഥിച്ചിരുന്നു. മുമ്പോൾ
ചരിത്രം, ഉപദേശങ്ങളും പദ്ധതികൾം, രത്നാവലി തുട
ങ്ങിയ അനവധി കാവ്യങ്ങൾ ആ രീതിയിൽ രചിതങ്ങൾ
ഉണ്ട് കുട്ടകവിതകളിൽ ഉംപ്പെട്ടുണ്ട്.

കണ്ണുർ ദ്രോവളരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സംസ്കാരത്തിൽനിന്നി
നു പരിഭ്രാംപ്പെട്ടതിലിട്ടുണ്ട്. ചേരപ്പെട്ടതല്ലെന്നു
അദ്ദേഹത്തിനു കാളിഭാസങ്കാരായിരുന്നു അതിനുകവി
ഞ്ഞ ആരംഭവു്. അതുകൊണ്ട് കാളിഭാസത്തിക്കളെ
ഭാഷാന്തരീകരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഉസുകനായി. അര
ങ്ങനെ (മന്ന) മാളവികാശിമിത്രം (മല) കമാരസംഭവം
(മവ) രഹ്യവംശം (മൻ) മോലസങ്ഗം എന്നീ കാളിഭാ
സത്തികൾ മലയാളഭാഷയിൽ പുറത്തുവന്നു. കുടാതെ
(ടം) ധനാജ്യവിജയവ്യാധാനം (ര മ) ഭൂതമുട്ടോരുക്കച്ച
വ്യാധാനം എന്നിവയുടെ പരിഭ്രാംപകളിൽ
നിന്നും കുതികളായി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഭിജ്ഞതാനാക്കന്ന
ഈവും അദ്ദേഹം പരിഭ്രാംപ്പെട്ടതിയിരുന്നു എന്ന ചുര

യപ്പെട്ടനണ്ട്. പ്രക്ഷേ അതിൽ എത്രമാത്രം വാസ്തവച്ച ണണ്ണന്. നിശ്ചയമില്ല. അല്പും മരാമായണം, പുജ്യവോ ണബിലാസം എന്നിവയും അദ്ദേഹം പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെട്ടതി യിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. മുത്താനവുതു തർജ്ജിമയായി അനു അല്പും മരാമായണം. അതുകിളിപ്പില്ല. ടാഗോറി സ്റ്ററ ഗീതാജലി മഞ്ചരീപുത്രത്തിൽ അദ്ദേഹം പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെട്ടതി. ഇനിയും മാസികകളിൽ മരഞ്ഞു അന്ന വധി തുടികൾ ലാപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അവ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ത്തിൽ കേരളീയസാഹിത്യഗ്രഹങ്ങളു സന്ദർഖിക്കുന്നതു എന്നായിരിക്കും?

പച്ചമലയാളത്തികൾ രചിക്കുന്നതിൽ കണ്ണറിൻ ണിഡായിരുന്ന പാടവം നന്നേ അത്രതായീനരാകുന്നുണ്ട്. കൈരാറ്റ് സംസ്കൃതപദംപോലും ഉപദോഗിക്കാതെയാണും ഇത് പച്ചമലയാളത്തികൾ രചിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കോമ പ്രസ്തു, കണ്ണൻ, പാക്കനാർ, ശക്തൻതന്ത്രരാഘവൻ എന്നീ നാലു ഭാഷാകാവ്യങ്ങളിൽ എത്ര സുക്ഷിച്ഛനോക്കിരാലും ഒരു സംസ്കൃതപദം കാണുന്നതല്ല. സംസ്കൃതപദം സ്വരം കൈ പല്ലും എഴുതാൻപോലും നമ്മക്കുണ്ടിട്ടുന്നതുണ്ട്. അങ്ങനെയിരിക്കു അനേകശ്രദ്ധം പല്ലുണ്ടും പച്ച മലയാളത്തിൽത്തന്നെ രചിച്ചതു് ഒരു അത്രതസ്മാദോഹം കണ്ണയാണു്. പച്ചമലയാളത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഉള്ളട്ടി സ്റ്ററ നേർച്ചയ്ക്കു് കണ്ണറിസ്റ്ററു പച്ചമലയാളത്തിലും പിംഗിരു പ്രസാദത്തിനും ഇല്ലെന്ന് പറയാതെ നിറുത്തി യില്ല. ചില പല്ലുണ്ടും നോക്കാം.

“മറരാത്രമില്ലിവിനെയിങ്ങപനെ വന്നതൊട്ട്
തെറരാകമെന്നിട്ടിള്ളുക്കേമാട്ടുന്നിയുമു
തെറരാതെചെഴുമലരാസുകളേറുവാടി
ചെറരാടലോട്ടുമവിനെത്തലതാഴീനിനു”

...

“തേടിക്കയെന്തു പടയിൽ പലർക്കുടിവന്നാൽ
കൂടിക്കയെന്തുടയ കയ്യിട്ടു കുസുക്കില്ല
മോടിക്കവേണ്ടിയരവാളിതെടുത്തതല്ല,
പോടിക്കവേണ്ട പിടമാൻമിഴി! തെല്ലുപോലും”

കയ്യും കണക്കമണ്ണയാതെ കനത്തമാരി
പെറ്റുംകണക്കെലുവിട്ടു കരിന്മുവില്ലൻ
എയ്യുംകണ്ണയ്യു മരകയ്യരിവില്ലോരാധക്കം
തിയ്യുകണ്ണയ്യു മവനോടിവനേരുദ്ധേരാവ

വെട്ടും പറഞ്ഞെപ്പറിയിനിവശ്ശേന്നതോന്നും
മട്ടഞ്ചുംാരമുമാഴികൾ കേട്ടുനേ മരയ്യാർ
തട്ടനോരല്ലെലാടക്കനു കരാച്ചു,കോമാൻ
പൊട്ടുനു പുഞ്ചിരിയൊടപ്പോഴപ്പോഴതുരച്ചു

വാഹേ! തെളിഞ്ഞിട്ടുക, നിന്മപണി തീന്തില്ല,
നാഞ്ഞുനീട്ടിട്ടുക നിരുന്നരയുടക്കമെല്ലാം
അതുള്ളരയുണ്ടിനി പടയ്യുവയനു തേൻചൊ-
ല്ലാഹേ! നിനക്കിന്നിയുംബിനോരു കാഴ്കുണ്ടാം.”

(കോമപ്പൻ)

“അത്തന്നാരമയുടെയല്ലെങ്കിൽവാനായ്—
ക്കാളിന്നാതുക്കടക്ക കണ്ണനിച്ചണ്ണമോതി
വാഴം പേരും പരിചയും വലുതാം നക്കത്ര—
ക്കാളം കുത്തുടക്ക കരുംബല്ലത്തിനുണ്ടി.”

.....

“രണ്ടാള്ളും പേരിയ നമകളാൽ വരിത്തു—
കൊണ്ടാ നിലയ്യുടനാഥു കരിസ്യുവില്ലും
വണ്ണായ ഞാണടക്ക വില്ലു കലാചു കയ്യു
രണ്ടാല്ലമന്മുകളും നടക്കുന്നിനു.”

(കണ്ണൻ)

അതറിയുകൾ, പകലവന്നുറ മകൻ തുടക്കി—
ക്രുരിന്നക്രുടിയവരോക്കെ മിചിച്ചുനില്ലോ
നുവരാനു നുറദവരെയുറരുണ്ടുവരുവരാരു—
ക്കാറിയുകൾ പറക കൊന്മുടിച്ചതില്ല?

“തല്ലിൽ പറക്കവവായ തീരപ്പാരികൊണ്ടി വല്ലു—
തല്ലിൽപ്പുരക്കവവാരിൽടവരോടുകരറി
ചോല്ലിത്തിരിക്കു കരവാക്കുതെനു വീണ്ടും
ചോല്ലിത്തിരിക്കു കരവായുക്കുതീരുതിയ്തിന്റ്.”

തെല്ലം കൊതിയും അതിരില്ലുതെനു നഷ്ടപ്പാർ
ചോല്ലുന്നതാകിലതിലുഡക്കാതി ക്രുടിനില്ലും
ചോല്ലുജീവക്കമകതാരങ്ങതാതതിക്കാൽ
ചോല്ലുനിതല്ലലോചിവാൻ വഴിയെന്തു പിനെ.

(ശക്തൻതമ്പരൻ)

இது பகுப்புகளிலே ஒரைங்கியிற் அதற்குத்தான் சூலாகமாயுற்றுவிடுவதை அதனோடு ஒன்றாகக் கொண்டு வருகின்ற உபயோகிக்கண ஸுவநிஃவாதி ஸங்கூதியாக்காரர் கோலும் உபயோகிக்கொத்தயானால்^० இது மனோமறப்பு ஆகர ரவித்திரிக்கணத்தை எக்கக் கூடியாலால்^० களத்தின்ற கவனக்கலாபாகவும் நமைக் குறையுற் றைவுராக்கணது^०

കെരുവന്നൂര്, } വിഭപ്പാൻ,
24-6-'51. } തേരുപ്പിൽ, കെ.എസ്സിമേരോൻ, M. A.

പാക്കനായ്

1

മായുടെ പോതുതൊട്ടി മനിൽ വേണ്ടന്നതൊട്ട്-
കാറിയുമരിയ കേമമാരിലെബാനാമനായി
പെരിയോദ പുകര പാരിപ്പൂഞ്ഞിടം പാക്കനാരാം
പരയനെന്നയിരാതേരാർ ഹരിതതിൽ തുഞ്ഞിം.

2

മായവർക്കളിൽ മുമ്പുനായമേരെപ്പുകളി-
പ്പുറയുമ ചന്ദ്രം വന്നൊട്ട് തോൻ കേട്ടപോലെ
പരഞ്ഞുമള്ളവു നാവിൽ പാക്ക നീ തോറതേരാം
കരയുവതിന നീരിന്താർമകൾ വേട്ട താങ്ങെ!

3

മലയുടെ മകര പെരേരാരൻപെഴും കൊന്ധനാന-
അതല്ലയാടമരമൊറക്കാവനാര തന്ത്രാഞ്ഞാ!
വലിയ പിശ വരാതിനെന്നാട്ട് നന്നനു തോന്നം-
നിലയതിലിത്തു നില്ലും നീ കനിഞ്ഞീടവേണം.

കനിവൊച്ച തിങ്കവെള്ള കണവിലയുപ്പുനു നൽ-
പനിമലമകളാദ്യാഗ്രഹത്തെമ്മതാനും
മിന്മിനസമിതിനായ്ക്കും ക്ഷേവോരാക്കണ്ണയോത്വ-
നിനിയിൽ കഴിവോള്ളും ധാക്കക്കുന്നൾക്കുനിൽ.

കേട്ടാലുമെങ്കിലറിവേറിന പാക്കനാർത്തൻ-
ആക്കക്കത്തളിക് കളിത്തിട്ടമാഡ മനും
വീടിൽ തർത്തിലകമൊത്തൊഴ പെട്ടുതനു-
വേട്ടുതുയും തെളിവിയന്നശൽ വിട്ട വാണി.

മോഹത്തിലാണറികവനു കഴിപ്പിൽ, കയ്യിൽ
കാശേരുയും കറയുമെങ്കിലുമാ നടപ്പിൽ
വീശത്തിനും പിശവരില്ലിവനുനു നാട്ടാർ
പേരിത്തരത്തിലവന്തും പേരു പൊങ്ങി.

അംഗനവൻ മലയിലുള്ളതിൽ നല്ലതായി
നിന്നിട്ടമാഞ്ഞ മറിച്ച പൊളിച്ച ചീനി
നന്നായുരുപ്പിലെബാര പത്തു മുറങ്ങരം തീക്കം
പിണ്ണപ്പുത്രക്കയറ്റ വില്ലുവതിനു നോക്കം.

പോരന്നലതെന്നാടു വീടിൽ മുറങ്ങരം കാണി-
പ്പൂഞ്ഞാനിനേരു വില ചൊല്ലി വഴിക്കിക്കും
പീരുന്നതെല്ലു മുരുമാൻപത്തമിഞ്ചു നൽക
ചുവന്നനല്ല വിലയെന്നാമൊച്ചക്കുമൊത്തം.

ഇന്ത വിഡിയോ തന്ന മുരംമെണ്ണിയതില്ല കയ്യു—
ബാവട്ടെയിങ്ങ് വെരുതേ മുരംമാനിനിക്ക്
പോവട്ടെ വെക്കമീവനെന്നടന്നാനൊട്ടക്ക്—
മാ വീട്ടുകാരവൻ ബാക്കിയുടൻ കൊടുക്കം!

10

ഓരോയു വീട്ടിൽ മുരംമെണ്ണെനെ നൽകമായാ—
ഒളാറോനൊട്ടക്കമതിലെലാന്നതു ബാക്കിയായാൽ
അതെരുതു നൽകമതിനെക്കിലുത്തേ വാങ്ങി—
എപ്പായം കഴിക്കുമതിനാൽ ചെലവന്ന വീട്ടിൽ.

11

മുക്കുണ്ണനെന്നതെത്തോളുതു പിന്ന മുര്ജ്ജ വേണു—
തൊക്കുക്കശിച്ചിച്ചുടന്നരക്കരയിൽ കടന്നാൽ
ചീക്കുന്ന വേണ്ടാരറിവേക്കവതിനു തന്നെന്ന
മയ്യുണ്ണിയാളൗട്ടമവൻ വിലബതാക്കുയോയും.

12

കൊററിനു വേണ്ടെതാഴികേ മുതലിങ്ങു വേണു
ചെരുദും നൃക്കശയ്യമരത്തിനു വേരുതല്ലോ
തെറുന്ന തീമിച്ചിയെഴുന്നാരവകയ്ക്കുന്നു
തെറുന്നിതേരെ മുതലുള്ള വന്നള്ള മെന്നും.

13

കുളിക്കു കുട്ടിയു, വരുന്തു മറിത്തു കോളിതു
വെള്ളിം കടന്ന, കറി വീണിയു, കൂപ്പുതു മുങ്ങി
കൊള്ളാം പൊട്ടന്നനവയിങ്ങെന്നെയാക്കവന്നി—
കുളിം കിടന്നഴുമേ മുതലുള്ള വക്ക്.

14

കിട്ടുന്നതും കത്തുകിങ്ങിനെതന്നെന്നയാകു—
മൊട്ടും നിന്നുപടിയല്ല വരുന്നതോന്നു
പെട്ടുന്ന വേണ്ട മുതലെവാദനെന്നേയാ കിട്ടും
പോട്ടുന്ന,തൊട്ടറിവെഴുന്നവനില്ലതാണു.

15

ആറൻിനുകൾ പകലവരുൾ മകൾ തുടങ്ങി
കുറിന്ന കുടിയവരോക്കൈ മിചിച്ചുനിൽക്കൈ
ആരോന്നു തുറവവരെയുറരുമൊടേരോരോരു—
ക്കാറൻിനുകൾ പരക കൊന്നമുടിച്ചതില്ലോ?

16

വിഞ്ഞാരില്ലും വിജയത്തും പല വൻപരേയും
കൂളിൽപെട്ടുപോഴുതു കൊന്ന കളിച്ച കേമൾ
കൂളിൻറെയാ മരമകൾപടയാളിയായി—
ട്ടണ്ണാവത്താങ്ങണ്ണിഞ്ചാട്ട തേരവുടൽ വിട്ടതില്ലോ?

17

നന്നിച്ചുബാറിക്കലൊരാളിക്കിലിഡിനും വായി—
ചുന്നാക്കയും വിജയു നേടിയ വൻപരു പിന്നു
താനിട്ടുമെട്ടറിവുതാനുവർ മീതെയായി
വന്നിട്ടമിങ്ക മറിമാൻമിച്ചി! കാണ്ണൻില്ലോ?

18

ഓരോനു പാരിലിത്രപോലൊരായപാടു കണ്ടു—
അപായനു നാമമുകളോളാതു കിലററമുണ്ടോ?
കായനുനേരമൊത്തവൻ കത്തുന്നമട്ടായു്—
അരീഞ്ഞന്തല്ല തരമോടിവിട്ടതിലെവാനും.

19

ചുമാതുന്നകളികളാണിത്തിങ്കൽ ഇങ്ങി—
 പ്രോമേതവനമഴൽ വിട്ടോഴിയുന്നതല്ല
 അത്മാതിരിയ്ക്കമലവത്ര വലവതിടായ്യാൻ
 നാമേതുമെ കൊതിയതിൽ കരതായ്ക്കേണം.

20

എന്തേ കീടച്ചത്തുപോതമതിൽ കവിഞ്ഞരാ—
 നീന്താകിലും വരവതിനു കൊതിച്ചിടാതെ
 ചുന്നേന്നതൊഴും മെംഡി! കഴിക്കുക നല്ലതാണ—
 തെന്താകിലും, കൊതിയതിന്നതിരായ കണ്ണു?

21

അക്കണ്ണന്നിമുതൽ കൊച്ചുപ്പഴക്കേണ്ണോളി—
 മിക്കണ്ടിടന്നതുകളുാക്കെയുമോത്തുകണ്ണാൽ
 തീക്കണ്ണനാണ, തുകരി വേണ്ടതുപോലെയാക്കി—
 തത്തിക്കണ്ണനാരുപ്പണിയുംായവരെള്ളു.

22

മയ്യണ്ണി! നോക്ക ഒര നോക്കി നടക്ക പിന്ന
 മുക്കണ്ണനൊത്തപട്ടിയൊക്കെയുമെന്നറയ്ക്ക്
 നോക്കിനു പിന്നെയുംലൈഡുനെ വന്നരക്കുട്ടം?
 നോക്കന്നേനരമിത്താൻ വഴി മാലോഴിപ്പുണ്ണ്.

23

നൽകന്നതാണു” മുതൽ നേട്ടവതല്ല, ചത്തു—
 പോകനേനരമയു കുടെ വരുന്നതുണ്ടാ?
 ചാകനാതെന്നതുമരിഞ്ഞവരായ ചുന്നേൻ—
 ഇകന നല്ല മൊഴിമാരണിയുന്ന മന്ത്രം!

24

ଶୁଭବଣୀମେହକେଯବଜ୍ରାଦ୍ଵ ପରଞ୍ଜର ପାତି-
ଶବ୍ଦିନରଙ୍ଗମୁଖରାତଂ ପୁଲତନ୍ଦୟାଫେଣ୍ଟ୍
ଅନୁବନ୍ଦବେଳ ତ୍ରିକଳ ଚେଲବୁଂ କଷିତ୍
ତକବନ୍ଦରାତାକେଯତ୍ ବେଳବନ୍ଦର୍ଯ୍ୟାକିରଂ

25

ଶୁକବଣୀରଂ ମୁଦବିକାତର ନକ୍ଷମାଳୀ
ବାଜ୍ଜୁଣୀ ନାଲ୍ବ ଉତ୍ତରଲଙ୍ଘନାଥୁକୋଣ୍ଡ
ପାଞ୍ଜନୀରାଯବନିଲାରଣୀଯୁନାପନୀର
ରୁକ୍ଷବଣୀତାଳୁକଟକଟନୀଶବଲାକେ ନୀକିଳି.

26

ଶୁକବଣୀରଂ କଣବନୀର ଶରିଆଳୀ ଏତାରିତ
ମୁଣ୍ଡବଣୀମାକ୍ଷବରିତ ବେଳି ବଳାକେନୋଟିଂ
ପାଞ୍ଜନୀରାତାଳୀ ଥୁରେଯବନାରାତ୍ରିବନୋ-
କକନୀରାତିନେହିତିରୁମାଟଲକୁଳ ବାଜା.

27

ହାତ କରିବାରେତ୍ରିଭୁତ୍ତିଲ୍ଲିପିରେଗନ କଲ-
କରିବିନୀମଣ୍ଣାଲୁନୀର ରୁ

କାତ କୁରିବାରୁମରକୁଳରିକରିବେଣ୍ଟି

ମରିବୁଂମଲାପ୍ରତିହାରୀ

‘ବେଳକରିକାଲୁଯାତରରାତ୍ରିବକରି’-

ଶ୍ରୀବରତିକ୍ରିବନ୍ଦିତ୍

ପ୍ରାକତିନୀମିତିରୁତ୍ତ ତାଳୁକନୀବନା’ନୋ-
ରିତାଟଳ ତେକୀକିନାନୀ..

28

പറങ്കാട് പിന്നുത്തൻകണ്ണവനൊട് കായ്ത്താർ
 [തൊഴു മാൽ
 കിരംതുങ്ങി അള്ളുത്തതാട് പനിമലപ്പെട്ടലോരനാട്
 അറിഞ്ഞീലേതും താൻ കണ്ണവി കനിവെന്തിപ്പറയനിൽ
 കനിഞ്ഞീടാനാരിന്നവന ശരിയായും പാരിലോരവൻ.

29

നിക്ഷലേന്നു കൊതിയോ—
 നിക്കലുമവന്നില്ല തെപ്പുചെന്നിട്ടും
 എക്കണ്ണവി ചൊല്ലുകേതും
 നിക്കനിവവനിൽപ്പെട്ടകാത്തതെന്തേരും!

30

അന്നാൻ വേലചെയ്യും—
 ലന്നേന്താച്ചിലവു കഴിയുമീവണ്ണും
 എന്നമരവൻ വലകേന്നോ
 നന്നിതു നിക്ഷയം തൊഴുന്നവക്കൊത്താർ.

31

കൊട്ടക്കണം മുതലിവിട്ടന്നവനു മാൽ—
 കുട്ടിക്കണം ചെറുതുമമാന്തമെന്നിയെ
 കടക്കണം കനിവു കരംകുതന്തിരം
 കിടക്കണം കയറ്റുകുതും വിടാതിനി.

32

ഈവണ്ണുമായും മലമക്കതൻപാൽ—
 പുവന വാളും പുത്രമെ പുണ്ണും
 കൈവന്നിട്ടും മാൽ കളവാൻ പറങ്കോ—
 നാ വിണ്ണവന്നാരടിക്കുപ്പിട്ടേന്നോൻ.

33

ഇന്ത്യാരാധം പെത്രമലയതിൻ-

പെത്രലേ! കാരിനണ്ണോ

പാത്രം പാത്രാലിവിടെയത്ര ഞാൻ

വേണ്ടിവോളും കൊട്ടക്കാം

* * * * *

* * * * *

നംത്യാണല്ലോ മുതലവന്തി-

നേരു ഞാൻ ചെയ്തിടേണ്ടി.

34

പുല്ലിനോക്കം മുതലരിക്ക നീ പാകനോക്കായതില്ലോ-

ഞതില്ലിനോക്കംപോഴുതിലു ധൂവവുംരാങ്കം വരും

തെള്ളുന്നല്ലാരണിയുമലരോ കള്ളുമോതുന്നതല്ലി-

നാല്ലിനോല്ലാമഴലതു വള്ളക്കുന്ന വാർക്കുന്നലുംരോ!

35

നേരല്ലുനോയിതു, തലയിള്ളക്കന്നതെന്നാണിതെന്നും

തീരില്ലുനോ പറകിടയിള്ളക്കം നിന്നക്കോമല്ലാണോ!

പോരില്ലുനും കരതിതിലവൻഡള്ളിന്തീടുവാൻ നീ

പോരില്ലുനോ പുത്രമലരണിക്കാരോളിക്രൂന്തലുാണോ!

36

ഇടയിള്ളക്കമിതിഞ്ചിനെയുള്ളില-

അഭിടയിലെഉക്കൈ വരാതെയിരിയ്ക്കുവാൻ

ഒന്നാടിയിലുരംകുനിവാൽ മുതലേകവാ-

സടയലാക്കുതുള്ളുനേനീക്ക നീ.

37

കൂളി മറിയു പറത്തുകൊണ്ടുതന്ന്—
 പുള്ളിമാൻമിച്ചിഡയാടോഞ്ഞീറുടൻ
 വെള്ളുമത്തലയിലുള്ള തന്യുരാൻ
 വെള്ളുമാഖലയെ വിട്ടിരുങ്കിനാൻ.

38

ചെപ്പോടൊക്കും മുലപ്പുത്തുറി
 ചെപ്പുട്ടിക്കുള്ള തന്യുരാൻ
 അപ്പടിയും ലയും പാരാം
 ചെപ്പുടിക്കുളി കണ്ടുതേ.

39

ഒന്നായും നില്ലോൻ മരയിൽമരയും തന്യുരാൻ—

[തന്നപകിട്ടാൽ

മനീമാനം പുഴ പകലവവൻ കാരദവയുംകാട്ടിലെല്ലോം
 ചെന്നായ്ക്കുട്ടം കരടി മുതലോരാനു നാട്ടികലാധകരു—
 രഹനായുംതൊന്നിപ്പോയ പണികൾക്കണ്ണാരണി—

[തേരും പരതൊന്ന്.

40

സേരുവോ! കണ്ണിവർത്തിനു വയ്ക്കാത്ത പാരാംപകിടി—
 സേരുവോരെയുന്നതു കയ്തിടാതേവയും പാരി—

[തികയു

സേരുവോക്കന്നടവു വടിവിൽ കാക്കു കന്നിൻറു കണ്ണതു
 സേരുവോക്കിനിതിനാടത്തിരായിനു മരോന്നുമില്ലോ.

41

തൊന്തി മെയ്യാൺബെത്തൻകട്ടിക്കളിവരെ വള്ള—

ത്തീടണം വേണ്ടപോലെന്ന്—

മാനേലുംകണ്ണിയാധകരുത്തെളിരിയു തെള്ളിവാൻ
 പാണ്ഡിണംക്കിടേണം

താനിപ്പൂഴിയെല്ലും വളരെ ദിതലു നേ—
ദേശമന്നാക്കയോക്ക്—
നോന്നും ചത്തിട്ടനു കൊതി പലതുമക—
ക്കാവിൽ മുക്കെവാഴേല്ലും.

42

കാണരന്നണിക്കമിങ്ങാളുകൾ പലതെല്ലും
ചാക്കതിങ്ങതുയോ നാട്ട
വാണണാലും പിറന്നാലവന മറമയ—
നീല്ലു ചാക്കേണമല്ലോ
കേണന്നാൽ പണിയല്ലുന്നിവതെവന്നു—
ഞങ്കിലും താനമാമ—
ടാണണങ്ങാക്കില്ലോരാളിം പണിക്കിരു പണരതൊ—
ചീച്ചവൻ വന്വനല്ലോ.

43

പാരവൊട്ടിപ്പൂഴിയുമഴകാന്നുള്ള നല്ലാർക്കളെല്ലു—
പേരവാട്ടിൽക്കണ്ണലിന തൊഴും മാമലവെല്ലുതലാഞ്ഞ!
നേരവേകം പറകിലിതിനിപ്പൂക്ക് നാം പാക്കനാരെ—
തൊരയ്യൻതാൻ തർക്കൊട്ട തൊട്ടക്കന്ന വരേവുമനേ!

44

മലമകളാട്ടിവണ്ണം ചൊല്ലി മെല്ലുന്ന പാരിൽ
പൊലിമ കലതമോരോന്നാക്കയും നോക്കിനോക്കി
നലമകമലർച്ചേൻപ്പൂക്കനാരന്ന ചെല്ലു
മലമകളിലണ്ണതാൻ മെയ്യതിൽ പാവനിശ്രേതാൻ—

45

മുക്കണ്ണൻ നലമോട്ട് പിന്നെയവിട-
 തതിൽ പാക്കനാർ ചെട്ടവാൻ
 നിങ്ങും നല്ല മുള്ളുക്കരുത് മുഴവൻ
 കവൊക്കേ നീക്കീട്ടൻ
 വിൽക്കാളും പവനം വിള്ളലി വിലചേ-
 റില്ലാതേഴും കല്ലുമായു്
 തിക്കിക്കുത്തി നിരച്ചു നിന്നിതൊളിവിൽ
 തന്നപേണ്ണക്കാടിത്തരയുള്ളും.

46

അനാറം മുമ്പുള്ള മട്ടായകതളിൽ തെളിയും
 പാക്കനാരങ്ങ കാട്ടിൽ
 ചെന്നു ചിക്കനു വെട്ടി മുളയതു മഴ വി-
 ല്ലാഡതിൽ ചെന്ന തട്ടി
 പിന്നെത്തല്ലുക്കു ശുട്ടിപ്പേരുമുള മറിയും-
 മാറാരഞ്ഞാര വെട്ടി
 നന്നായു് വിൽക്കാളുതൊട്ടുള്ളും മുതൽമുഴവൻ
 ചോന്നുചെന്നു ചുവട്ടിൽ.

47

ചോന്നു നിരങ്ങൾ പലതായു് മുഹമ്മദില്ലാതു
 മിന്നന കല്ലുകളിൽനാൽ കുന്നുകളിലും കാട്ടി
 വനങ്ങളും വീഴ്വയ്ക്കു കണ്ണാൻ പാക്കിട്ടിരിക്കുന്നതു
 നിന്നാൻ പകയ്ക്കിട്ടിരുന്ന കുന്നുനേരം.

48

കാത്താനവൻ പിന്നെയിതെങ്കു പണ്ട്
പാത്തട്ടതിൽ കേടുവില്ലിവള്ളം
ഉരസ്താരിനിങ്ങളെള്ളാരംഘു കാണോ—
നായ് തന്നെ ചെയ്യാനിതു തോല്പുന്നോ.

49

അരുളേക്കൊല്ലിയിതാത്തീ—
യാഴംകണ്ണൻ നല്പത്താടിയു നൽകാൻ
അരുളേക്കണ്ണതുകൊള്ളു—
മാള്ളിയു തൊനെന്നുപ്പതിനിപ്പോൾ.

50

എതിനു ഞാൻ പലതുമോത്തിവിടത്തിൽ നില്ല—
തെന്താകിലും മുതലിനിക്കൊരു കാറ്റുവേണ്ടാ
വെന്തീടുമുള്ളമിയു കാണുമവക്കുടെ
ഞാന്തേല്ല വെന്നുപിയതിനാലിവിടം വിഭ്രം.

51

എന്ന വന്ദൻ നിന്നു മുതൽ കൊതിയരെച്ച—
തേനാച്ചുവന്നെന്നവെച്ചു
നിന്നിടാതേ തിരിച്ചു മഴ വലിയ തിട്ട—
കത്തിനാലഞ്ഞവെച്ചു
അന്നപ്പും മാൽ മുളച്ചു മുതലുകളുശലി—
നുള്ള വേരെന്നുരച്ചു
പൊന്നെന്നാദ്ദുരാച്ചു പെരിയോരു മലയും
വിട്ടുന്ന വെച്ചടിച്ചു.

52

പോയൊട്ടുചെല്ലുമുള്ളവായവനങ്ക് രണ്ട്
നായാട്ടുകാരെയുടേനെയെടുത്തുകണ്ട
“നീയൊട്ടുപേടിയൊട്ടമോട്ടവതെന്നു ചൊൽക്കേ” —
നായിട്ടുത്തവരുമായവനോട്ടരംഘ്യ

53

ചോല്ലീടാമീവഴിയേ—
ചെല്ലുബോഴേരെയകലെയല്ലാതെ
കില്ലില്ല കാണുമാഞ്ഞേ—
ക്കൊല്ലിയെയെന്നവനമവരോട്ടരചെയ്യും

54

നന്നായി തുംഭിരംഘ്യ പുതുപുലി, കരതീ—
ദേശമിനേന്നനുംഘ്യ
നിന്മീടാതേ നിറംഘ്യ നലമെടിക്കവരം
ദേശക്കവാളുംനും ദേശംഘ്യ
മനിൽ താൻ കണ്ണയംഘ്യ വഴിയിലിലയന—
അാതുടൻ കാലുവെച്ചു
പിന്നുക്കണ്ണംതുടച്ചും മതലവവരവിട—
ക്കണ്ണതിൽ കയ്യ വച്ചു.

55

ട്ടേല്ലു കണ്ണ മതലായതു രണ്ടുപേര് പ—
കിട്ടീടിലെത്തു വക വേണ്ടതു രണ്ടുപേക്കം
കിട്ടീടമകിലുമവക്കിൽവക്കുമന—
തൊട്ടുക്ക കിട്ടുവതിനായുംക്കൊതി വന്നുകൂടി.

56

காட்டிலே^{து} புரவையூவரதைம் தோ-

நிழுடன் தமிலெழுது

விட்டிகாதே பக்ஞு ஒதலிதவசமோ-

ரோக பக்களங்களு

கெட்டிதொழுது வேற்று சுமங் வலியதாக்

மெழுதேராம் விழந்து

காட்டின்றுதெங்குது கொடிய வதியதி-

நாலை தனைப்போக்ஞு.

57

ராவாயிஙாதே பாஷ்புக்கு ஒதலிதுகொ-

ஸ்ரங்க நாம் போகிலிங்கு

ஸ்ராவாமலூா தரக்கைரியதங்கியவை-

ஆஷங் நாமொடிதின்

இால் வங்காந் ரெட்டித்திடிரவிலஷல் வி-

க்குண்ணிங் விடுலெனா-

யா வக்கான்றாது சுமங்விடைரி-

க்கீடுகள் மோகவெஷு.

58

வெஷ்பாரஷ்பாரிய நன்றிக்காவங்கு விழு-

ங்வி திரித்தெப்பாஷன்

வெஷ்டிகா மாவங்காவங்கய புர-

தேதைஷுகள் தோகைஷிது

അന്ത്യൂദാണിട്ടോരാളിം കൊടിയേണ വെടികൊ—
ണിട്ടുകൾ മററയാളിം.
പിച്ചല്ലേ വീണ ചത്ര പനിമലമകൾ—
നുംകുങ്ങനും കളർത്തു.

59

പാക്കവോരമിവനേയു പററിയെ—
സോക്കമാരഴലിയന്നകാണ്ടികൾ
പാക്കനാരവിടനിന്ന പോന്നതാൾ
പാക്കവോരരിയവീട്ടിലെത്തിനാൾ.

60

“ഇന്നതിവണ്ണമഴലുംവായവോലു
തോനും നിന്നുടയ മട്ടിയു കണ്ണിട്ടുവോരം
ചെന്നാലു”മെന്ന പരയുന പറച്ചിയോട്
ചൊന്നാൾ പത്രക്കു നെട്ടുവീരുപ്പാട് ഹാക്കനായും-

61

തൊനാളുക്കൊല്ലിയെക്കണ്ണിതു മലയതിൽ വേ—
ചെപ്പു മാററിത്തമാണോ—
മാനേലും കണ്ണിയാണോ! മഴവുമവിടെ മാൽ
വാച്ചു തൊൻ വെച്ചു പോന്നു
ഉണ്ണിനോ പോയി, പോട്ടു; മഴ മലയിലിനി—
ചെപ്പുനു നോക്കനാനേരം
കാണന്നില്ലകിൽ നാളുചെപ്പലവിന വകയു—
നിംഫവാനും ശത്രുക്കാം.

62

മാറരിത്തമേരെന്നായനാളുതിന്ന
കൊറരിന്ന കിട്ടാണ്ടതു നല്ലതായി
പറവില്ല പ്രോവിനിനിയാദ ചൂച്ചം-
പ്രോവരിക്കൈഴം തുക്കഴിലോത്തിരിക്കാം.

63

എൻം പറഞ്ഞന്നഴിലാൻ കുള്ള്
മുന്നംളുവൻതന്നടെ കാലു രണ്ടം
തന്നംളുംഡിലാക്കിതെത്തളിവോട്ട് വന്ന
പ്രോവൻംളുംഡായംളും തെന്നാട്ട് വാണം വീട്ടിൽ.

64

വദ്ദവരിട്ടെന്നാരവരംളു പറവുതെന്നാട്ട്
നന്നുരിതന്നടെയോരില്ലുമത്തുണ്ണതിക്കയ്
പെണ്ണപെതലുണ്ണായവരം വേളുകഴിഞ്ഞിടാത്-
തേനെവയ്യുട്ടിംമെഴിയിൽ നാലുകളും വള്ളന്ന്.

65

മരവളുള്ള വക്ഷടയ മാലുകൾ കണ്ണാട്ടവെന്നായ്
തെരാറന്നകത്തളിരവരംക്ക തള്ളന്നിട്ടന്ന
കൊറരാന്നവേണ്ട കഴിവുള്ളതു നൽകുമാ മാർ
മാറരന്നതിന്ന മടിയില്ലതിനായവരംക്ക്.

66

ചെയ്യുന്നിതെന്നമവരം നല്ലതു ചൊല്ലുഴം മാൻ-
കളു നെന്നഴംകഴിലുള്ളതും നിന്നുള്ളിട്ടന്ന
മെയ്യിനെന്നഴിനാരഴകൊക്കെ മുജ്ജു വാഴ്താൻ-
വയ്യിന്ന നല്ല തലയായിരുമ്പുള്ളവന്നം.

67

ഉണ്ണോ നേരത്തുടക്കം താഴിരൊടമരടി-
 ജ്ഞം ചൊടിജ്ഞം ചൊടിക്കം
 കൊണ്ടാൽക്കേരെക്കുചുക്കന്നുകമൊരു മിട-
 ക്കു മടിജ്ഞും മടിജ്ഞം
 കണ്ണാലുരക്കാവിടിജ്ഞു നശലു കിടപിടി
 ജ്ഞം പിടിജ്ഞും പിടിജ്ഞം
 കൊണ്ടാടേണ്ടം നടജ്ഞം മുടിയഴിയുമിട-
 യേണ്ടാനടിജ്ഞു നാടിജ്ഞം.

68

വള്ളയും പുരികകൊടിയും
 വള്ളയും കാജ്ഞും കലൻ കയ്യിനെയും
 നിലയും നന്നാരയാലി-
 നിലയും വാഴു നാ വയറിനിളിച്ച ശകം.

69

* * * * *

70

പൊട്ടം കരഞ്ഞേവരമി-
 ഷ്ട്രൂട്ടംതൊട്ടിളി നെററിയയു കണ്ണാൽ
 മട്ടം മട്ടം മൊഴിയുടെ
 മട്ടം മറരിളിവക്ക് കിട്ടിട്ടമോ.

71

നെമൈരിയുംപടി പോഴിയും
 പുണ്ണിരിയും പാളുമോക്കിലുളിളിയും
 തേനൈവാരിയും മൊഴിയാൽ കിളി
 തമ്പിരിയും നടവതില്ല തെല്ലിളിയും.

72

കരിയും കരക്കൂട്ട് കാടം
കരിയും കൂപ്പ് നുതൽ കബണ്ജനാൽ
കരയും വണ്ടുകളുരയും
കരയുള്ളാരാട ചേറ്റ് കരഡ കവങം.

73

വണ്ണൻവാഴകളുടെയും
വിണ്ണാനയ്യുടയ തുവിയതിനെടയും
വനാഞ്ചയും വിജത്രുടയും
വണ്ണമെഴംവണ്ണമുഖുംരിതത്രുടയും,

74

പിടയും പേടിച്ചുന—
പുടിയുമവരക്കശ്ശി നസ്സ നടയോത്താൽ
പിടിയാനകരം നടയും വില—
പിടിയാതായുംതീനിന്മപോക്കമത്രകണാൽ.

75

ശ്രദ്ധേയ മിന്നമതിൻ
മട്ടേപ്പാടോക്കിലപ്പിനൊരുത്തിനേണാ!
മൊട്ടവന്തൻവെപ്പുത്ര
ശ്രദ്ധേപാഴതിനൊടക്ക ശരിയാക്കാം.

76

കഴിലബന്നയാത്രക്കണയും
കഴിലബന്നിയാത്രയുമകളുത്തിനു
കഴിലബന്നയും കൈട്ടുചിയും
കഴിലബന്നിയും പുഞ്ച വണ്ണിനേപ്പുാലെ.

77

ഇവള്ളുമേരുന്നായ നമ തിങ്കം
പാർവിണ്ണവസ്ത്രം വരം പാക്കനാരെ
ആ വന്നമട്ടങ്ങൾ കണ്ടിടൻ മാൽ
അകവന്നായജീതാവനോട് രാജ്.

78

“എന്താണിങ്ങങ്ങൾ പാക്കനാക്കാരണലു—
ഞായിട്ടിവാൻ? നെല്ലുക—
കത്തന്തില്ലാത്തതു വീടിലിന്നു? ചുക കു—
ഞന്നില, വെള്ളില്ലയോ?
എന്തനാകിച്ചുമൊത്തുക്കുന്നാട്ടി നൽ—
കീടാം, കറച്ചാലുമീ—
ഡയലും മാലിടനേര, അണ്ണവതിനി—
ഞ്ചേരിതായ ദോദം തരാം.”

79

എന്നോത്തം പെൺകിടാവിന്നടയ കനിയുതോ—
ട്ടജീതാരാ നമയെല്ലാം
നന്നായിക്കണ്ട തേട്ടം തെളിവോട്ടുടനെ
പാക്കനായം പറഞ്ഞാൻ
ഇന്നാളുള്ളിയൈക്കണബുമഴുവതിനാ—
ഡണ്ണവാൻ വയ്ക്കുവോറി—
ക്കുന്നാലും തന്മാട്ടിക്കുടയ കനിയു ക—
ഡിട്ട മാലുംടവിട്ട.

80

അതുകേട്ടപറത്തു പെൻകിടാവി-
 നാതുപോട്ടു തരമല്ല ചോറതെന്നാൽ
 ഇതുകേട്ടിടക്കാട്ടു പാൽ കടിക്കാ-
 മതിനൊട്ടും മടി കാട്ടിടായ്ക്കോ നീ.

81

എന്നോയുമായവളിലുള്ളൊരു നമ കണ്ണി-
 ട്രണ്ണാറമധ്യത്തല്ലിൻതെളിഞ്ഞൊരു പാക്കെന്നായു-
 ചൊന്നാൻ കടിപ്പുന്നതു നൽകുക തന്മുരട്ടി
 നന്നാക്കിനുള്ളിതടിയന്നശലാക്കൈ നീങ്ങി.

82

എന്നോതിക്കലമൊന്നുള്ളതു മനതൻ-
 വേലിയ്ക്കുതേയ്ക്കുവൻ
 നന്നായ്‌വെച്ചുകലേയ്ക്കു മാറിയതുക-
 സഭതേൻമൊഴിത്തെന്നുലാറു
 നിന്നിടാതെതിരിച്ചു കാച്ചിയ നരം-
 പാലോട്ടുത്തശലം-
 തന്നിൽക്കൊണ്ണിതൊഴിച്ചു നിന്നിരു കരം-
 തന്നൊരു കളിൽത്തങ്ങനെ.

83

നോക്കിനില്ലുമൊരു നൽകരിക്കുംപിയാരാക്കു-
 മക്കരം കളിക്കുമാ-
 റക്കലത്തിലവള്ളാക്കിവെച്ചുരം ബാക്കി-
 ദയനിയേ മുഴക്കുനെ

பாக்காற் : கவிதைரண்டு மூடுகியிரக்க-
 மிக்கங் இரண்டுக் -
 நூக்கம்பூஷ்டு பாக்கவோக் பதிவிழக் -
 வின்ற கொதி வாண்டு மே.

84

பாலூக்கையின்கங் கடிசெடுாஜ பாக்காக்
 மாலூக்கை மாநி மகவாந்துடிசுத்துதக்கால்
 மேலண்டு மேலை வழுஞ் செழிவாள்ள வேளங் -
 போலக்கரிக்குலியோடு பரன்று பின்ன.

85

“நென்னாட்டுக்குறித்தெங்கெட தாநுராடி
 தொந்தெடுக்கிண்கைக்கிண்கிமேலிலெல்லூங்
 ஹங்காக்காரி சிதினோட்டிராய நங்
 சேந்திரத்தாலையகியங்கிவித்துங்கூங்.

86

பாவபூடுவரித் தெஜத்து கநிவு -
 ஸாவேளாமெளங்குந் ந -
 ஸ்ராவெண்டுக்குவிடாதெ பாஷ்மாஷி, பிடி -
 தூஷு மடித்திடொலா
 கீ வாணுக்குரவெண்டு யாளிதிவகை -
 ஸோங்கெங் மாலூந்துரங் -
 தூவிழ்வெப்புஷலாத்தவக் குளங்கெவ -
 தீக்குறு கிடுங்குந்.

87

എയുറിനു നന്നാക്കതെക്കിലു മുള്ളിലും നാം
ചെയ്യുന്നതിനുമതിലേറിയ നന്നവേണും
പൊയുറിനു ഞാൻ പറക്കയല്ലുശകളുള്ള നിന്നെന്ന്
കയ്യിനി നന്നയിതുചോലെഴുമാരു പിടിയ്ക്കും..

88

എയുറിനി നീ കണ്ണവനേയുമകംകളുള്ളത്
എക്കണ്ണനേയുമമാരപോലെ വണ്ണങ്ങിടേണും
നീക്കുന്ന നീരന്നിയുവോന്ന് കണ്ണവന്നെന്ന് പാകമം
നോക്കുന്ന കാർക്കഡലിമാക്കിലുംക്കേരുന്നിൽ.

89

ചാക്കുന്നനാർവ്വരയുമിങ്കു തനിയ്ക്കു മേലേ-
യാകുന്ന ക്രുട്ടിൽ വണ്ണക്കമിയുന്ന ചാലേ
വാഴുകൈനുള്ളറമതുകാട്ടിട്ടിവോരെ വിട്ട
ചോക്കും നന്നയകലെക്കരിക്കുന്നതലുണ്ടോ.

90

കട്ടം പിണകൾ ? തനേ കണ്ണവൻ മുരയ്ക്കു
ഒവട്ടിള്ള മറ്റു മടവാരിലേണ്ടതെന്നോട്ടം
ചിട്ടല്ലു നല്ലോത്തമയുള്ളൂടായ തോഴിതന്നെന്ന്
മട്ടാണു വേണ്ടതവരുംപലരവുവയ്ക്കും

91

എരുക്കയെയ്ക്കു പതിവുള്ളൂടായമട്ട വിട്ട
മാറിക്കരിംകുഴലി നീ മരവുന്നോഴം താൻ
ചീറിക്കുറച്ചുമഴലക്കണ്ണവുന്ന തട്ടം-
സാരോന്മുഖേ ചെറുതേനോഴി ചെയ്യിടല്ലോ-

92

ക്രിശ്നന്ന നമ മതയു മഹാക്രിത്യയു—
മുണ്ടാറ കണ്ട നിലവ് ദിച്ച തെളിഞ്ഞിട്ടാലേ.
ഉംഗിനു വേണ്ട മുതലിങ്ങോരവനു, പിച്ച—
തെണ്ടിനു നാലൂട്ടയവനിങ്ങനെ കാശ്മതിലേ.

93

നന്നായ കായനിരയുന്ന മരങ്ങളിൽ നീർ—
ചേരുന്നാൽ കാർമ്മക്കിലുമെങ്ങനെ താന്നിട്ടുണ്ട്.
ഇന്നക്കണക്കു മുതലെത്തരു വള്ളന്നിതെന്നാൽ
താന്നിട്ടുമത്തു തെളിവാൻറിവേറിട്ടണോൻ.

94

കൂറോടിടം കഴലി നീ കണവൻറെ വേല—
കൂറോടിടത്തിടയിട്ടുണ്ട് കലവിട്ടാലേ
ക്രൂരാടു കാക്കകവരക്കനിവാസം നല്ല—
അഞ്ചരാടുമെന്നതകതാരിലറിഞ്ഞിട്ടേണു.

95

പ്രാരാധിട്ടനൊരു പകിട്ടിതിനൊക്കെ നല്ല—
ഭവരാധിട്ടുന്ന വിത്തേരിയ തന്മരാൻ താൻ
ഒന്നരായതെന്ന മറയോരരച്ചുകൊണ്ട്
ഒന്നരായ നല്ല വഴി നോക്കി നടക്കുന്നോ നീ.

96

എന്തെങ്കിലും വലിഡൈരല്ലിയന്നകതാർ
ബാന്തേങ്കിലനിവന്നയോക്കക നീയുമെന്നാൽ
ബാന്തികൾ ചൂച്ചമവന്നാണുലാറുവൻ തോൻ
ചുത്തുകലന്ന മടവാർമ്മടിച്ചേൻ മുത്തേ.”

97

എന്നാതിനിന്നുള്ള “കെട്ടിയവരശിങ്കു്” —
കെന്നാട്ട പാലവര പിന്നയുമണ്ണ നർക്കി
വന്നിട്ടുംതെള്ളിവൊടായവര പോയി കട്ടി
നന്നനേമുറത്തുംരിലോത്തിരു പാകനാൽ.

98

മിന്നന മിനലൈഡിമെഞ്ഞാമായവരക്ക
പിന്നപ്പുറത്തെപടി നമകളോത്താജത്തൻ
നന്നായഭന്നരമതിൽ നല്ലാൽ താലികെട്ടി
മുന്നന്തിലും തെളിവവരക്കുകൊണ്ടുകിട്ടി.

99

ഉള്ളാത്താരക്കെന്നവന്നാത്ത വന്നിള്ളി നേല്ലുാ—
രില്ലത്തു പാക്കവതിനായവര പോയി പിാന
വല്ലാത്താരുക്ക കല്ലം മലരന്പന്നും
വില്ലിൽത്തെത്താട്ടത്തു തുണ്ണായി നടന്ന മുമ്പിൽ.

100

ചെങ്കുമ്പുകകൊണ്ടാ പേരിട്ടം നമകൊണ്ടം
വിരവോട് മുതൽ വേണ്ടിവള്ളുണ്ടാകകൊണ്ടം
ഇതവയമഴക്കൊണ്ടിള്ളാട്ടിവാടാതെക്കൊണ്ട്—
ഒരിയോര തെളിവാണ്ടുകൊണ്ടിതാൻ വാൻ—

[കൊണ്ടാർ—

101 മുതൽ 106 വരെ

* * * * *

107

* * * * *

അയ്യേറമായവർ കഴിച്ച കരച്ചനാളാ
നസുരിതനെയാൽ പാന്ത കടിച്ചപിനെ.

108

വയ്ക്കരപ്പൻറ വെള്ളിൻ വിരവിനനാട് കല—
കമിക്കിപ്പിച്ച, പാന്ത—
ഒമ്മുട്ടാടിപ്പുത്തു നസുതിരിച്ചതൽ വളരെ—
പ്പുരൈയും കാട്ടിനോക്കി,
കൈല്ലാ പാന്ത വല്ലാത്തതിതിതിനു മര—
നില്ല നോക്കേണ്ണ നാമെ—
നാരാക്കണ്ണക്കും മാലാംടല്ലാവത്തമത്തെപാഴ്തിൽ
പരയുവേ കരയ്യാഴിച്ച.

109

പട്ടക്കുട്ടിച്ചുവാൻ
പെട്ടിട്ടമഴലോട്ടവെച്ചിത്രകലനു
കേട്ടുനേ കയിൽമൊഴിയാറ
കാട്ടിട്ടമഴലിനെൻ മട്ട പരയാമോ!

110

തേങ്ങിതേങ്ങങ്ങിക്കരത്തും തെളിവകതളിരിൽ
തെല്ലമില്ലാതൊഴിഞ്ഞും
തിങ്ങീട്ടംമാലെരിഞ്ഞും തെങ്ങതെരെയള്ളവി—
ശ്വാതെ കണ്ണിൻ ചൊരിഞ്ഞും

വീങ്ങിക്കല്ലാട്ടടത്തും ചൊടിയിനു നെടുവീ—
 പ്രാബല്യ വാടിക്കരിഞ്ഞും
 പൊങ്ങിട്ടും മാൽ പോരാന്തരപ്പുക്കിയിലവള്ളു—
 ഒടിച്ച ചാവാൻ തൃനിഞ്ഞാർ.

111

മാലേറി മാറിക്കുചുപ്പാളിച്ചു കഴുന്നീ—
 രാലേ കളിച്ചു മരയിട്ടിട്ടമായവരക്ക്
 പാലേക്കിയനു കനിവാന്നാൽ പാക്കൊന്ത
 ചാലേ പരഞ്ഞ മെഴുംഡിയോക്കേയുമോമ്മവനു..

112

“അതേരേ മല്ലപ്പിത്രമാരുമിനിയ്യു പാക്കെ—
 നാഞ്ചാ കനിഞ്ഞിവള്ളാട്ടു പ്രശ്നത്തെല്ലാം.
 നേരങ്ങിലിപ്പേണ്ണു കാട്ടവതിനു നന്നായു
 ഒന്നറേ വരേണ്ണമട്” കൈനുവാള്ളാതി പിനു.

113

കത്തീടുമുഞ്ഞിട്ടുന്നുനിങ്ങുനെന്തനു മിനു—
 ലൊത്തീടുമായവരു നിന്തുന്നതിന്തനേരം
 എത്തീടിനാനവിഭേദംവാട്ട് പാക്കൊന്ത—
 മുംതേരു മല്ലപ്പിത്രവക്കുമവരക്കു. നീക്കാൻ.

114

ഉടിക്കിത്തുടലതോട്ട് വിയത്രു നെന്ന
 വാടിക്കുഴിഞ്ഞു കനിവേറിയ പാക്കൊന്തും
 തേടിക്കുന്നക്കമ്പുലോട്ട് തിരക്കിട്ടുന്നിൽ
 കുട്ടിക്കുന്നരിയപ്പട്ടംനോട്ടു.

115

“தீள்ளிகொலு பரய, போட, புரணு தஸ்-
கொள்ளிடு” எனும் பலகூ பரயுவொசொனு-
மிள்ளில, பட்டகையொரமத்து கழு-
கொள்கிக்குமிடல் தொடு பரத்து பினா.

116

“நிகழ்த்துதாத்தனிரிக்குமான்று முழுமு-
ஒரிழு தீங்கோயிதெனிரிக்கிலும் தெல்லிதெதிகி
திரக்கி நை சேவ்வாரித்திரிக்குமாடல் தேடிடா-
திரியூ காளா ஏது எதான ஏழுதாலென்றீயுநீ.”

117

ஒவ்வேறுமொசி செழூதொத்துமவழித்
சேவ்விடுமா நைதந்-
வகையுத்தும் தெல்லிவேராமுரக்குவிரிலு-
ங்குபூக்கொரிக்கை
அவையுதொதிடுமதேபூஷே மிதி மிதி-
ஆமகொள்று நங்குரியும்-
சொய்வித் திண்டி வழுக்கிடும் தெல்லிவிய-
நிடுக்கெனுமேனால்போன்.

118

காகெனோ தெஸ் பாலேகியதகுமதிலோ-
த்தினிதபூக்கொல் செ-
ஜூகெனோ நைதெனோத்துமொததெல்லி-
களூநீகும் பொசிஞ்” [வாய்

മാനെന്നറ്റം തോറു മണ്ഡം മിച്ചികള്ളടക്കയാർ-
പ്പുണ്ട് കിടാവും വണ്ണങ്ങീ—

ടാനന്നപ്പാക്കനാർത്തനാടക്കയരികലണ—
ഞ്ഞീടിനാളാടലേന്നു.

119

ചൊന്നാളപ്പാക്കനാരരത്താഴതവ “ശ്രീ ന-
നാന തോൻ തന പാലാൽ
കഴന്നാളം ചൊന്നിനാൽ കൈവജവതിനെള്ളത—
പ്പാതതായെന്ന കിട്ടി
നിന്നേണ്ണാളം വന്നുമന്തും കലജമൊരുവനി—
ശ്ലോന്തിതിനൊന്നാശേഖയ്യാ—
നെന്നാലാക്കന്നതിങ്ങളിൽ ഒഴുവനുമേ—
കീടിലുംപോരയപ്പോ.”

120

ഇന്തവള്ളുമോതുമവരം തനാടകമട്ടക്കണ്ണറ്റം—
പ്പുവിന്നടൻതെളിവു കുടിയവൻ പരഞ്ഞാൻ:—
“തൈകവന്ന നിന്നന്തയ നമകളാലിനെന്നാ—
ലാവുന്നതപ്പിതിനി മരൊരിടത്തിലായാൽ.

121

ചാകന്നനാർവരയുമിങ്ങെന നമ തിങ്ങി
വാഴുകെന്നാളംതെളിവിനിക്കശ്രൂക്കാണ്ടി കിട്ടം
പോകുന്ന തോനമിനിമേലിൽ നിനക്ക മാള—
ശഭാക്കന്നതല്ല വള്ള തുംബിവുരക്കജന്നിൽ.”

122

എന്നീവെള്ളം കനിതെരുക്കത്തളിവ് വള്ളങ്ങൾ-
 പ്രാക്കനാർത്താൻ പറഞ്ഞു.
 നിന്നീടുതെ തിരിതെരു നലമൊട്ടമവിടം-
 പിട്ട തന്റെ വീടണ്ണത്തു
 ചെന്നോരോക്കപ്പുറിരിത്തു ചിതമൊട്ട വള്ളങ്ങൾ-
 മാലതെല്ലാമൊഴിത്തു
 കനാൽക്കണ്ണാർ തെളിത്തു കണവന്മവരംതന്റെ-
 നന്ന നന്നായരിത്തു.

123

നല്ലമലയാളമിതിലെ-
 നല്ലറിവെങ്ങം പരതിയതിനാലേ
 ചോല്ലറിപ്പറയരണി-
 ക്കല്ലാഡായ പാക്കനാൻ നടക്കട്ട.

124

കാർക്കഡലി കൈതൊഴാം തു-
 ക്കാല്ലു കനിതെന്നെന്നയുരകത്തേമു
 കാജ്ജു കനിവൊട്ട പാരിയ
 കാക്കം തു ക്കണൻകടയ്യു ലാക്കാക്കു.

ടി സ്റ്റ് സി

1. കവി ശാന്തരസപ്രധാനമായ അം. പാക്കനാട് എട ചരിതം വർണ്ണിക്കുവാനിട്ടിച്ചു “അത്യീന്മസ്കൃതിയാ വസ്തുനിർദ്ദേശം വാപി തന്മാവം” എന്ന കാവ്യഭവ ലക്ഷ്യബന്ധത്തിനാനുസരിച്ചു് വസ്തുനിർദ്ദേശങ്ങളുപമായ മംഗളമാവരിക്കുന്നു:—

മറ=വേദം. പൊതുരം=സാരം. ഒഴുക്കി=ഔദ്യവൻ. അരിയ=ശാഖുവർമ്മായ (വലിയ). പുകരം=കീത്തി. പാക്കനാടുകെ കുട എത്തിമഹ്യത്രഘോഷം മിക്ക ജനങ്ങൾക്കും അറിവുണ്ടുന്ന താൽപര്യം.

2. സരസപ്തീവന്ദനം:—മറയവർകരം=വേദജ്ഞന്മാർ. അവനെന്നഴം വന്നു=അദ്ദേഹത്തിനുള്ള യോഗ്യത (കേമത്തം). പറയുമള്ളു=പറയുന്ന സമയത്തു്. തെറ്റു തേരറം=തേരററു്+അതു്+എററം. നീരിത്താർമകൻ=താമരജ്ഞവിശ്വസ്ത മകൻ (ശ്രൂമാവു്). ശ്രൂമാവു വേട്ട താഴു്=സരസപ്തീദേഹി. ശ്രൂമാവു ലോകപിതാമഹനാകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രിയായ സരസപതി എല്ലാവർക്കും അനുമയാക്കുന്നു. അതിനാൽ താങ്കേ എന്ന സംഭവാധനം.

3. ഗണപതിപ്രാത്മക:—മലയുടെ മകരം=ഗ്രീചാവ്തി. അവെന്നഴം=ദയയുള്ള. കൊമ്പനാന...തന്നുരാനേ=അനന്തക്കൊമ്പിന്റെ അതുതിയോടുകൂടിയ മുഖ്യാളി വന്നും കാരക്കൊമ്പനമായ ഗ്രീമഹാഗണപതി! ഒഴുക്കിച്ചു്. ഇതു്=ഈ ഗ്രന്ഥം. നില്പാൻ=സമിതിചെയ്യാൻ. കന്നി....ദേശം=ദയാചയ്യാണ്.

4. ഇഷ്ടദേവതാപാത്മന ചെയ്യുന്നു:—തിരുവൈ
ശ്രീ ക്ഷാവിലയുപ്പൻ വിഭ്രാവിഷയത്തിൽ, പ്രത്രകിഴും
കവിതയിൽ പരിഗ്രമിക്കുന്നവക്ക് അഭീഷ്ടഭാനംചെയ്യുന്ന
ദേവനാണെന്നു പ്രസിദ്ധിയുണ്ട്. ഉശരകതമുണ്ട്
കാവ്യത്തിന്റെ പ്രഞ്ചത്വാവിനു് അഭീഷ്ടദേവതയുമാണു്.
മിനമിനസം=പ്രയറാവും നല്ലതെന്നതാം. ദാതാൻ=പറ
യുവാൻ. ഉടക്കരണനിൽ=മനസ്സിൽ.

ഈ നാലുദ്ദോക്കങ്ങളുടെയും വുത്തം മാലിനി. ലക്ഷ
ണു:—‘നനമയയുഗമട്ടിൽ തട്ടണം മാലിനിക്കു്’.

5. കുമ ആരംഭിക്കുന്നു:—പാക്കുന്നാർ=വരദച്ചി
മുനിക്കു് ഒരു പരയസ്തീകിൽ പിറന്ന പത്രണക്ക് മക്കളിൽ
ഒരാറു. തന്നുട്ടുന്നു=തന്റെ ജാതിക്കാർ(പറയൻ). അക്ക്
തന്ത്രിൾ...മാരു=മനസ്സു സന്തോഷിക്കാവിധി. അക്കമൊ
തന=മനസ്സിനേങ്കിൽ. അശ്രൂ=വേദം. പാക്കുന്നാർ തനി
ക്കാനതുപയായ ഒരു പരയസ്തീരെ വിവാഹംചെയ്യു മന
സ്സുംതുണ്ണിയോടുകൂടി വീട്ടിൽ പാത്രവന്നു.

6. മോശത്തിൽ=എളിയ നിലയിൽ. കഴിപ്പിൽ=
ജീവിതം. കാരു=ധനമെന്നതാം. നടപ്പിൽ=സദാചാര
ത്തിൽ. വീശത്തിനും=ക്രൈ വീശത്തുക്കെത്തിനുപോലും
പിശ.....വനു=ഇവനു തെററവരില്ല. പേരി=പരഞ്ഞതു
പാക്കുന്നാക്ക ധനം. വളരെ ക്രവാണുകില്ലും ധാന്മിക
ജീവിതത്തിൽ തെള്ളപോലും പിശ വർക്കയില്ലെന്നു അ
സിലുമായിത്തീറ്റം.

7. അന്നനും=അന്താത്രാഥിവസം. തീക്കം=ഉണ്ടാക്കം
പാക്കുന്നാർ ഓരോ ദിവസവും മലയിൽനിന്നു് നൊന്തര
മായ ഓരോ ഇള ഇറിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു് അഞ്ചുകൊണ്ടു
പാത്ര ഇറംവീതം ഉണ്ടാക്കുക പതിവായിതുന്നു. തീക്കം

ഒന്നാക്കം എന്നിവ രണ്ടം ശീലഭാവിപ്രയോഗമാക്കാം.
ഈനി പാക്കനാത്തട ചിനച്ചെറുതെ കാണിക്കാനു അരന്ത
പെദ്ദുങ്ങളിൽ പലതിലും ഭാവികാലപ്രയോഗങ്ങളിൽ
ഈപ്രകാരംതന്നെയെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു.

8. നല്ലതന്നാട്ടം=നന്മയോട്ടക്രൂ. വഴിക്കടിക്കാം=
ശ്രേഷ്ഠാട്ടം. ചീരന്നതെന്തും=എന്താണു കോപിക്കണ്ണതും.
(ചീരക=ശ്രേഷ്ഠിക്കിക്കുക). ഒരു വീട്ടിൽ ചെറു പത്രം
അഞ്ചിം കാണിച്ചും ഓരോന്നിനാം അധികം വില പറയുക
യും, ഒരുവിൽ വില യോജിക്കായ്ക്കുകയാൽ തന്റെ വെള്ളം
മുറവും തന്നെക്കവാൻ പറക്കും ചെയ്യും.

9. വിഡിംബിസാമത്തുമില്ലാത്തവൻ. വെക്കാം=
വേഗം. ഒന്നതു മുറം എന്ന പാക്കനാർ പറയുമ്പോൾ
നേരു വെള്ളതെ കിട്ടിയല്ലോ എന്ന കരതി വീട്ടുകാർ
പതിനിൽ ഒന്നതുമാത്രം മടക്കിക്കൊണ്ടുക്കാം.

10. നെന്തു.....ആയാൽ=കൈ മുറംമാത്രം ദ്രോഖി
ചൂം അതു കിട്ടിയ വിലയ്ക്കു വിരു വീട്ടിലേക്കു മട
ഞ്ഞുകയും അതിനു കിട്ടിയ വിലകൊണ്ടും അന്നത്തെ വീട്ട്
ചെലവു കഴിക്കുകയും ചെയ്യും.

11. മുക്കുണ്ണൻ=ഹിവൻ. പിക്കന്നു=വേഗത്തിൽ,
വേശഭാരതിവും=അറിയേണ്ട വസ്തുവിന്റെ ശ്രദ്ധാനം.
മെമക്കുന്നിയാരം=സുദരി. രാത്രികിൽ ഉറങ്ങുവാൻ
ചെന്നാൽ കാരേന്നേരം പാക്കനാർ തന്റെ ഭാഞ്ഞു
ജ്ഞാനോപദേശം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു.

12. പാക്കനാർ ഭാഞ്ഞു പറത്തുകൊണ്ടുക്കുന്ന
ജ്ഞാനോപദേശത്തെ ചുരക്കി പറയുന്നു:—

കൊറിന്നും=ഭക്ഷണത്തിനും. ഷണികൈ=ഷണിച്ചും.
ചെറുടം=കുറച്ചുപോലും. അഴിയമരം=ഭൂവമാക്കുന്ന മരം.

ഒത്തറവന്ന=ചപാട്ടന്. തീമിച്ചി.....കുള നിന്മ=തീമ യമായ ദുന്നാം തുക്കള്ളുള്ള ശിവക്കൽനിന്മ്. തെരുവ് നിത്യ=ശാകന്നപോകൻ. ഏറെ...നാള്ളം=എരെ ധന ഇള്ളവെൻ്റെ മനസ്സ്. അന്നന്നത്തെ കൊരുകഴിവും പെണ്ണൽത്തിലധികമായ ധനം ഭേദവമാകന്ന മരത്തിന്റെ വേഹാണ്; അങ്ങനെ അധികം ധനമുള്ളവെൻ്റെ മനസ്സ് പരബ്രഹ്മിവക്കൽനിന്മ തെരി അകന്നപോകൻ.

13. കർബിപിംഗത്തു=കർബിയുടെ തവണ മുടങ്കി= ഉള്ളം=മനസ്സ്. ഉഴുമേ=പുസനിശ്ചകതനെ ചെയ്യും. ത്രാഞ്ചിൽ കുളുൾ കടക്കുക തുടങ്കി കുപ്പൽ ഇഞ്ചുകവരെ ഇള്ള അവസ്ഥകൾ അധികമയിക്കു ധനമുള്ളവരുടെ ചിന്താസ്ത്രുപരത്തെ കാണിക്കാൻ.

14. കരജ്ഞക=ചിച്ചാരിക്കുക. നിന്മച്ചുപടി=ചിച്ചാരിച്ചുപോലെ. എങ്ങനെന്തേയും=ഈന്നവിധമെന്ന പ്രായം വാൻ വജ്രാത്തെ. കിട്ടും=കിട്ടും. പോട്ടന്മ=ചില്ലാംകു. ധനമുള്ളാക്കന്തും വിചാരിച്ചുപോലെയല്ല. പോട്ട നായവന്മ=ആവശ്യമുള്ളതു കിട്ടുകയും അരിബുള്ളവന്മ= അതു കിട്ടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുംശാം. ‘പോട്ടന്മവും ദിതലപ്പെന്തേയും കിട്ടും’ എന്നതു ‘Fortune favours fools’ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പഴമുഖ്യിനെ അനുസ്ഥിപ്പിക്കാൻ.

15. ആറാറിന്മകൻ=ഭീഷ്മൻ. പകലവെൻ്റെ മകൻ=കർണ്ണൻ (പകലവൻ=സൗത്രൻ). കുറ്റിന്മ=ബന്ധത്പരതിനിന്മ. മിച്ചിച്ചുനില്ലേ=ഒന്നാക്കിക്കൊണ്ട നിൽക്കു വേബാൻ. ആരാവവരെ=മുന്ത്രാധനാദികളായ കൗരവന്മാരെ. ഉണ്ടരം=അരധംഭാവം. ഏറാറ്=എതിര്ത്തു. കൂറിന്മകൻ = വായുപ്പത്രൻ (ഭീമസേനൻ). ഭീഷ്മൻ, കർണ്ണൻ മുതലായവർ നോക്കിനില്ലെത്തന്നെ ഭീമസേ

നൻ രഹാര കെഴുവന്മാരെയല്ലോ കൊന്നില്ലോ? പൂർണ്ണാക്കത്തിൽ ‘ഒട്ടം നിന്നു പടിയല്ല വരുന്നതോന്നു’ എന്ന പറഞ്ഞത്തിനും ‘ഒരാധാരമണ്ണമാണു’ ഇതു.

16. വിശ്വാസിലും=ദേവന്മാരെക്കാഴ്ചി. വിത്തു=സാമത്ര്യം. കണ്ണിൽപ്പെട്ടംപൊഴുതും=കണ്ണിൽനോഡുകൾക്കും. കേമൻ=സമത്വമൻ. കണ്ണൻറീയാമരകൻ=അഭിമന്നു. പടയാളി.....യന്നിയോച്ച=ഒരു പടയാളി എന്നും അതും കണ്ണക്കുട്ടാതു ഒരു കൂട്ടിയോടും. (ലക്ഷ്മിനാഥം) ഉടൽവിച്ചതില്ലോ=മരിച്ചില്ലോ? ‘അരബതാട്ടറിവെഴു നവനില്ല താരം’ എന്ന പറഞ്ഞത്തിനുംതു ഉഭാധരണം.

17. താനിട്ടും=താനിട്ടി. താനവർ=താനവർ. ഭറിമാൻമിഴി=സുഖരി.

18. ഒപ്പാടും=വളരെ അധികം. അരളുകൾ=അവ. ഓരുന്നനേരും=പിചാരിക്കുന്ന സമയത്തും. ലോകത്തിൽ ഒരു കാഞ്ഞും വിചാരിക്കുന്നതുംപാലെയല്ല എന്ന സാരം.

19. പുമാതും=ലക്ഷ്മീദേവി. മുദ്രിപ്പുമേതവും=മുദ്രിപ്പുകുന്ന ഏതാംക്കും. ഇതെല്ലാം ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ കളികളാണും. അതിൽ ഭൂമിക്കുന്ന ഏതൊരംക്കും നിത്യചുഡിവും നേരിട്ടം. അതിനാൽ ധനത്തിൽ കൊതി കജതാതിരിക്കുക്കതനും വേണം.

20. അതുപോരും=അതുമതി. വരവതിനാം=വരുവാൻ. പുഞ്ഞൻ.....മൊഴി=പുഞ്ഞനിന്നേക്കാലുഡികിം മധുരമായ വാക്കുള്ളവളു (സംഖ്യാഡി). കൊതി.....കണ്ടു=കൊതിയുടെ അതിരുക്കണ്ണവൻ അരുരാണും. തനിക്കു കിട്ടിയതിൽ കവിതയും അധികം വല്ലതും കിട്ടവാൻ കൊതിക്കാതെ കഴിക്കുകയാണു നല്ലതും. കൊതിക്കു് അതിലില്ല.

21. അക്കണ്ണൻ...പുഴക്കേളാളും=അനീതുജ്ഞൻ
മുതൽക്കെ പുഴക്കുവരെ. ഇക്കണ്ടിട്ടനാതുകൾ=മുള കാണ
ചുപ്പട്ടവ. ഓത്തുകണ്ണാർ=അതലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ. തീ
ക്കണ്ണൻ=ഗിവൻ. ലോകത്തിൽ കാണുന്നുട്ട് സകല പ്രവ
ചയ്യും ശിവനാണ്. അതു വേണ്ടതുപോലെയാക്കിതീർ
ക്കന പണിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെറത്തെന.

22. നോക്കുന്നു=നമുക്കു. മുറു=ധമ്മം. പിന്നെ മുക്കു
ണ്ണ...ഡോക്കുയും=പിന്നെയെല്ലാം ശിവൻറെ ഇപ്പും
പോലെയാണ്. മാൽ=സങ്കടം. നാം നമ്മുടെ ധമ്മം
അരാളുംകണം. പിന്നെയെല്ലാം ഇംഗ്രേക്കല്ലിത്തംപോ
ലെ വരും. ഇങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ചു നടക്കുത്തന്നൊന്നാണ്
സങ്കടം ഇല്ലാതിരിക്കുവാനുള്ള വഴി.

23. നൽകന്നാതും=അനുസ്ഥിക്കു കൊടുക്കുന്നാതും
എടുവതല്ല=നാം സന്ദേശിക്കുന്നതല്ല. അതു=മുതൽ. ചാ
കനാ.....രാത്രു=എന്നാണ് ചാകനത്തനും അറിഞ്ഞതവർ
ആർ. പുന്തൻ...മുഞ്ഞതു=സുഖരിമാക്കും അഭ്രണമായവ
ഉണ്ട്. [ഇതുനേരാളും പാക്കനാർ പതിഞ്ഞാട് പറയുന്ന
വചനമാക്കന്നു.]

24. പാതിരാവിനും=അൻഡലുരാത്രിസമയത്തും, ആവു
ന്ന=ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന. ചെലവും...തൊക്കേ=ചെല
വുകഴിച്ചുകിട്ടിയതല്ലാം. അതു വേണ്ടവനായുംകൊടുക്കും=
അതും ആവശ്യമുള്ള അർക്കു പാനംചെയ്യും.

25. മറവിടാത്തനടപ്പും=ധമ്മം പിശയ്യാത്ത നട
വട്ടി. വാജ്ഞനാ=വർല്ലിക്കുന്ന. ആറണിയുന്നവൻ=ഗംഗ
നദിയെ ധരിക്കുന്നവൻ (ഗിവൻ), തുക്കുന്നും കടക്ക
ടാക്കിം. ശിവസേവയും ധമ്മംതന്നറാത്ത നടവടിയുമാണ്.
നല്ലമുതൽ എന്നരച്ചുപാക്കുന്ന പാക്കനാരിൽ ശിവൻറെ

എപ്പാകടാക്ഷം കടന്നെച്ചും അവൻറെ ഭിഖമല്ലോ നീക്കിക്കൊള്ളുതു.

26. കണവൻ=ഭർത്താവു്. ശരിയാണു്=തുല്യമാണു്. വന്നക്കം=വിനയം. കന്നൽനേർമിച്ചി=കരിക്കുവള്ളുവിന തുല്യമായ ക്രൂക്കളുള്ളവർ (സുഓരി). അടക്കം=വ്യസനം. ശിവനം ഭർത്താവും സമമാണെന്നറച്ചു പാകനാരുടെ പതിയും സുവാഹയി താമസിച്ചു.

5 മുതൽ 26 ക്രമിയ ദ്രോക്കങ്ങളുടെ വൃത്തം വസന്നതിലുകാ—ലക്ഷ്മണം.

‘ചൊല്ലാം വസന്നതിലകും തജ്ജം ജഗദ്ദാരാ’

27. മാർക്കത്താത്തുള്ളിൽ=ഭിഖം ബാധിക്കാതു മനസ്സിൽ. മലക്കന്തിൽ മണ്ണാളഞ്ഞിരുന്നു=പാവ്തീപ തിയുടെ (ശിവൻറെ). ഉംക്കനിവു്=ഉള്ളിലുള്ള ഒയ. മത്തുമലവാപ്പെടുത്തലാർ = ധിമവാസമലഞ്ചുടെ ഫത്തി (പാവ്തി). വേർക്കത്തി.....തന്റെ കണവൻ=തീക്കണ്ണനായ തന്റെ ഭർത്താവു് എത്തു വകയിച്ചാന്തിട്ടാണു് ഇന്ത്യാക്കാരും പാകനാരുടെ ഭിഖാന്തിനു മുലകാശം വരുത്താത്തതു്. എന്നാൽ=എന്ന വിചാരിച്ചു. ശിവൻതന്നെ ശരണമെന്ന വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന ഇവൻറെ സകടം വേദാക്ഷിംഖൻ തന്റെ ഭർത്താവു് എന്നാണു ഗ്രമിക്കാത്തതു് എന്ന കുറ്റി ശിവാവത്തി വുസനിച്ചു.

മുത്തം—ശാർഡ്രലവിക്രീഡിതം—

ലക്ഷ്മണം—‘പരുംഭാൽ മസജം സതം തന്ത്രയും ശാർഡ്രലവിക്രീഡിതം

28. കാൽത്താർ=പുപ്പോലെ മാത്രവുള്ള കാൻ. പനിമലവാപ്പെടുത്തൽ=ധിമവത്തുതി (പാവ്തി). അൻഡ്രത്തിലേതും...പരയനിൽ=അല്ലയോ ഭർത്താവു, ഇന്ത്യ എ

രകനിൽ എയു ദയയാണമുള്ളതെന്നു തൊൻ അറിഞ്ഞ്
പ്പ. അങ്ങങ്ങൾ വല്ല ദയയും ഇവനിലുണ്ടോ എന്ന് എന്നി
ക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ല. കന്നിത്തീടാൻ=ദയ വിഹാരിക്കു
വാൻ. ശ്രീപാർവ്വതി വളരെ സകടതേനാട്ടകുടി ഒരു
ചിവസം തെത്താവിനോട് പറഞ്ഞു—‘അറിഞ്ഞീടുള്ളതും എ
ന്നാമുതൽക്കു കിടക്കണം കത്തുകയ്യും വിടാതിനാി’ (ദ്രോക്ക
31) എന്നവരെ പാഠ്യനിയുടെ വചനമാക്കുന്നു.

പുത്രം റിവരിനി.

ലക്ഷ്മണം—“യഹികാരിൽ തട്ടും യമനസ്തലം
ഗം റിവരിനി.”

29. നിക്ഷയൽ=നിന്മൻറ കാൻ. എന്നേ=അല്ലു
എ. തെപ്പും=കരച്ചും. നിക്ഷനിവ്=നിന്മൻറ ദയ.

30. എന്നാം=എത്രകാലത്തും. വലക്കുഴനാ=വല
ഞക്കുകയെന്നും. നന്നിതു=ഇതു കൊള്ളും. നിക്ഷയൽ തൊഴു
നാവക്ക്=ഗിവൻറ പാദഭക്തമാക്കം.

29-30 പദ്മാദ്ധൂതി പുത്രം ഗീതി.

ആത്മാവുത്തത്തിനു പുർണ്ണാർഥത്തിന്നൻറ നന്നാംപാ
ദത്തിൽ 12-0 റബ്ബാ പാദത്തിൽ 18-0 മാത്രകളുാക്കുന്നു.
ഈ 12-0 18-0 ചുറ്റുകരിവിൽ ഉന്തരാർഘത്തിനു
കുടിയായാൽ ആ വുത്രം ഗീതിയാകും.

ലക്ഷ്മണം—ആത്മാവുവ്രംഖം തി—

നാംചെജ്ജിട്ടുള്ള ലക്ഷ്മണംതെന്നു

“ മാറരാതെയുത്തരാല്ല—

തിലുമചേയാഗിക്കു ഗീതിയാമെന്നാൽ.

31. കെട്ടക്കണം=ഇല്ലാതാക്കണം. ചെറുതും=കു
രച്ചുപോലും. എന്നിയെ=കുടാതെ കടക്കണം=പ്രവേശി
ക്കും. കിടക്കണം=നശിക്കാതിരിക്കണം. ഇവിടുന്ന പാ

കാനാക്ക് മുതൽക്കാട്ടക്കണ്ണം; അവൻറെ സക്കടം തീക്ക്
ണം; അങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ കനിവണ്ണാക്കണ്ണം; അതു വി
കാതെ കിടക്കകയും വേണം.

മുത്തം—അതിരചിര.

ലക്ഷ്യണം—ചതുര്രിമ്പുതിരചിരംജണ്ണം.

32. പൊൻപ്പുവന്നവാഴ്തും പുത്രമെ=താരപ്പുവ്
അടച്ചതുവന്ന വാഴ്തു നു (അതിനേക്കാളുഡികം അഴുകാ മാ
ത്രവാദിജ്ഞാ) മേന്തി. പുണിൻ=അതലിംഗനംചെയ്തു്. വിജ്ഞാ
വ.....ത്തനോൻ=ദേവനാർ അടിത്തൊഴന്നവൻ (രി
വൻ). ഇങ്ങനെന്ന പാതയെ 'പാർപ്പതിയോച്ച ശിവൻ ഒരു
പട്ടിപ്പരാത്രം.

മുത്തം—ഇന്ത്രവജ്രം.

ലക്ഷ്യണം—'കേളിന്ത്രവജ്രജ്ഞം ജതംജഗംഗം'.

33. ഇതുമുതൽ നാലുദ്ദേഹങ്ങൾ ശിവൻ പാർപ്പ
തിയോച്ച പരായന മരപടിയാണോ്.

മനത്താരാട്ടം പെരുമല=ഡിമവാൻ. ഓതിന്റെപെ
തൽ=പാർത്തി. പത്രത്വം=ക്ഷാമം. വേണ്ടിവോളം=എന്തു
ഡൈബനമോ അതു. നഞ്ചു=വിഷം. ധനം എന്തിവേണ
മെക്കിലും കൊട്ടക്കാം, പക്ഷേ പണത്തെ അവൻ
വിഷമായിട്ടാണു കയറ്റുന്നതു്. അതിനു തൊന്ത് എന്തു
ചെയ്യും.

34. പുല്ലിനോക്കം=പുല്ലിന തുല്യമാണോ്. ആയ
തില്ലാ.....തില്ല=ആയതു+ഇല്ലാതെ+ഇല്ല+ഇന്ന+ഈ
ക്കുംഹോഴ്ചു+ഈഴു. എവന്നു.....വന്നു=കാമദേവ
നെന്ന സാമത്യമേ. (സുദരീരത്നമേ). തെല്ലം=ആല്ലവും.
നല്ലാർ=സ്രീകരം. അലർ=പുല്ലം. (നല്ലാരണ്ണിയുമലരേ=
ശൃംഗരിമാർ അണ്ണിയുന്ന പുല്ലം—സുദരീരാക്ക് അലക്കാ.

രിംഗായവശേ) കളളം=കളവു്. അല്ലിനന്നല്ലാ.....വാർക്കുന്ത
പാരൈ=ഇങ്കിനന്നല്ലാം സകടം വരുത്തുനാ, ഇങ്കിനോ
ക്കാറം അധികം കുറഞ്ഞ ഭാഗിയേറിയ തലമുടിയേണ്ടക്കു
ടിയവശേ. (അല്ല=ഇങ്ക്). പാകനാക്ക് മതൽ പുല്ലു
ചോലവയാണോ. മതലപ്പില്ലാത്തിട്ടു് അവനു യാതൊരു
ഒബവുമില്ല.

35. നേരപ്പേരോ ഇതു=ഇതു സത്രമല്ലേനോ.
തീരിപ്പേരോ=അവസാനികിപ്പേരോ. ഇടയിളിക്കം=
ശക. പോരില്ല=പോര. പോരില്ലേനോ=പോരകയില്ലേ
നോ. പുതുമല...കുന്തലാശേ=പുതിയ പുത്രൻിൽത്തുു കു
ദശപാലെ ദളിപ്പുണ്ടുമിരിക്കുന്ന തലമുടിയേണ്ടക്കുടിയവ
എ. നീ തലയാട്ടുന്നതെന്നാണോ. തൊനിപ്പിറഞ്ഞതു നേര
പ്പേരോനോ സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്നതു്. നിന്റെ ശക തീരിപ്പേ
രോനോ. അവൻ്റെ ഉള്ളറിയുവാൻ നീകിയ്യുണ്ടം മതിയാ
കയില്ല. അതറിവാൻ നീ പോരകയില്ലേനോനോ തല
കിളിക്കംകൊണ്ട് സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്നതു്.

35-34-35 രൂത്തം മനാക്രാന്താ.

ലക്ഷണം—‘മനാക്രാന്താമിഞ്ഞതത്തഗം നാലുമുാ
രേഴുമായുംഗാ?’

36. ഇടയിലോജക്കു = ഇടക്കിടക്കു്. എതാടി
ക്കിൽ=ഒഴി എതാടിക്കുള്ളിൽ. ലാക്കു=തരം. എടുപ്പുൻ=
ഞാൻ എടുക്കുന്നണണ്ടു്. ഇടക്കിടക്കു നിനക്കിങ്ങുനെന ശക
വരാതിരിപ്പാൻ ഒരു എതാടിക്കുള്ളിൽ അവനു ഞാൻ
മതൽ കൊടുക്കാം. നീ എഴുന്നേറ്റാലും.

രൂത്തം—ദ്രുതവിളംബിതം.

ലക്ഷണം—ദ്രുതവിളംബിതമാം നാലുംഭരം.

37. വെള്ളമ.....തന്മരാൻ=ഒരു തലമിൽ ചെ
ഡ്രും ഉള്ള (ഗംഗയെ തിരസ്സിൽ ധരിച്ച) തന്മരാൻ

(ശിവൻ) വെള്ളിമാമല=കൈലാസപർത്തം.

മുഞ്ഞം—രഫോഡിതാ.

ലക്ഷ്മണം—രം നരം ലഗ്നിയും രഫോഡിതാ.

38. വെപ്പുംടാക്കംതന്യുരാൻ=വെപ്പുംടാക്കം സ്ഥലം സ്ഥലം ചുന്നപ്പേരോടുകൂടിയവളിടെ (സ്വാദിഷ്ഠായ താണ്ണിയുടെ) ചൊൽക്കീഴിൽ നില്ക്കുന്ന തന്യുരാൻ(ശിവൻ) അസ്ത്രിക്ക്=ശനത്രംപാലെ, ഉലയും=ഉലാത്രുചക്രാണ്ടിരി ക്കന്. വെപ്പുടിക്കെളി=ജാലവില്ല.

വുത്തം=ഓന്നാശ്ശുപ്പ് (പത്രമാവക്കുറാ).

39. ഓന്നാശ്ശുപ്പുാൻ=ഒലാക്കാ ദിവസം താനേ ക്കനായി നില്ക്കുന്നവൻ. മരയിൽ മരയുംതന്യുരാൻ=വേദ തന്ത്രിൽ (വേദമാകനാ മരയിൽ. അതുവരണ്ണാതിൽ) മരജന്തി നിക്ഷേപ തന്യുരാൻ. ജഗദിശപരം. അൻ പകിട്ടാൽ=ത എൻറ സാമത്ര്യത്താൽ. മനം=ഭൂമി. മാനം=ശത്രുകാശം. പകല ചൻ=മുഖ്യൻ. അതുക്കാൻ=അതുക്കരി. അതുണി തേത്താൻ=ഗംഗാരൈ ധരിച്ചവൻ (ശിവൻ). ഭൂമിയും അക്കാ ശവുംപുഴയും(വെള്ളം) സൗത്തുനം (തേജസ്സ്)കാരം (ഖാജ) എന്നി പാശ്വഭൂതങ്ങളെല്ല കാട്ടിൽ ചെന്നായ്, കരടി മുത ലായ മുഗദ്ദേശായും, നാട്ടിൽ മരഘ്രൂഢായിട്ടും തോന്തിപ്പി ക്കന കണ്ണംകട്ടവില്ല കണ്ണക് അതുണിംത ശിവൻ ചരംതു. അമ്പവാ; ഓന്നാശ്ശുപ്പുാൻവരം വേദ ഒപ്പുവരം ഗംഗാധരമായ ശിവൻ തണ്ണറ മായാവെള വാകൈക്കണ്ണ് പാശ്വഭൂതങ്ങളെല്ല കാട്ടിൽ ചെന്നായ് കരടി മുതലായ ജന്മസ്ഥാനങ്ങളായും നാട്ടിൽ മരഘ്രൂഢായും തോന്തിപ്പി ക്കന പണ്ണിഡാർ കണ്ണടിട്ട് പറഞ്ഞു. മരഘ്രൂഢായെ മുഗ്ഗി യസപ്രഭാവത്തെ കവി കളിയാക്കുന്നണ്ണോ എന്നക്കുടി തോന്തം.

മുഞ്ഞം മദ്ദാക്രമിതാ.

40. നേരു=സത്യം. അവോ=ആദ്ധ്യാത്മകം. പാരു=പ്രാക്കം. ഇന്നേരു=ഇപ്പോൾ. പൊയ്യു=പ്രാജ്ഞം. ദോരു=പൊക്കനടവു=സമയംകളുയുന്ന വിഭ്രം. നേരംപോക്കു=വിനോദം.

മുത്തു മഡാക്രാന്താ.

41. തൊനീ മെയ്യാണു=ഇയ ദേഹമാണു തൊൻ മാനേലും കുന്നിയാരക്കു=സുഖരിയായവർക്കു (ഭായ്യു ജ്ഞു). പഠം=ആരാഗം. ഓക്കനോൻ = വിഹാരിക്കുന്നവൻ. പല ആശക്തോട്ടങ്കടി ഇരിക്കുന്നവൻ ക്ഷണം തിരു മരിച്ചുപോകുന്നവനും സാരം.

മുത്തു—സ്വഭവം.

എഴുഫായു മുന്നാവണ്ണം മരഭനയയയം സ്വഭവരാവുത്തമാക്കം.

42. ആളുകൾ പലതടങ്കും=പല ജനങ്ങളുടുക്കും. ചാക്കു=മരാഗം. മരമയനു=വേറെ ഒരുണ്ടശയം. കൈബന്നനാൽ=വ്യസനം വന്നാൽ (കരഞ്ഞതാൽ). പനി കല്ലേനു=ശരിയകല്ലേനു. പണിയിത്ര.....വന്നുനല്ലോ=ഇയ പണിവെള്ളുതീര്ത്തവൻ സമത്വനാശല്ലാ.

മുത്തു—സ്വഭവം.

43. പാരംപോട്ടി.....തൊഴം = അതുന്തസ്സു എയ്യുമുള്ള ഏല്ലാ സ്ത്രീകളിൽ ആട്ടിവന്നാണെന്ന്. നേരം പോകം.....തിനി=ഇനി ഇതു പുരഞ്ഞകൊണ്ടു നിന്നാൽ സമയം പോകം. താരവൻ.....വുന്നേരുമനേപു=കാമഭവൻറെ അസുമാധവഭേദം!

മുത്തു മഡാക്രാന്താ.

44. മെല്ലേനു=പത്രക്കെ. പൊലിമ=മുറത്തപം. ക്രാലം=നന്നം. അപ്പുക്കുന്നു മുകളിൽ=പാളിനാൽ

അനന്ന ചെല്ലുന്ന മലയുടെ ശകളിൽ. മെയ്യതിൽ.....
ദേനതാൻ=ദേഹത്തിൽ സപ്പ് ക്രമാദൈ അബിജത ചന്ന.

വുത്താമാലിനി.

45. പാക്കനാക്ക് വെട്ടവാനായി നിൽക്കുന്ന മുള
യുടെ ഉള്ളിൽ കുടുക്കുമ്പും നീങ്കീ വിഞ്ചകാഗ്രം
ചവനം വിലമതിപ്പാർ കഴിയാതെ രത്നങ്ങളം കുറി
നിരച്ചു് ശീവൻ ത്രീപാവ്തിയോടുകൂടി മരംതുനിന്ന.

വുത്തം—ശാർദ്ദല ചിത്രീഡിതം.

46. അകത്തളിൻ.....പാക്കനാർ=മനസ്സ് തെളി
ഞതു പാക്കനാർ. ചിക്കൻ=പെട്ടുന്ന്. തെള്ളക്കുട്ടി.
പാക്കനാർ ഉള്ളക്കാടുകൂടി വെട്ടിയേറ്റും മുള മരിഞ്ഞു്
അതിനുള്ളിലുണ്ടായിരുന്ന വിഞ്ചകാഗ്രെ ആതലായതെല്ലാം
ചോന്ന ചുവട്ടിൽ വീണാ.

വുത്തം—സ്പശ്വര.

47. നിരങ്ങൾ പലതായു്.....കല്ലുകരം=മഴ
വില്ലുപ്പോലെ പലനിറമുള്ള രത്നങ്ങൾ. മഴവില്ലിൽ
സപ്പ് വർണ്ണങ്ങളുണ്ടാണെന്നു പ്രസിദ്ധം. പകച്ചു്=അമ്പര
ന്നു്. പൊന്നം രത്നങ്ങളിൽ വീഴ്ക്കുതുക്കണ്ടു് പാക്കനാർ
അമ്പരന്നു നിന്ന.

വുത്താ—വസന്തത്തിലകും.

48. പർത്തട്ടതിൽ=ഫോക്കത്തിൽ. ഉല്ലത്താറി...
...കാബ്യാനായു്=എൻ്റർ മനസ്സിനെ പരീക്ഷിച്ചുകൂ
ണ്ണവാൻ വേണ്ടി. തോലുട്ടേപ്പാൻ=ശിവൻ.

വുത്തം — ഇന്ത്രവജ്ര — കേളിന്ത്രവജ്രജ്ജു — തനം
ജഗംഗം.

49. അത്രെല്ലക്കൊല്ലിട്ടാത്രെല്ലക്കൊല്ലുന്ന വസ്തു. ധന
നിന്തയാണു് പാക്കനാർ അത്രെല്ലക്കൊല്ലിയെന്ന പറയു

നാമും. തീയുംക്രീസ്തു=ക്രീസ്തിൽ തീയുള്ള ബൻ, ശിവൻ. കൊള്ളിം=നന്നായി. അതുപു=ശക്തന്ത്വിലും അതുക്കൊല്ലുന്ന വസ്തുവായ ധനത്തെ കൊട്ട ചുവാൻ പരബ്രഹ്മിവൻ രാജൈക്കണ്ണത്രും കൊള്ളിം. ഇതും തൊൻ എടക്കുകയില്ല.

വുത്തം—ഗീതി.

५०—വൈനീടി..... ശ്രൂട്ടു=ഖരു കാണു നുവർ ശ്രൂടി മനസ്സു ഭയിക്കും. എടക്കുനുവർ പിന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ എന്ന സാരം. വൈവി=ബലപ്പുട്ട് ഇവിടെനിന്നും ബലപ്പുട്ട് പോകുന്നു. “ഇതെല്ലാ പണ്ടും” (48) എന്നമുതൽക്കും ഇതുനേതാളും പാക്കനായ ഒട്ട വിചാരംഡാകുന്നു.

വുത്തം—വസന്തതിലകം.

५१. കൊതിയൻ=ഭരാഗ്രഹമികരം. തിട്ടക്കം=ധ്യതി മാൽ=വ്യസനം. മുളച്ചു=ഉണ്ടായി. മുതലു.....പേരെ നു=മുതലുകൾ ഭിവത്തിനു മുലമാണുന്നും. പൊന്നു നു.....രച്ചു=പൊന്നും എന്നംിൽ പേരുതുനു പാക്കുന്നു. ക്കും അരച്ചു. വൈച്ഛടിച്ചു=ബലപ്പുട്ട് പോയി.

വുത്തം—സ്വശ്വരം.

५२. പൊഡാച്ചു.....ഉവു.....പോയി കരച്ചു ചെന്നപ്പോറി. അടക്കത്രു കണ്ണ നായാട്ടുകാർ പാക്കുന്നു രോദും നീംവെന്നുണ്ടും പേടിത്രുച്ചുന്നതും എന്ന പോചിച്ചു.

വുത്തം—വസന്തതിലകം.

५३. കില്ലില്ല=സംശയമില്ല. ഇന്ന വഴിയെ പേരു സ്ഥാപി വളരെ അകലപത്തല്ലാതെ അതുക്കൊല്ലിയെ കാണും സംശയമില്ല.

വുത്തം—ഗീതി.

54. നന്നാ.....പുതുപ്പലി=ഇരുവാരം പറഞ്ഞതതു^o
കൈ പുതിയ പുലിയെയരാണ്. നിരച്ചു.....തോക്കുഃ
രണ്ടുപേരും തോക നിരച്ചു. വാളുണ്ട് തേച്ചു^o വാഴ
മുർച്ചുകുട്ടി. കണ്ണയച്ചു=ഗോക്കി. പഴിക്കി.....കാലു
വെച്ചു=വഴിയിൽ രീലിപ്പോലും അനന്തരാത്വവിഭാഗിക്കു
അതു നില്ലുണ്ടുമായി കാൽവെച്ചു. കണ്ണും മുടച്ചു^o
എന്നതു^o ശൈത്യംകുംതിശ്യത്തെ കാണിക്കുന്നു. അതുശ്രൂ
ക്കൊല്ലിയെന്ന പറഞ്ഞതതു^o കൈ പുതിയ തരം പുലിയു
ണ്ണുനു കയറ്റി നായാട്ടുകാൻ അരയുധങ്ങൾ മുർച്ചുകുട്ടി
പത്രക്കു ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ ധനമാണ് കണ്ണതു^o
അവരത്തിൽ കൈവച്ചു.

മുത്തം—സുഗംഭര.

55. ടെല്ലു=കരച്ചല്ല. പകിട്ടിനിൽ=ഭാഗിച്ചുണ്ട്.
വകവേണ്ടതു^o=വേണ്ട മുതൽ. ടെക്കുക്കും=മഴവൻ.
അതും സ്ഥാപ്തം.

മുത്തം—വസന്തതിലകം.

56. കാട്ടിലേതു^o.....രത്തു=അവർ അതു^o (മഴ
വൻ രഹംക്കുതന്നെ കിട്ടണമെന്ന കൊതി) പുറതേക്കു
കാണിച്ചില്ല. ഒരുമ=ഡോജിപ്പു^o. “ പക്കത്തു=ഭാഗിച്ചു^o.
തോളുത്തു^o=ചുട്ടിൽ. മെയ്യു^o=ശരീരം. ചതിയതിനുള്ള
തന്ത്രങ്ങൾ=ചതിചെയ്യാനുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ രണ്ടുപേരും
കിട്ടിയ മുതൽ ഷപ്പും പകിടെട്ടതു^o കാട്ടിന്തുറ അറബത്തു
ചെന്നുവേം. എന്നിട്ടു് ചതിപ്പുണിക്കുള്ള തന്ത്രം വിചാ
രിച്ചുനോക്കി.

മുത്തം—വസന്തതിലകം.

57. രാവായീടാതെ=രാത്രിയാകാതെ. പച്ചപ്പുകയ്
=പട്ടാപ്പുകയ്. അരി.....ചുണ്ടും=നന്നായിട്ടു^o അരിവെ
ച്ചു^o ഉണ്ണു കഴിച്ചു^o. ഇരവിൽ=രാത്രിയിൽ. വക്കമാർ=

ബുദ്ധിയില്ലാത്ത പർ. ചുമട്ട്=ഭാരം. ചതിപ്പുണിക്കളും തന്മാരാശം² ഈ ദ്രോക്കത്തിൽ പരാത്തിരിക്കുന്നതു്.

വുത്തം—വസന്തതിലകൾ.

58. നഞ്ചത്ത്=വിഷം. തോക്കാഴിച്ചു=വെടി വെച്ചു. പിച്ചലേ=ഭ്രാന്തലൈ. പനിമലമകൾ=ചാംപുതി. കളിത്രു=തണ്ടത്രു. സാരം സുഷ്ഠം.

വുത്തം—വസന്തതിലകൾ.

59. പുക്കംവേഘർ=കാണ്ണനവർ. ഓക്കംമാറ്റ്=വിചാരിക്കുംവിധം. പാക്കംവേഘരമിയ വീട്=താമസിക്കുന്നവീട്. പാക്കനാർ അവിടെ താമസിക്കാതെ വീടിലേക്കുതിരിച്ചു. ഹോക്കനോർ കാണ്ണനവക്ക്² ഈവന്നെന്നാണു പിണ്ണത്തെതന്നു തോന്നാവുന്ന വിധം ഒരു വ്യസനഭാവം അവന്നാണായിരുന്നു.

വുത്തം—രേമോഖ്യത—രംനരംലയത്രവും രജീഫാ ഭിത്താ.

60. പരച്ചിയോട്ട്=പാക്കനായെട താങ്കുയോടെ നന്ത്രം.

വുത്തം—വസന്തതിലകൾ.

61. മാററിത്താ=ശക്കനപ്പുണി. മാൽവാച്ചു്=ചീഡിവം വർഖിച്ചു്. ഉണ്ണിനേന്ന പോങ്ങി=ഇന്ന് ഉറഞ്ഞ് കാത്ത മാറ്റി.

വുത്തം—സുഗ്രീഭര.

62. മാററിത്താ.....നാളുതിന്ന്=മാററിത്തം അധികമുള്ള ദിവസമായ ഇന്ന്. കൊററിന്ന്=ഭക്ഷണത്തിന്ന്. പററിലു ചോറിന്നിനി=ഇന്നി ഇന്ന് ചോരണ്ണവാൻ പററിലു. ആര ചുട്ടം.....തുക്കാഴ്ചയും മിവെന്തു തുക്കാഞ്ച്.

വുത്തം—ഈറ്റവഞ്ഞ.

63. എന്നും പഠന്തു്=ചുന്നപരവത്തിട്ടുന്നത്മാം
വുത്തം—ഇത്രവാളി.

64. അവന്നുള്ളതൊട്ട്=അവൻറെ വീട്
പറമ്പിക്കുന്ന തൊട്ടടക്കത്തു്. വേളി=വിവാഹം. തേൻ
ചെയ്തിട്ടും മൊഴി=സുഖരിയന്നത്മാം. പാശനാരകം
അയൽഗ്രഹം ഒരു നമ്പുതിരിയുടെ ഇല്ലമായിരുന്നു.
അവിടെ തുണ്ടവതിയായ ഒരു കന്നുക ഉണ്ടായിരുന്നു.
കന്നുകയുടെ തുണ്ടങ്ങളും അനന്തരദ്ദോക്കങ്ങൾക്കു
കൊണ്ടു പറയുന്നതു്.

വുത്തം വസന്തതിലകം.

65. തെരുവെന്നു്=പെട്ടെന്നു്. അക്കണ്ണളിൽ തുള
സ്ഥിതിനു്=വേദിക്കുന്നു. അന്നുമാങ്കര ഭിവത്തിൽ അവരു
ടക്ക് അതുന്തം സമാപ്പണം. അവക്ക് ക്രഷ്ണമെ
ന്നല്ല, കഴിവുള്ളതെല്ലാം നൽകവാൻ അവരുടെ മടിയില്ല.

വുത്തം—വസന്തതിലകം.

66. നല്ലതു്=നമ. മാൻകയുൻ=റിവൻ. കഴക്ക്=
കാൽ. മെരുന്നു്=ജീവത്തിനു്. വയ്ക്കു്=(വയ്ക്കു+ഈനു)-
തലയായിരുമ്പുവൻ=അനന്തൻ.

വുത്തം—വസന്തതിലകം.

67. അമരടിക്കം=ഇലംവെട്ടുന. ചൊടിക്കം=
അയരത്തിനും. ചൊടിക്കം കൊണ്ടൽക്ക്=കയർത്തമേലു
സ്ത്രിനു്. കടക്കുന്ന=വർഖിക്കുന്ന. മടിക്കം=ഇല്ലാതാക്കുന്ന
കിടപിടിക്കം പിടിക്കം=സാദ്ധ്യം നടക്കുന്ന പിടിയാ
ഡ്രിഡ്യു. പിടിക്കം=ഉണ്ടാക്കുമെന്നത്മാം. മടി.....മിടിയു്=
തലമടിയഴിയുന്നോരാ. ചൊടിക്കം മടിക്കം മറ്റൊം ഉണ്ടാ
കുന്നു് എന്നന്തയാം. ഉണ്ടാ നേരു്=സാദ്ധ്യംമുണ്ടാ. ഇരു

ശ്രദ്ധാകംമുതൽക്കും 7.6-ാംശ്രദ്ധാകംകുടി നന്ദുതിരിക്കുന്നുകഴിയും എങ്കിലും അംഗസ്വനങ്ങളും തെരഞ്ഞെടുത്ത വർഷിക്കുന്നതാണ്.

വുത്തം—സ്രൂഷാം.

68. വള്ളയും.....കൊടി=വള്ളഞ്ചെ പുരികും. നില=നിൽപ്പും. നന്ന=നല്ലതാണും.

* * * *

70. മട്ടംമട്ടം മൊഴിയുടെ മട്ടുംമട്ടും (തേൻ)കുട്ടിക്കുട്ടിപ്പൂക്കുന്ന അതായതും അതിലധികം മധുരമായവാക്കാൻ കുറഞ്ഞിരിക്കി.

71. നെന്തുവരിയുംപടി=വള്ളഡയംവേഷമാരും. ഉള്ളിലിയും=നന്നലിത്തുഹോകും. നടവതിപ്പു=നടക്കക്കയ്ക്കില്ല. തെല്ലിളിയും=കരച്ചു വിഡിയുംഡിപകും. വാക്കും കിളിയുടെ പിരിയേക്കാടു മനോധരമാണെന്നതാം.

72. കാടും കരിയും കുള്ളുന്നകുതൽ=കാറിഡുക്കിയും അതനുയാൽക്കാളിയും കരിള്ളുള്ളതു തലച്ചുടി. ‘കുതൽക്കണ്ണാൽ കരിയുംകരിള്ളാട്ട വണ്ണികൾക്കരയും’ എന്ന പദഭ്യാജിന. അരയും.....കവയം=കരയുള്ളതു വസ്തുതേരിച്ചുവേൺ അര കരഡു കവയമെന്നതാം.

73. വിണ്ണാന=സപ്രത്തിലെ ഗജം (രഹ്യരഹ്യവതം). വന്നാണയും വിതതും=ഉണ്ണാക്കുന്നമിട്ടക്കും. ഉടയും വണ്ണം=ഉടയുമാരും. ത്രടക്കം=വാഴത്തിട്ടുകളുക്കാളിയും അതനുത്തുവിയേക്കാളിയും അംഗിക്രൂടിയവയാണും.

74. അന്നപ്പുടിടി=പെണ്ണമംസം. നട=നടത്തി, സ്പൂഷ്ടിം.

75. മട്ടനോം മിനസം=അനോം കാർമ്മട്ടും അതുമനോധരംതന്നെ. മൊട്ടവൻ=പുമൊട്ടാക്കുന്ന അനുകൂലംട്ടുംകുടിയവൻ(കാമദേവൻ). മട്ടനോം=സാമ്പ്രദ്യംകിട്ടും.

തെ കഴിങ്ങുവോരും. കാമദേവൻറെ ചെഫ്പിനെ ഇടിനോട് തുല്യമായിപ്പറയാം.

76. വണ്ണം ഷുപിൽ അണയുന്നതുപോലെ കെട്ട ശിന്തെ തലമുടി കാലടിയിൽ അണയും. കഴർ=കാലു്. കഴൽ=തലമുടി.

68-മുതൽ 76-വരെ ദ്രോക്കണ്ഠരം—മുത്തം ഗീതി.

77. പാവിണ്ണവപ്പുണ്ണ്=മുഖമണകന്നുക. വ്യസ നംതൊട്ടുകുടിവരുന്ന പാക്കനാരെ കണ്ണിട്ട് കന്നുക പറത്തു.

മുത്തം—ഈറ്റവജ്ഞ.

78. വെയ്യു്=അരിവെയ്യു്. ഏതുംമാൽ=വർദ്ധിച്ച സക്കം. ഇടനേരം=രാവിലഭരേതയും വെക്കനേരഭരേതയും ഉള്ളിനിനിക്കും ഭക്ഷണത്തിനുള്ള സമയം. വെച്ചുണ്ണാനരിയും ഇടനേരത്തെക്കിടിക്കുന്നതിയങ്കരാം. തരാം.

മുത്തം—ശാർഖലവികുലീഡിതം.

79. കനിവു്=മയ. ഉത്തരാർദ്ദം പാക്കനാട് കന്നുകയോട് പരയുന്ന മരപട്ടിയാക്കുന്ന.

മുത്തം—സ്പുലേര.

80. അതുപോട്ടു=അക്കായ്യും പോകട്ടു.

81. കടിപ്പുനതു=അതു തൊൻ കടിക്കുന്നണ്ണു്. തന്ത്രംട്ടിനന്നാക്കി നാളിയു്=ഈ ദിവസത്തെ തന്ത്രംട്ടി നല്ലതാക്കിത്തീർത്ത്. കടിപ്പുനതു എന്ന മുത്തു പാക്കനാട് ആട വാക്കാണു്.

മുത്തം—വസന്തതിലകം.

82. കലമൊന്നു്=കയ കലം. മന=ഇല്ലും. നടം പാൽ=മധുരമായ പാൽ. കലം വേലിയുടെ അക്കത്തേയ്ക്കു

വെച്ച് പാക്കൊർ മാറിനിനു. മാറിനില്ലെന്നതു് ആചാരം സമ്പ്രദായം ആക്കണം.

പുത്തം—ശാർഡ്വലവിക്രീഡിതം.

83. ഈ ദ്രോക്കത്തിൽ പാക്കൊർ പാൽക്കിഴച്ച സമ്പ്രദായത്തെ വിവരിച്ചിരിക്കണം.

പുത്തം—കസുമമഞ്ചരി.

ലക്ഷ്മണം—ഒ നം നന്നനും നീരനു
വരുമെങ്കിലോ കസുമമഞ്ചരി.

84. മടവാർമ്മടിമുള്ളു=സൂഖ്യരീതാമെന്നത്മം-
മേലയ്ക്കുമേലെ=മേൽക്കുമലെ. വേണ്ടപോൽ=വേണ്ടതു
പോലെ. പാക്കൊർ പാൽക്കിഴച്ചസന്തോഷിച്ചു് കന്ധ
കയോട്ട് പറത്തു. ഈനി 85-ാതിൽ 96-കുടിയ ദ്രോക്ക
അദി പാക്കൊത്തെ വാക്കേക്കണം.

പുത്തം വസന്തതിലകം.

85. നന്നാട്ട.....തമ്പുരാട്ടി=ഈ നന്ന്, ഏ
നീൻ തമ്പുരാട്ടി, ഈ നാമകരം തോന്നാട്ട.

പുത്തം—വസന്തതിലകം.

86. പെയ്ത്തു്=വള്ളരെ. വെയ്ക്കു്=വിച്ചാരം. പിടി
ചൂഡും=ഉരകെ പിടിച്ചുഡും. വായ്‌പിട്ടു്=വെരുംവാക്കു
ന്നത്മം.

പുത്തം—ശാർഡ്വലവിക്രീഡിതം.

87. പൊയ്യു്=പൊള്ളി. നിന്നീൻ കരുണി.....
പിടിക്കും=നിന്നെന്ന ഇത്തോലെ മുണ്ടാനായ ഒരുവൻ
പാണിഗ്രഹണംചെയ്യും.

88. കണ്ണപ്പനേയു.....മൊരുപോലെ=ഭർത്താവി
നോയും ശിവനേയും ഒരേവിധത്തിൽ. നീരണിവോൻ=

ശിവൻ. കണവൻ‌.....ക്ഷലിമാക്സ്=ഇത്താവിനെ
ശുശ്രാഷിക്കുന്ന സ്കീകർക്ക്.

89. തനിക്ക്.....കൂട്ടരിൽ=തന്നൊക്കാൾ മേലെ
യുള്ള അട്ടകളിൽ. ഉററരമതു.....നമ=ഉററം നടിക്ക
നാവരെ നന്ദിച്ചുപോകുന്നു.

90. സപ്പനിമാരിൽ സവീഭാവം കയ്യേതെന്നെമെന്നു
താൽപര്യം.

91. കയത്രു്=കോപിച്ചു്. ചീരി=ഹൃസ്തിയെട്ട്
തു്. ചെരുതേൻമൊഴി=ചെരുതേൻപോലെ മധുരമായ
വാക്കാടക്കുടിയവഞ്ചേ! തെത്താവിനോടു് കോപിച്ചിരിക്കു
ന്നോഴം അഞ്ചുമത്തിനു വ്യസനം തോന്നുത്തക്ക പ്രവൃത്തി
ചെയ്യുത്തു്.

92. മെയ്യുക്=ദേഹസൗജ്യം. ഏതും നിന്തിട്ടാ
ഘോ=അശങ്കരിക്കുത്തു്. ഇന്താ ധാരാളം സപ്തത്തും വൻ
നാളെ പിച്ചു തെണ്ടുന്നതുകാണാനില്ലെ എന്നും ഉത്തരാലും
തനിന്നതുമാം.

93. നീർ.....കാർമ്മകിൽ=ഉള്ളിൽ വെള്ളും നിറ
തന്ത്രമെല്ലം. കായ നിറിത്തെ മരങ്ങളിൽ വെള്ളും ചെങ്ക
കിയ മേലുവും താഴുന്നതുപോലെ ധനം അധികമായാൽ
താഴുമയാണു് വേണ്ടതു്.

94. കാരോടിച്ചം ക്ഷലി=കാറിനേക്കാളികാംക്ര
തന്മുടിയുള്ളവഞ്ചേ. ഇടത്തു്=മുഷ്ടിത്തു്. കലവി=കാല്ലേ=
കലമിക്കുത്തു്. ക്രരോട്=ബ്രോഹ്മതോടക്കുടി. 90 ഒത്തു
94 ക്രടിക്ക ഭ്രൂംക്കണ്ണളിൽ ശാക്കത്തുത്തിൽ ശക്കത്തുയുടെ
കർത്തുറുമയാനുഗ്രഹിക്ക കണ്ടും ചെയ്യുന്ന ഉച്ചേശത്തി
നുംര സാമ്പ്രദായിക്കിഴിലിച്ചു കാണുന്നു.

95. നേരായതു്=വാസ്തവമായിട്ടുള്ളതു്. മറയോർ=വേദജ്ഞനമാർ. നേരായ=ജീവിക്കാവായ. വെറുംപകിട്ടായ ഇംഗ്ലോക്കാർത്തിനെല്ലാം ദീലക്കാരനാമായിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലൈഷ് മാതൃമാണം സത്രചായിട്ടുള്ളതു് എന്ന അഭിജ്ഞനവചനം കാര്യത്വക്കാളിൽ കി.

96. ശാകത്താർ വെനെക്കിൽ=ഹ്രദയം ദഹിച്ചു വെക്കിൽ. സമിപ്പാൻ വയ്യാതെ വല്ല സകടവും സംഖ്യാ ആവെക്കിൽ അഭ്യപ്പാർ എന്ന ലാക്ഷ്യം; ഞാൻ സകടര തീരുത്തുന്നുകൊള്ളാം. നാലാംപാദം കന്ധകയുടെ സംഖ്യാവായന.

97. കെട്ടിയവരക്കു്=ഭാത്യിയ്ക്കു്. ഇതു ഭാത്യിയ്ക്കു് കൊട്ടക്കു എന്ന പരഞ്ഞു് കന്ധക പിന്നൊയും പാക്കനാക്കു കുറച്ചു പാൽ കൊട്ടഞ്ഞു. അവൻ അതുവാങ്ങി പ്രോക്ക യുംചെയ്തു.

98. മിനാന...മായവരക്കു്=മിനാൽപ്പിനും ചോലെ കാന്തിയേന്തിയ ആ കന്ധകയ്ക്കു്. പരഞ്ഞപട്ടി=പരഞ്ഞതുപ്പോലെ. നന്നായനേരം=നല്ലുമുള്ളിത്തു. പാക്കനാർ പരഞ്ഞതുപ്പോലെ കന്ധകയ്ക്കു മുണ്ടാവാനായ ഭർത്താവുണ്ടായി.

99. ഉള്ളിട്ടുത്തു=മനസ്സിനങ്ങിയ. ഉണക്കു്=ശക്തി. മലരവൻ=കാമദേവൻ. ശേഷം സ്ഥൂലിംഗം.

97-മുതൽ 99-വരെ ദേഹക്കാദരം—
രൂത്തം—വസന്തതികലാം.

100. സെഴുവും നന്നയും ധനവും ധാരാളമാണുക്കാക്കയാൽ ഉള്ളിട്ടു് ആട്ടി വാടാതെ ആ ഭാത്യാദത്താക്കി നാർ തെളിവോട്ടക്കുടി വസിച്ചു.

രൂത്തം മാലിനി.

* * * * *

107. പരസ്യരം സ്നേഹമജ്ഞത്തു ശാഖർ കൊച്ചുനാട്
സുവിള്ളിതനപ്പാഴക്കും ഭർത്താവായ നന്ദുതിരിയെ ഒരു
പാദ്യ കടിച്ചു.

രുത്രം—വസന്തതിലകം.

108. പരുവേ=ദേഹത്തിൽ. കരയുാഴിച്ചു=ഉച്ചപ
ക്കുച്ച. വയ്ക്കതപ്പുണ്ട് സ്നേഹ, ബൈജ്ഞ തതിൽ കലക്കി
കടിപ്പിക്കുക, പാദ്യനേക്കാട്ട് നന്ദുതിരി ശതലായവരെ
കാട്ടുക മുതലായതെല്ലാം വിഷമിരിഞ്ഞവാനുള്ള പ്രതിവി
ധിയാണോ. അതെല്ലാം ചെള്ളിട്ടും ഫലമൊന്നും ഉണ്ടാ
യില്ല.

രുത്രം—സുഗ്രഹം.

109. പട്ടം=ചടല. ചടവാൻ=ദഹിപ്പിക്കുവാൻ
ഉടൽ=ദേഹം. ഭർത്താവിന്റെ ദേഹം ദഹിപ്പിക്കാൻ
ചടലയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നവെന്നകേട്ടപ്പോരു ഓൺഡ്രൂ
ജായ ഭിവാ പറയാവത്തല്ല.

രുത്രം—ഗീതി.

110. ഈ ദ്രോക്കത്തിൽ അ നന്ദുരിസ്തീയക
സന്താപപാരവയ്മാണോ വല്ലിച്ചിരിക്കുന്നതോ. അ സ്ത്രീ
നിലത്തുകിടന്നതണ്ടു മരിപ്പാൻ ശ്രവിച്ചു.

രുത്രം—സുഗ്രഹം.

111. വ്യസനം സഹിക്കാതെ മാരന്തടിച്ചു
ക്കുന്ന ഗീർഖവാത്തു കരയുന്ന സമയത്തു് അ സ്ത്രീക്കു് പണ്ട്
പാഞ്ച കൊട്ടതെ സമയം പാക്കുന്നാർ പരത്തെ വാക്കു്
കാംഖ്യനുണ്ട്.

112. ആരേമിനിക്കു=ഹൃനിക്കു് ഈ എടു
ന്ന സക്കടം ആർ ശമിപ്പിക്കും. പാക്കുന്നാരെവരുമ്പോൾ

=ഒരല്ലുഡാ പാക്കനാരോ! അങ്ങോ അനന്ന പറമ്പത്തു് പറ
മാത്മാബന്ധകിൽ ഇപ്പോളിവിടെ വരണ്ടു.

113. അംഗൂഢി സക്കടപ്പെട്ടു് തനെ സുരിച്ചതായി
അറിഞ്ഞു് അവളുടെ ദിവം തീക്ഷ്ണവാൻ വേണ്ടി പാക്ക
നാർ ഉടനെ അവിടെ എത്തി.

114. തെടി=തിരഞ്ഞു്. പാക്കനാർ ചുടലകൾ
കുടിക്കിരിക്കുന്ന അള്ളകളിടെ തിരക്കിൽ കുടി കടന്നു് അട
ത്രു ചെന്ന;

115. തീണ്ടരഞ്ഞു് എന്ന മുതലായി പലകം പറ
ങ്ങപ്പോരാ നേനും മിണ്ണാതെ പാക്കനാർ അട്ടത്രുവെന്നു്
ചുടലയിൽ സംസ്കരിപ്പാൻ വെച്ചിട്ടുള്ള ദേഹം കൈകൊ
ഞ്ഞാൻകു് ഇക്കുന്ന പറഞ്ഞു.

116 മുതൽ 115 വരെ ശ്രദ്ധാക്ഷരം—വുത്താ വാസ
നതിലുകും.

116. ഈ ശ്രദ്ധാക്ഷരം പാക്കനായെടെ വവനമാക്കുന്ന
മുടിക്കുഴത്തനാർ=ബുമാവ്. ബുമാവി.നു് അഞ്ചു കഴത്തു
ബാധിക്കുന്നവും അതിലേണും ശിവൻ ചേരിച്ച
വെന്നും പ്രസിദ്ധിക്കുന്നു്. തിരക്കിനുംചേച്ചു്=നാമകരം
കുന്നിനൊന്നാ തിരക്കിക്കുട്ടി. ഇത്തിരിക്കും=തെല്ലും പാലും
ആടൻ=സക്കം. എന്നരില്ലെന്നാൽ=എന്നാൽ പറഞ്ഞക്കാഡം
എണ്ണിക്കു നീ=നീ എഴുന്നേറാലും. ബുമാവുതന്ന മുപ്പത്തു
വയസ്സു തീന്തംവെക്കിലും ഈ ആടം എക്കന്ത് വാക്കിനാൽ
ആവശ്യമുണ്ടം ജീവിച്ചിരിക്കുടെ. നീ എഴുന്നേരിക്കു.

വുത്താ—പഞ്ചമാമരം—ജരം ജരം ജഗം നിംബം
പഞ്ചമാമരം

117. അ നമ്പുതിരിംഗൂഢി തനിക്കു ഉപകാരം

ചെവയ്ക്കും അവരുടെക്കളുടെ മുന്നങ്ങൾക്കും വിചാരിച്ചു് പാക്ക
നാർ മേൽ പ്രകാശം ടറഞ്ഞപ്പോൾ സ്റ്റീഡണ്ടേമെന്റു
നന്ദതിരി കുറ്റുകരി മിചിച്ചു് എഴുന്നേറ്റ.

രുത്തം—ശാർദ്ധലവാന്തീയിപ്പിതം.

118. തെല്ലു്=കറച്ചു്. മാനന്നം തൊറ്റ മണ്ഡു്
.....പെൻകിടാവു്=മാനിന്റെ മിചിക്കളേക്കാരം ഭംഗി
യുള്ള കുറ്റുകളോടുകൂടിയ അത് സ്കീ. നന്ദതിരിയുടെ
ഭാംഗു പാക്കനാരെ വദിപ്പാൻ കൂദേശവന്തിന്റെ അട്ടക്കങ്ങൾ
വന്നു.

രുത്തം—സുഗംഖര.

119. കന്നോളു്.....വന്തീതല്ലാത്ത=കന്നോളു്
പൊന്നതനാൽക്കുടി കിട്ടുവാൻ കഴിയാത്ത. വദി=സാ
മത്രു്. അദി=ദയ. എന്നാലുാക്കന്തു്=എന്നുകൊണ്ടു
ണ്ടു കഴിയുന്നതു്. “ഈതു നന്നനു തൊൻ”എന്നുത്തങ്കെ
സ്കീഷ്യട വചനം.

രുത്തം—സുഖര.

120. നിജൻ്റെ മുന്നങ്ങൾ നിമിത്തമായിട്ടാണു്
ഈ സാധിച്ചുതു്. വേദരു ഓട്ടന്തിലാബന്നകിൽ ഇരു
നീരക്കലാണ്ടു സാധിക്കുന്നതല്ല.

രുത്തം—വസന്തതിലകം.

121. പുർണ്ണദ്രോക്കന്തിന്റെ ഉത്തരാല്പംമുതൽ
കും ഇതു ദ്രോക്കമുഴുവന്നു പാക്കനാർ നന്ദതിരിസ്കീ
ദോഷ പഠിത്ത വാക്കാക്കനു.

രുത്തം—വസന്തതിലകം.

122. ചെന്നോരോക്കെപ്പിരിത്തു=വൈം ദഹിച്ചു
കുംവാൻ ചെന്നിക്കുവരെല്ലാം സംശയം വിട്ടു.

രുത്തം—സുഖര.

123 നല്ല മലയാളം=നമ്മുള്ള മലയാളരാജ്യം, ചൊല്ലേറി=പ്രസിദ്ധിപെതകി. മലയാളത്തിൽ മാത്രമല്ലോ എല്ലാശ്വലത്തും അറിവുപരത്തി പ്രസിദ്ധി പെതകി കൈഞ്ഞ് പാക്കനാർ സമ്പര്കിക്കേട്. ഈതിൽ പ്രബന്ധകാക്ഷരീതിയിൽ കവി പാക്കനാർ എന്ന ഇന്ത പ്രസ്തുക്ക വിജയിക്കേട് എന്നാം ആശംസിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പക്ഷത്തിൽ നല്ല മലയാളമെന്നതിനു പച്ചമലയാളം (സംസ്കൃതശബ്ദം ചേരാതെ തനിമലയാളം) എന്നതുമാകുന്നു.

വുത്തം—ഗീതി.

124. ഗ്രന്ഥാവാനത്തിൽ കവി ഇഷ്ടങ്ങവതാനമസ്താനത്തുപരമായ മംഗളം ചെയ്യുന്നു:—ഉറക്കത്തമർക്കവിയുടെ ഇഷ്ടങ്ങവതയാണുന്നു മുമ്പ് പരണ്ണതിട്ടം എല്ലാ.

വുത്തം—ഗീതി.

ശ്രദ്ധാ.

ഉള്ളിവ്വേദത്ര
22-6-1951. }

കെ. വി. എം-

മലയാളഭാഷയുടെ മന്ത്രഗമ്പങ്ങൾ

മലയാളഭാഷയുടെ ഉർക്കഹശ്വതിനം ഭാഷ ദൈ ക്രാതെ എഴുതുന്നതിനം, ഭാഷയിൽ പാണ്ഡിത്യം സി അന്നതിനം, മലയാളഭാഷയുടെ മന്ത്രഗമ്പങ്ങളായ ശോധിനി (വ്യാകരണഗമ്പം) ഭാഷാഭ്രാഷണം (അലഭ ഗമ്പം) വൃത്തമഞ്ജരി (വൃത്തംഖാസ്ത്രം) പരിക്ഷേഗണത്വം കേരളപാണിനി, എന്നറിയപ്പെട്ടുന്ന സുപ്രശസ്തനായ എ.എ തിരുമനസ്സിലെ ഇം ഗമ്പങ്ങൾക്ക് വില—ഒമ്പുശോധി 1 ക. 4 സ. ഭാഷാഭ്രാഷണം 2 ക. വൃത്തമഞ്ജരി 12 സ.

ഗദ്യസാഹിത്യലക്ഷണാഗമം

ആധുനികമലയാളഗദ്യസാഹിത്യത്തിലെ വിവി സാഹിത്യത്രാത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാക്തികമാർത്ത്യങ്ങളും പാരിജ്ഞ തിനാം, ഇന്ന ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്രംകമാരിലും പബ്ലിക്കാരിലും അങ്ഗരാസരനായ ഞീ. എ. ബൊലതുജ്ജീവിത്തു വി തിയ ത്രാവശ്യാജരി, വില 2 ക. 8 സ.,

ക്ഷണിക്കില്ലറ കൃതികൾ

ഭാഷാരാഖ്യവാദം(മഹാകാവ്യം)	1—8—0
--------------------------	-------

നാലു ഭാഷാകാവ്യങ്ങൾ	0—12—0
--------------------	--------

ഒന്നേജർ,
കമലംഭയാ ഷുജോഡിച്ചുപാ,
തിരുവനന്തപുരം.